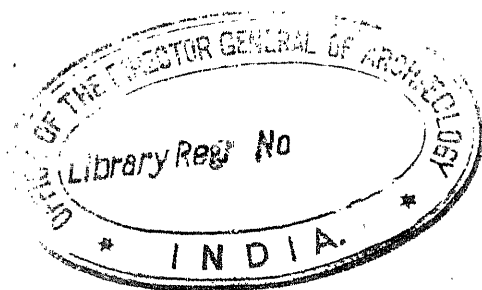
GOVERNMENT OF INDIA
ARCHÆOLOGICAL SURVEY OF INDIA
ARCHÆOLOGICAL LIBRARY

ACCESSION NO. 37128

CALL No. 913.005/Pra

D.G.A. 79

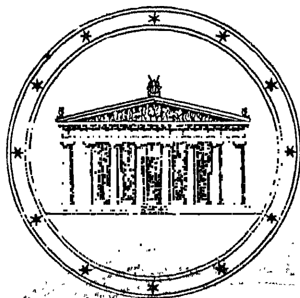

OFFICE OF THE DIRECTOR GENERAL OF ARCHAEOLOGY
Library Regr No
INDIA.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

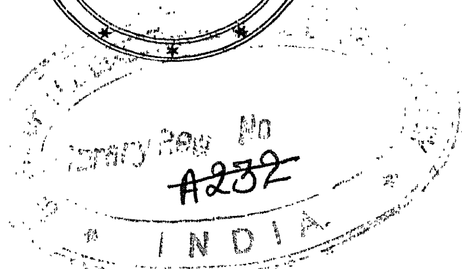
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

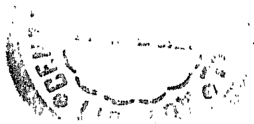
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1904

913,005

ΑΘΗΝΗΣΙΝ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
1906

…OGICAL
… DELHI.
37128
…te. 29-5-63
…No. 913.005
Pra.

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η Α. Β. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἀντιπρόεδρος

Δ. Τσιβανόπουλος

Β΄ Ἀντιπρόεδρος

Γ. Νικολαΐδης

Γραμματεὺς

Π. Καββαδίας

Σύμβουλοι

Στ. Ἀνδρόπουλος
Ν. Καζάζης
Π. Καρολίδης
Β. Λεονάρδος
Ὄθ. Λύδερς
Δ. Μακκᾶς
Γ. Μιστριώτης
Γ. Παπαβασιλείου
Ἀ. Ῥωμάνος
Ἀν. Σκιᾶς
Β. Στάης
Γ. Στρέϊτ
Χ. Τσούντας

ΕΠΙΤΙΜΙΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ

Η Α. Υ. Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΟΣ ΤΟΥ SAX-MEININGEN
Η Α. Υ. Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΣ ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΟΥ HESSEN

Ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Θεόκλητος.
Friederich Adler. Berlin.
Otto Benndorf. Wien.
Max. Bonnet. Montpellier.
R. C. Bosanquet. Ἀθήνησι.
G. Clemenceau. Paris.
Max Collignon. Paris.
Domenico Comparetti. Firenze.
Alexander Conze. Berlin.
Alfred Croiset. Paris.
Θεόδωρος Δηλιγιάννης. Ἀθήνησι.
W. Dittenberger, Leipzig.
Wilhelm Dörpfeld. Ἀθήνησι.
Joseph Durm. Karlsruhe.
Sir John Evans. London.
Paul Foucart. Paris.
Adolph Furtwängler. München.
Ernst Gardner. Cambridge (England).
Percy Gardner. Oxford.
B. L. Gildersleeve. Baltimore. U. S. America.
Will. Watson Goodwin. Cambridge. U. S. America.
Hamdy Bey. Ἐν Κωνσταντινουπόλει.
B. Haussoulier. Paris.
Heermance Th. Ἀθήνησι.
L. Heuzey. Paris.
Hogarth D. Oxford.
Holleaux M. Ἀθήνησι.
Th. Homolle. Paris.
R. C. Jebb. Cambridge (England).
K. Καραπάνος. Ἀθήνησι.
R. Kekulé. Berlin.
Adolph Kirchhoff. Berlin.
Lucien Magne. Paris.
Adolph Michaelis. Strassburg.
L. A. Milani. Firenze.
D. B. Monro. Oxford.
A. S. Murray. London.
Charles Elliot Norton. Cambridge U. S. America.
Th. Ouspensky. Ἐν Κωνστ/πόλει.
G. Perrot. Paris.
W. M. Ramsay. Aberdeen (Scotland).
S. Reinach. Paris.
W. Ridgeway. Cambridge. (England).
La Comtesse de Riencourt. Ἀθήνησι.
Rufus B. Richardson. New York. America.
H. Schrader. Ἀθήνησι.
G. Schlumberger. Paris.
Cecil Smith. London.
Th. D. Seymour. New-Haven U. S. America.
Gr. G. Tocilesco. Bucarest.
G. Treu. Dresden.
Charles Waldstein. Cambridge (England).
Th. Wiegand. Ἐν Κωνστ/πόλει.
Ulrich von Wilamowitz-Moellendorff. Berlin.
Ad. Wilhelm. Ἀθήνησι.
Paul Wolters. Würzburg.
Henri Weil. Paris.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΕΤΑΙΡΟΙ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1904

Οἱ ἑταῖροι, ὧν τὰ ὀνόματα εἶνε τετυπωμένα διὰ κυρτῶν γραμμάτων, εἶνε ἑταῖροι ἰσόβιοι.

Ἀγγελόπουλος Ἀθάνατος Θρ.
Ἀγγελόπουλος Ἠλίας
Ἀθηνογένης Γ.
Ἀνδρόπουλος Στ.
Ἀνέζης Δ.
Anthes Ed.
Ἀντωνιάδης Δ.
Ἀντωνόπουλος Κ.
Ἀξελὸς Ἰω.
Ἀξελὸς Μιλτ.
Ἀραβαντινὸς Ι.

Βακράτσας Εἰρ.
Βαλαωρίτης Ι.
Βαλλώσης Δ.
Βαλτατζῆς Π. Γ.
Βαρβαρέσος Π. Μ.
Βάσης Σπυρ.
Βάσσος Ἀλέξ.
Βάσσος Τιμ.
Βαφειαδάκης Ν.
Βεκούσης Δ.
Βερναρδάκης Ἀθ.
Βικέλας Δ.
Bissing Fr. W. von
Βλάχος Γ.
Βοΐσχος Ἐπ.
Bosanquet R. C.
Βούκρας Δ.
Βουλπιώτης Δ.
Burguet Ém.
Βυζαντινὸς Γ.

Γαζέπης Γ.
Γεννάδιος Ἰωάν.
Γενοβέλης Π.
Γεωργακόπουλος Ε
Γεωργιάδης Ἀθ.
v. Gäertringen Hiller

Γκιὼν Ἀνδρέας
Graef B.
Γρηγοράκης Γρ.
Γρυπάρης Π.

Δαμβέργης Α.
Δάσιος Σπ.
Δελακοβίας Ν.
Σεβ. Δελένδας Ἀντ.
Δέλλιος Ἰωάν.
Δεληγεώργης Δ.
Δεμερτζῆς Α.
Δημητριάδης Χ.
Διγενῆς Μ.
Διπλαράκος Γ.
Dörpfeld W.
Δραγάτσης Ἰάκ.
Δραγούμης Μ.
Δραγούμης Στ.
Δρακίδης Π.
Δυοβουνιώτης Γ.

Ἐλευθεριάδης Σωκ.
Εὐκλείδης Ι.
Εὐταξίας Ἀθ.
Εὐταξίας Ι.

Ζαΐμης Ἀλ.
Ζαρίφης Γ.
Ζητουνιάτης Π.
Ζυγομαλᾶς Α.

Ἡλιόπουλος Χρ.

Θεοδωρακάκης Στυλ.
Θεοδωράκης Γ.
Θεοδωρόπουλος Β.
Θεοφανόπουλος Δ.

Ἰορδανόπουλος Μ.
Judeich Walther

Καββαδίας Π.
Καγκάδης Ἰάκ.
Καζάζης Ν.
Καλαποθάκης Μ.
Καλάρχος Κ.
Καλδοκορέσης Ν.
Καλλιγᾶς Πέτρος
Καλλιοντζῆς Εὐάγ.
Καλογερόπουλος Ν.
Κανάκης Π.
Καπλάνογλους Κ. Π.
Καραδασίλης Σπ.
Καράλης Α.
Καραθεοδωρῆς Στέφ.
Καραπάνος Κ.
Καρκούλιας Ἠλ.
Καρολίδης Π.
Καστόρχης Δ.
Καστριώτης Π.
Κατριβάνος Α.
Καυταντζόγλους Ἰω.
Κεφάλας Γ.
Kinch Fr.
Κλοντηρόπουλος Γ.
Coad P. A
Κολυβᾶς Α.
Κόντος Κ.
Κοντόπουλος Κ.
Κοντόσταυλος Α.
Κορομάντσος Ἐπ.
Κουλομόπουλος Κ.
Κουρουνιώτης Κ.
Κοφινιώτης Ἰω.
Κριεζῆς Ἀντ.
Κρῖνος Π.
Κύρης Μ.
Κωνσταντινίδης Μιχ.
Κωνσταντινίδης Π.
Κωνσταντόπουλος Κ.

Λαμπρόπουλος Ἀλ.
Λαμπρυνίδης Μ.
Λεονάρδος Β.
Λεονάρδος Δ.
Λιόλιος Γ.
Λόντος Ἰω.
Λύδερς Ὄθ.
Λυκάκης Ἀλ.
Λυκούδης Ἐμ.
Λύρης Ἰωάν.

Μαγγιῶρος Σπ.
Μαγιάσης Ἰωάν.
Μακκᾶς Δ.
Μακκᾶς Κ.
Μακκᾶς Ν.
Μανδραπήλιας Α.
Μανέτας Π.
Μανιάκης Κ.
Μαντζάκος Χ.
Μαντζούφας Ἀνδρ.
Μανωλίδης Σωκρ.
Μαρκόπουλος Ἰω.
Μαρούδης Μ.
Μάτεσης Α.
Μαυρομιχάλης Π. Κυριακούλης
Μελισσουργὸς Γ.
Μητσόπουλος Κ.
Μιστριώτης Γ.
Μομφερρᾶτος Ἀντ.
Μουντάκης Ἀντ.
Μούσης Ἰωάν.
Μουτσόπουλος Ἀθ.
Μπαλτῆς Θ.
Μπαλάνος Ν.
Μπάρτ Γουλ.
Μπενῆς Ψάλτης Δ.
Μυλωνᾶς Κ.

Νεγρεπόντης Μ. Μ.
Νικολαΐδης Γ.
Νικολαΐδης Ι.
Νικολαΐδης Λουδ.
Νικολόπουλος Σ.
Noack F.

Ξανθάκης Π.

Οἰκονόμος Π.

Πάλλης 'Αγ.
Παναγιωτόπουλος 'Αν.
Πανταζῆς Μιλτ.
Παντελίδης 'Εμμ.
Παπαβασιλείου Γ.
Παπαφράγκος Σπ.
Παπαδημητρακόπουλος Θ.
Παπαδιαμαντόπουλος Ι.
Παπαδόπουλος Β.
Παπαμιχαλόπουλος Κ.
Παπαναστασίου Π.
Παπανδρέου Π.
Παπαχρήστου Γ.
Παπούδωφ 'Αρ.
Pernice Er.
Περρῆς Π.
Περρῆς Σ.
Πεσματζόγλου 'Ιωάν.
Πολυγένης Κ.
Πρωτοπαπαδάκης Π.
Πρωτοπαπαδάκης Δ.

Robert K.
Ραγκαβῆς Κλ.
Ροσέτος 'Αλ.
Ράλλης Δ.
Ράλλης Στ.
Ρωμαΐδης 'Αρ.
Ρωμάνος 'Αθ.
Ρωμάνος "Εκτωρ.

Σακελλαρόπουλος Σωτ.
Schrader H.
Σιμόπουλος 'Ιω.
Σκιᾶς Α.
Σκουζὲς 'Αλ.
Σκουζὲς Κ.
Σκουζὲς Π.
Σκουλούδης Σ.
Σοφούλης Θ.

Στάης Β.
Σταμούλης 'Αναστ
Σταυρόπουλος Δ.
Steele Daniel
Στέφανος Κλὼν
Στεφανάκος Φιλόθεος
Στρέϊτ Γ.
Στρέϊτ Στ.
Studniczka F.
Σφακιανάκης Π.
Schiff Alfred
Σχλίεμαν 'Αγ.
Σωμερίτης Δ.
Σωτηριάδης Γ.

Τραπάντζαλης Γ.
Τριανταφυλλάκος Ν.
Τσάτσος 'Ιω.
Τσιβανόπουλος Δ.
Τσίλλερ 'Ερν.
Τσούντας Χρ.
Τυπάλδος Μπασιᾶς 'Αθ

Fabricius E.
Φεράλδης Γ. Λουδ.
Φίλιος Δ.
Φωτίου 'Ιω.

Χατζηδάκις Γ.
Χατζηδάκις Ι.
Heermance T. W.
Χρυσανθόπουλος Π.
Ψαλτήρας Γ.
Ψάλτης 'Ιάκ.
Wide Sam.
Wiegand Theodor
Wilhelm Ad.
Zahn Robert
Zingerle J.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1904

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1904

συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Ἑταιρείας Π. Καββαδία καὶ ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ γενικῇ συνελεύσει τῶν ἑταίρων τῇ 30 Ἰανουαρίου 1905.

Κύριοι,

Ἀρχόμενον τῆς περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους λογοδοσίας του τὸ Συμβούλιον λόγον ποιεῖται ἐν πρώτοις, κατὰ τὸ εἰωθός, περὶ ἑταίρων. Νέοι ἑταῖροι ἐνεγράφησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὀκτώ· τῶν παλαιῶν δὲ ἑταίρων κατέβαλον τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν ἑκατὸν τεσσαράκοντα καὶ τέσσαρες, ὥστε κατέβαλον συνδρομὴν ἐν ὅλῳ ἑταῖροι 152. Λήγοντος δὲ τοῦ ἔτους καὶ ἀρξαμένου τοῦ νῦν ἔτους ἀπεβίωσαν δύο ἑταῖροι, οἱ Πέτρος Χρυσανθόπουλος καὶ Λέων Μελᾶς, ὧν αἰωνία εἴη ἡ μνήμη.

Ἐν τοῖς ὑπ᾽ ὄψει ἡμῶν λογιστικοῖς πίναξιν ἐκτίθενται λεπτομερῶς καὶ ἀναλελυμένως τὰ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς ἑταιρείας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1904. Τὰ μὲν ἔσοδα ἀνῆλθον εἰς δρ. 333,205.45 τὰ δὲ ἔξοδα, (ἐν οἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ δοθεῖσαι ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς κερδίσαντας ἀριθμοὺς τοῦ λαχείου), εἰς δρ. 319,518. Ἀλλ᾽ εἰς ταῦτα δέον νὰ προστεθῶσι καὶ δρ. 50,772, αἵτινες βαρύ-

νουσι μὲν τὴν χρῆσιν τοῦ 1904, δὲν κατεβλήθησαν ὅμως μέχρι τέλους τοῦ ἔτους ἕνεκα τοῦ ἀνεκκαθαρίστου τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν. Τὰ *ἔξοδα* ἄρα ἀνῆλθον εἰς δρ. 370, 290, ὑπερέβησαν δηλ. τὰ *ἔσοδα* κατὰ δρ. 37,084.55. Προέκυψε δὲ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο κυρίως ἐκ τῆς μειώσεως τῶν ἐκ τοῦ λαχείου ἐσόδων, ἅτινα δὲν ἀνῆλθον εἰς τὸ προϋπολογισθὲν ποσόν, διότι ἐκ τῆς τελευταίας τετραμηνιαίας κληρώσεως μόλις τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν ἐκδοθέντων γραμματίων ἐπωλήθη· θὰ ἦτο δὲ ἐπὶ μᾶλλον δυσάρεστος ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑταιρείας, ἂν μή, εὐνοησάσης τῆς τύχης, ἐκέρδαινεν αὕτη τὸν πρῶτον κληρωθέντα ἀριθμόν, ἂν μὴ ἦτο δηλ. οὗτος ἐκ τῶν μὴ πωληθέντων ἀλλ' εἰς βάρος τῆς Ἑταιρείας ὑπολειφθέντων γραμματίων.

Ἡ μὴ πώλησις τῶν γραμματίων τοῦ λαχείου δεινὴν προανήγγειλε τῇ Ἑταιρείᾳ οἰκονομικὴν κρίσιν. Τὸ Συμβούλιον, ἵνα μειώσῃ ὅσον ἦτο δυνατόν τὰς συνεπείας ταύτης, ἠναγκάσθη κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦ ἔτους μῆνα νὰ διακόψῃ ἅπαντα τὰ ἔργα τῆς Ἑταιρείας, νὰ προβῇ εἰς καταργήσεις θέσεων καὶ εἰς ἐλαττώσεις μισθῶν καὶ εἰς ἀπολύσεις φυλάκων, καὶ νὰ λάβῃ πᾶν δυνατὸν οἰκονομικὸν μέτρον. Συντελεστικὸν δὲ πρὸς πώλησιν ἁπάντων τῶν ἐκδιδομένων γραμματίων ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἦτο, ἂν ταῦτα ἀπὸ διδράχμων, ὡς ἦσαν, μετεβάλλοντο εἰς μονόδραχμα, ἐπιτρεπομένου τῇ Ἑταιρείᾳ νὰ ἐκδίδῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει διπλάσιον ἀριθμὸν γραμματίων. Τοῦτο δὲ καὶ ἐζήτησε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως δι' ὑπομνήματος, ἐν ᾧ ἐξέθετε τοὺς λόγους τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, ἥτις ἀπειλεῖ τὴν Ἑταιρείαν, καὶ τὰς ἐκ ταύτης λυπηρὰς συνεπείας διὰ τὰ μνημεῖα τῆς ἀρχαιότητος. Τὸ ὑπόμνημα τοῦτο τοῦ Συμβουλίου εὐμενοῦς ἔτυχεν ὑποδοχῆς καὶ ὑπὸ τῆς πρώην καὶ ὑπὸ τῆς νῦν Κυβερνήσεως.

Ἡ νῦν Κυβέρνησις προεκάλεσε τὸ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου

1904 Β. Διάταγμα[1] δι' οὗ συμφώνως πρὸς τὰς αἰτήσεις τοῦ

---

[1] Β. Διάταγμα, περὶ κανονισμοῦ ἐπὶ τὸ εὐστοχώτερον τοῦ Λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 3 τοῦ νόμου ͵ΑΧΛ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1887, περὶ λαχείων, καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ κανονίσωμεν ἐπὶ τὸ εὐστοχώτερον τὰ τοῦ λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1905 θέλει ἐκδίδει καὶ ἐκκυβεύει ἐτησίως 600.000 γραμμάτια, τιμώμενα ἕκαστον δραχμῆς καὶ ἐκκυβευόμενα εἰς τέσσαρας τριμηνίας ἀνὰ 150,000 καθ' ἑκάστην τριμηνίαν, καὶ ὡρισμένως τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Ἰανουαρίου, Ἀπριλίου, Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου.

Ἄρθρον 2. Τὰ γραμμάτια τοῦ λαχείου ἐκτυποῦνται κατὰ τρόπον ἀσφαλίζοντα τὴν πλήρη αὐτῶν γνησιότητα, φέρουσι δὲ ἴδιον κατ' ἔτος καὶ κατὰ τριμηνιαίαν ἐκκύβευσιν αὔξοντα συνεχῆ ἀριθμόν, διὰ σφραγιστῆρος τὰς ὑπογραφὰς τοῦ ἀντιπροέδρου καὶ τοῦ γραμματέως καὶ τὴν ἀχρώματον σφραγῖδα τῆς Ἑταιρείας, ὄπισθεν δὲ περίληψιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἄρθρον 3. Οἱ δημόσιοι ταμίαι καὶ ὑποταμίαι, οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι, οἱ γυμνασιάρχαι καὶ σχολάρχαι, οἱ δημόσιοι εἰσπράκτορες καὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν εἰς τὴν πώλησιν τῶν λαχείων. Εἰς τούτους δύναται νὰ χορηγηθῇ ἀποζημίωσις μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ 15 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῆς ἀξίας τῶν πωλουμένων γραμματίων. Ἡ αὐτὴ ἀποζημίωσις παρέχεται καὶ εἰς ἰδιώτας ἀγοράζοντας συγχρόνως γραμμάτια περισσότερα τῶν δέκα.

Ἄρθρον 4. Κατὰ πᾶσαν ἐκκύβευσιν κερδαίνουσιν οἱ ἀκόλουθοι ἀριθμοί· ὁ πρῶτος δραχ. 25,000, ὁ δεύτερος δραχ. 3,000, ὁ τρίτος δραχ. 2,000, ὁ τέταρτος δραχ. 1,000, ὁ πέμπτος δραχ. 500, οἱ ἑπόμενοι πεντήκοντα ἀνὰ δραχ. 100 καὶ οἱ ἑπόμενοι διακόσιοι ἀνὰ δραχ. 50.

Ἄρθρον 5. Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον καὶ δύο μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας καὶ ἀνὰ ἕνα εἰδικὸν ἀντιπρόσωπον τῶν εἰς τὸ διάταγμα τοῦτο προσυπογεγραμμένων Ὑπουργῶν, συνερχομένη δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ὡρισμένης διὰ τὴν πρώτην ἐκκύβευσιν, ἐξελέγχει τοὺς κλήρους τοῦ λαχείου ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 1 μέχρις 150,000, θέτει αὐτοὺς ἐντὸς καταλλήλου κληρωτίδος, σφραγίζει αὐτὴν καὶ συντάσσει λεπτομερὲς πρωτόκολλον. Τὴν ὡρισμένην ἡμέραν ἑκάστης ἐκκυβεύσεως ἡ ἀνωτέρω ἐπιτροπὴ συνέρχεται ἐν ᾧ τόπῳ καὶ καθ' ἣν ὥραν ἔχει ὁρίσει ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑταιρείας διὰ προγράμματος, δημοσιευομένου πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος, βεβαιοῖ τὸ ἀπαραβίαστον τῆς κληρωτίδος καὶ ἐξάγει δημοσίᾳ 225 κλήρους, οὓς ἀναγράφει ἀμέσως εἰς ἐπὶ τούτῳ πρωτόκολλον, δημοσιευόμενον ἀμέσως καὶ καταχωριζόμενον εἰς τὸ φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ἐκδιδόμενον τὴν ἐπιοῦσαν τῆς κληρώσεως, εἶτα ῥίπτει ἐκ νέου

Συμβουλίου ἐπιτρέπεται τῇ Ἑταιρείᾳ νὰ ἐκδίδῃ καὶ κληρώνῃ, κατ' ἔτος ἀντὶ τῶν 300,000 διδράχμων γραμματίων 600,000 μονόδραχμα. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὸ Διάταγμα τοῦτο ἡ πρώτη κλήρωσις ἔμελλε νὰ γείνῃ τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ Ἰανουαρίου, χρόνος δὲ πρὸς παρασκευὴν τῶν νέων ἀριθμῶν διὰ τὴν κληρωτίδα καὶ τῶν γραμματίων δὲν ὑπῆρχεν ἐπαρκής, κατ' ἀκολουθίαν ἠπειλεῖτο ματαίωσις τῆς πρώτης τοῦ ἔτους τούτου κληρώσεως, ἡ Κυβέρνησις, προνοοῦσα καὶ περὶ τούτου, προεκάλεσε καὶ ἕτερον Β. Διάταγμα, τὸ ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1905 (2) δι' οὗ ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ

τοὺς ἐξαχθέντας κλήρους εἰς τὴν κληρωτίδα, σφραγίζει ταύτην καὶ συντάσσει ἐπὶ τούτῳ πρᾶξιν. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀνωτέρω πράξεων ὁ διαχειριστὴς τοῦ λαχείου παραδίδει εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἐκκυβεύσεως ἐπιτροπὴν ἐνυπόγραφον σημείωσιν τῶν ἀριθμῶν τῶν γραμματίων, ὅσα τυχὸν δὲν διετέθησαν μέχρι τῆς προτεραίας, ὡς καὶ αὐτὰ τὰ γραμμάτια, ἂν εἶνε ταῦτα συγκεντρωμένα ἀπὸ τοὺς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἑταιρείας. Ἡ σημείωσις αὕτη ἀναγράφεται εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 6. Τὰ Ἡμέτερα διατάγματα τῆς 18 Μαρτίου 1895, τῆς 20 Ἰανουαρίου 1896 καὶ τῆς 7 Ἰουλίου 1901 ἀνακαλοῦνται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Δεκεμβρίου 1904

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν	Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.
Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ	Ν. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ	Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

(2) Β. Διάταγμα, περὶ τῆς πρώτης κατὰ τὸ ἔτος 1905 κληρώσεως τοῦ λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας καὶ περὶ διαθέσεως ἐκ τῶν ἐσόδων τῆς κληρώσεως ταύτης 30,000 δραχμ. χάριν τοῦ Διεθνοῦς ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ περὶ τοῦ λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1904 Ἡμέτερον διάταγμα.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν τοῦ τ' ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ μνημονευθέντος Ἡμετέρου διατάγμα-

πρώτη αὕτη κλήρωσις ἐνεργηθῇ, ἀντὶ τῆς τελευταίας Κυριακῆς τοῦ Ἰανουαρίου, τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ Φεβρουαρίου. Ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ συνδρομῇ ἐκφράζει τῇ Σ. Κυβερνήσει τὸ Συμβούλιον τὴν ἑαυτοῦ εὐγνωμοσύνην.

Οὕτω κανονισθέντων τῶν τοῦ λαχείου, ἤρξατο τὸ νῦν ἔτος, ὅπερ εἶνε ἔτος οἰκονομικῆς δοκιμασίας διὰ τὴν Ἑταιρείαν, διότι, ἂν μὴ ἐπανορθωθῶσι τὰ τοῦ λαχείου καὶ περιέλθῃ τοῦτο πάλιν εἰς ἀκμὴν ἐσόδων, ὥσπερ καὶ κατὰ τὰ πρότερον ἔτη, δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν τῇ Ἑταιρείᾳ νὰ ἀγάγῃ εἰς πέρας τὸ ἀρξάμενον μέγα αὐτῆς ἔργον καὶ νὰ ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς σήμερον πολλὰς καὶ μεγάλας ἀρχαιολογικὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους.

Κατὰ τὸ κανονίζον νῦν τὰ τοῦ λαχείου Β. Διάταγμα τῆς 26 Δεκεμβρίου 1904 τὸ Συμβούλιον δύναται κατὰ βούλησιν νὰ διαθέτῃ διὰ τὰς διαφόρους ἀρχαιολογικὰς ἀνάγκας, τάς τε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τὰς ἐν Ἀθήναις, καὶ τῶν τεσσάρων κληρώσεων τοῦ ἔτους τὰ καθαρὰ ἔσοδα, δὲν περιλαμβάνεται δηλ. ἐν αὐτῷ ἡ διάταξις τοῦ ἀπὸ 7 Ἰουλίου

τος πρώτη κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος 1905 τριμηνιαία κλήρωσις ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ ἀντὶ τῆς τελευταίας Κυριακῆς τοῦ Ἰανουαρίου τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ τοῦ Φεβρουαρίου.

Ἄρθρον 2. Ἐκ τῶν καθαρῶν ἐσόδων τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τριμηνιαίας κληρώσεως, ποσὸν μέχρι δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων θέλει τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ εἰς Ἀθήνας συνερχομένου Διεθνοῦς ἀρχαιολογικοῦ συνεδρίου.

Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει δαπανηθῇ πρὸς εὐπρέπειαν τῶν κατὰ τὸ συνέδριον καὶ φιλοξενίαν τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1905.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν	Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.
Θ. Π. ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ	Ν. ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ	Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

1901 Β. Διατάγματος (3), καθ' ἣν τὸ καθαρὸν ἔσοδον τῆς μιᾶς τῶν τεσσάρων κληρώσεων διατίθεται ἀποκλειστικῶς «πρὸς διεξαγωγὴν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν κατὰ τὴν ἀρχαίαν Ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν ἀνασκαφικοῦ ἔργου, πρὸς ἀνέγερσιν Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου καὶ πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ Ἐθνικοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου».

Διὰ τῆς παραλείψεως τῆς διατάξεως ταύτης ἔδειξε νῦν ἡ Κυβέρνησις ἣν ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς

(3) Β. Διάταγμα, περὶ ἀδείας αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐκδιδομένων γραμματίων λαχείου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντε ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1887 ,ΑΧΛ' νόμου «περὶ λαχείων» κατὰ τὰ Ἡμέτερα ἀπὸ 18 Μαρτίου 1895 καὶ 20 Ἰουνίου 1896 διατάγματα.

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν τοῦ τε ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν τάδε

Ἄρθρον 1. Ἐπιτρέπεται ὅπως ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε κατὰ τὰ ἀνωτέρω ρηθέντα διατάγματα ἐκδιδομένων καὶ ἐκκυβευομένων ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας κατ' ἔτος 225,000 γραμματίων λαχείου, ἐκδίδῃ αὕτη ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους 1902 γραμμάτια ἐν ὅλῳ 300,000 καὶ ἐκκυβεύῃ ταῦτα, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 τοῦ ἀπὸ 18 Μαρτίου 1895 διατάγματος Ἡμῶν ὁριζόμενα, κατὰ τρίμηνον ἤτοι τῇ προτελευταίᾳ Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου, τῇ προτελευταίᾳ Κυριακῇ τοῦ Ἰουνίου, τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ τῇ προτελευταίᾳ Κυριακῇ τοῦ Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐκ τῶν ἐπὶ πλέον 75,000 γραμματίων καθαρὸν κέρδος θέλει διατίθεσθαι πρὸς διεξαγωγὴν καὶ ἀποπεράτωσιν τοῦ περὶ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν ἀνασκαφικοῦ ἔργου, πρὸς ἀνέγερσιν Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου καὶ πρὸς ἐπαύξησιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ἡμετέρους Ὑπουργοὺς ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ διατάγματος τούτου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1901.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν	Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν	Ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ.
Γ. Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ	Α. Ν. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ	Σ. Ε. ΣΤΑΗΣ

Ἑταιρείας ὡς πρὸς τὴν κατὰ τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας ἀνάγκας σκόπιμον χρῆσιν ἁπάντων τῶν ἐκ τοῦ λαχείου πόρων· ἀλλ' ἐκ τούτου οὐδὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ζημιωθῶσι τὰ ἐν Ἀθήναις ἐκτελεστέα ἔργα. Οὔτε τὸ νῦν Συμβούλιον, οὔτε ἄλλο τι τῶν μελλόντων, εἶνε δυνατὸν νὰ γείνῃ τοσοῦτον ἐπιλῆσμον τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων, ὥστε νὰ μὴ ἐπιδιώξῃ ἐπειγόντως καὶ διὰ παντὸς τρόπου καὶ πάσης θυσίας τὴν συμπλήρωσιν τοῦ οἰκοδομήματος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πρὸς ἀποκάλυψιν τῆς παλαιᾶς Ἀθηναϊκῆς Ἀγορᾶς ἀνασκαφῆς, τῆς ἀνασκαφῆς δηλ. ἐκείνης, ἥτις εἶνε ἡ σπουδαιοτάτη τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐκτελεστέων, ἐξ ἧς μόνης εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκπεμφθῇ φῶς πρὸς λύσιν τῶν σκοτεινῶν προβλημάτων τῆς τοπογραφίας τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Οὐδὲ εἶνε δυνατὸν τὸ Συμβούλιον νὰ μὴ ἔχῃ πάντοτε ὑπ' ὄψει πόσον ἀναγκαῖα καὶ ἐπείγουσα εἶνε ἡ οἰκοδομὴ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου, ὅπερ προώρισται νὰ εἶναι τὸ πρῶτον ἐν τῷ κόσμῳ Ἐπιγραφικὸν Μουσεῖον. Περίσκεψις ἄρα καὶ φειδὼ περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλων οὐχὶ ἐπειγόντων ἔργων ἐπιβάλλεται νῦν τῇ Ἑταιρείᾳ, ὅπως παντὶ σθένει ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐκτέλεσις τούτων τῶν ἐν Ἀθήναις ἔργων.

Μεταβαίνομεν νῦν εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἔργων τῆς Ἑταιρείας.

Ἐν τοῖς πρώτοις ἀναγγέλλει τὸ Συμβούλιον μετὰ ἰδιαζούσης χαρᾶς, ὅτι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐπερατώθη ἡ ἀναστήλωσις *τοῦ λέοντος τῆς Χαιρωνείας*, ἐπερατώθη δηλ. ἔργον, οὗτινος τὴν ἐκτέλεσιν ἡ Ἑταιρεία ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἱδρύσεως αὐτῆς ὠνειροπόλησε, ὅπερ καὶ αὐτοὶ οἱ ξένοι, ἐνθουσιασθέντες, ἡγουμένου τοῦ διαπρεποῦς ἀρχαιολόγου Βέλκερ, διὰ διεθνῶν χρηματικῶν ἐράνων ἠθέλησάν ποτε νὰ ἐπιχειρήσωσι. Σὺν τῇ συγκολλήσει δὲ καὶ

συμπληρώσει τῶν τεμαχίων τοῦ λέοντος καὶ ἀνιδρύσει τούτου ἐπὶ τοῦ κατασκευασθέντος βάθρου συνεπληρώθη ἐν μέρει καὶ τὸ τεῖχος τοῦ περιβόλου, τὸ τοὺς τεθαμμένους ἱερολοχίτας περικλεῖον, ἐπιτεθείσης ἐπὶ τῶν σωζομένων ἐκ πώρου λίθου δόμων μιᾶς σειρᾶς νέων λίθων, οἵτινες οὕτω προφυλάττουσιν ἀπὸ πάσης περαιτέρω καταστροφῆς τοὺς ὑποκειμένους, ἡμισεσαθρωμένους, παλαιοὺς λίθους. Ἐδαπανήθησαν διὰ τὰ ἔργα ταῦτα δρ. 21,426, αἵτινες προστιθέμεναι εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος 1903 δαπανηθείσας δρ. 41,563 ἀναβιβάζουσι τὸ ὅλον πρὸς ἀναστήλωσιν τοῦ λέοντος δαπανηθὲν ποσὸν εἰς δρ. 62,989.

Τὸ ἄλλο δὲ ἔργον τῆς Ἑταιρείας, ἡ ἀνοικοδόμησις καὶ στερέωσις τοῦ ἐν *Φιγαλίᾳ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος*, προήχθη ἱκανῶς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος. Οἱ καταπεπτωκότες κίονες ἀνιδρύθησαν πάντες, πλὴν τῶν δύο τοῦ ὀπισθοδόμου, καὶ οἱ τοῖχοι τοῦ ὅλου ναοῦ ἀνηγέρθησαν εἰς μέγα ὕψος, ἐπίσης ἀνηγέρθησαν αἱ πλείονες τῶν ἡμικιονίων ἀντηρίδων τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ναοῦ καὶ ἤρξατο ἡ συμπλήρωσις καὶ στερέωσις τῶν κατεστραμμένων μερῶν τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ κρηπιδώματος. Ἐδαπανήθησαν δρ. 15,078.

Αἱ δὲ ἀπὸ τοῦ 1902 ἀρξάμεναι ἐργασίαι πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ *Ἐρεχθείου* διὰ τοῦ σωζομένου ὑλικοῦ αὐτοῦ ἐξηκολούθησαν δι᾽ ὅλου τοῦ ἔτους. Ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καταπεσούσης ἀρκτικῆς προστάσεως εἶχεν ἀνεγερθῆ ἀπὸ τοῦ 1903. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος συνετελέσθησαν αἱ τῆς στέγης τῆς προστάσεως ταύτης ἐργασίαι, ἀνηγέρθη ὁ δυτικὸς τοῦ οἰκοδομήματος τοῖχος, ὁ μετὰ τῶν θυρίδων, καὶ ἔγειναν προπαρασκευαστικαὶ ἐργασίαι πρὸς ἀνέγερσιν καὶ στερέωσιν τῶν λοιπῶν μερῶν τοῦ οἰκοδομήματος. Τὰ πάγκαλα

ἐκεῖνα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη τοῦ οἰκοδομήματος, ἅτινα κατὰ γῆς κείμενα ἐφθείροντο ὑπὸ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν ἐπιδράσεων, συχνὰ δὲ ἐγίνοντο τὸ ὑποκείμενον βανδαλικῶν πράξεων σκαιῶν καὶ ἀγροίκων ἐπισκεπτῶν τῆς Ἀκροπόλεως, ἐσώθησαν ἀπὸ πάσης περαιτέρω καταστροφῆς, διότι δὲν κεῖνται πλέον χαμαί, ἀλλὰ τοποθετηθέντα ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει συνεπλήρωσαν τὸ οἰκοδόμημα καὶ προσέδωκαν αὐτῷ ἱκανὸν μέρος τῆς παλαιᾶς αὐτοῦ αἴγλης. Ἀληθῶς ἀγάλλεταί τις βλέπων νῦν οἷον ἐγένετο τὸ Ἐρέχθειον. Ἐδαπανήθησαν δρ. 35,337.

Ἐν Ἀθήναις ἐξετελέσθη καὶ ἄλλο ἔργον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ἐστερεώθη δηλ. τὸ *Θησεῖον* ὑποστηριχθέντων τῶν ἐπισφαλῶν αὐτοῦ μελῶν καὶ τοποθετηθείσης ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει τῆς ἐκτετοπισμένης καὶ ἐπικρεμαμένης ἐκείνης μετόπης, ἧς ἕνεκα ἐκινδύνευεν ἡ βορειοδυτικὴ γωνία τοῦ οἰκοδομήματος. Ἐδαπανήθησαν διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας δρ. 2,501.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐξηκολούθησεν ἡ Ἑταιρεία καὶ τὰς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀρξαμένας ἐργασίας αὐτῆς πρὸς οἰκοδομὴν Μουσείων κατὰ τὰς ἐπαρχίας. Δύο δὲ Μουσεῖα κυρίως ᾠκοδόμησε κατὰ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔτος, Μουσεῖον ἐν Θήβαις καὶ Μουσεῖον ἐν Δήλῳ. Καὶ διὰ μὲν τὸ πρῶτον ἐδαπανήθησαν δρ. 27,137, διὰ δὲ τὸ δεύτερον δρ. 21,884 Ἤρξατο δὲ ἡ οἰκοδομὴ ἐν Θήβαις καὶ στωϊκοῦ ὑποστέγου, ἵνα τοποθετηθῶσιν ἐν αὐτῷ αἱ ἐπιγραφαὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὀγκώδη ἀρχαῖα. Ἐν τῷ ὑποστέγῳ τούτῳ δύναται νὰ τοποθετηθῇ καὶ τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ κείμενον γύψινον ἐκμαγεῖον τοῦ Λέοντος, ὅπερ εἶνε ἄχρηστον ἐκεῖ πλέον, ἀφ' οὗ ἐπερατώθη ἡ ἐργασία τῆς ἀνιδρύσεως τοῦ Λέοντος.

Ἄλλας συμπληρωματικὰς ἐργασίας ἐν οἰκοδομουμένοις

Μουσείοις βλέπει τις ἐν τῷ ἐντύπῳ ἀπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τῆς Ἑταιρείας.

Διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῆς νέας πτέρυγος τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δρ. 36,273, ὑπολείπονται ὅμως πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου καὶ ἄλλαι τινὲς δαπάναι, ἰδία διὰ τὴν πλακόστρωσιν τοῦ ἐδάφους.

Αἱ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐνεργηθεῖσαι ἀνασκαφαὶ εἶνε συνέχεια τῶν ἀπὸ τῶν προηγουμένων ἐτῶν ἐνεργουμένων. Ποῖα δὲ τὰ ἐν αὐταῖς γενόμενα εὑρήματα καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν πορίσματα ἐξέθηκαν ἤδη οἱ διευθύνοντες αὐτὰς ἔφοροι καὶ μέλη τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν γενομένην τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ συνέλευσιν τῶν ἑταίρων, ὑπέβαλον δὲ καὶ ἐκθέσεις πρὸς δημοσίευσιν αὐτῶν ἐν τῷ τεύχει τῶν Πρακτικῶν (ἰδὲ αὐτὰς ἐν τῷ τέλει τοῦ ἀνὰ χεῖρας τεύχους). Διὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐν ὅλῳ δραχμαὶ 45,987, αἵτινες κατανέμονται ὡς ἑξῆς α΄) διὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ Ἀμφιαρείου δραχμαὶ 7,010 β΄) διὰ τὰς ἐν Σουνίῳ ἀνασκαφὰς δρ. 1961, γ΄) διὰ τὰς ἐν Μυκήναις ἀνασκαφάς, κυρίως εἰπεῖν, διὰ τὴν ἐκεῖ γενομένην μεταφορὰν τῶν ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Σχλεῖμαν χωμάτων δρ. 2,900, δ΄) διὰ τὰς ἐν Εὐβοίᾳ ἀνασκαφὰς δρ. 2,030, ε΄) διὰ τὰς ἐν Χαιρωνείᾳ καὶ Ὀρχομενῷ δρ. 7,988 ϛ΄) διὰ τὰς ἀνασκαφὰς Ἐπιδαύρου συμπεριλαμβανομένων τῶν δαπανῶν διὰ τὴν οἰκοδομὴν φυλακείων καὶ διὰ τὴν σύνταξιν σχεδίων τῶν ἀποκαλυφθέντων οἰκοδομημάτων δρ. 18,003, ζ΄) διὰ τὰς ἐπὶ τοῦ Λυκαίου ὄρους ἀνασκαφὰς δρ. 5,467, καὶ η΄) διὰ τὰς ἀνασκαφὰς Κυκλάδων δρ. 625.

Εἰσφορὰν ὑπὲρ τοῦ ταμείου πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ κατὰ τὴν Βοιωτίαν ναοῦ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ εἰσήνεγκε τὸ Συμ-

βούλιον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος δρ. 5000. Ἄλλας δέ τινας δαπάνας διὰ διάφορα ἔργα βλέπει τις ἀναγεγραμμένας ἐν τῷ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν ἀναλυτικῷ ἀπολογισμῷ τῶν ἐξόδων τοῦ 1904.

Τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἡ ἔκδοσις βαίνει κανονικῶς. Δὲν κατωρθώθη ὅμως νὰ δημοσιευθῶσιν εἰσέτι τὰ Πρακτικὰ τῆς Ἑταιρείας, διότι σχεδιογραφικοὶ πίνακες πρὸς δημοσίευσιν δὲν ὑπάρχουσιν, οἱ δὲ παρασκευαζόμενοι πίνακες οἰκοδομημάτων τῆς Ἐπιδαύρου δὲν ἐπερατώθησαν εἰσέτι.

Τοσαῦτα εἶχε νὰ λογοδοτήσῃ τὸ Συμβούλιον περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος ἔτους.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Α' Εἰδικὴ συνέλευσις.

Τῇ 23ῃ Ἰανουαρίου 1905 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10ῃ π. μ. συνῆλθον οἱ ἑταῖροι εἰς εἰδικὴν συνέλευσιν, ἵνα ἀκούσωσι τὰ πορίσματα τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1903 ἐνεργηθεισῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἀνασκαφῶν. Προήδρευσεν ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου κ. Δ. Τσιβανόπουλος.

Παρελθόντες οἱ κατὰ τὸ ἔτος 1903 διευθύναντες ἀνασκαφὰς ἐκτελεσθείσας ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἐξέθεσαν τὰ πορίσματα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων.

α') ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Κ. Κουρουνιώτης ἀνέγνωσε 1) τὴν ἔκθεσιν τῶν δι' αὐτοῦ ἐν τῷ Λυκαίῳ ὄρει ἐνεργηθεισῶν ἀνασκαφῶν, 2) τὴν ἔκθεσιν τῶν διὰ τοῦ συμβούλου καὶ ἐφόρου κ. Λεονάρδου γενομένων ἐν Ἀμφιαρείῳ ἀνασκαφῶν καὶ 3) τὴν ἔκθεσιν τῶν διὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου, Γεν. Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καββαδία ἐν τῷ Ἱερῷ τῆς Ἐπιδαύρου ἐκτελεσθεισῶν ἀνασκαφῶν, β') ὁ κ. Β. Στάης σύμβουλος καὶ ἔφορος ἐξέθηκε τὰ περὶ τῶν ἐν Σουνίῳ ἐργασιῶν γ') ὁ σύμβουλος κ. Γ. Παπαβασιλείου, γυμνασιάρχης, ἐξέθηκε τὰ περὶ τῶν ἐν Εὐβοίᾳ ἀνασκαφῶν καὶ δ') ὁ κ. Κλ. Στέφανος, διευθυντὴς τοῦ Ἀνθρωπολογικοῦ Μουσείου, τὰ περὶ τῶν ἐν Νάξῳ ἀνασκαφῶν.

Τούτων γενομένων ἡ συνεδρίασις διελύθη περὶ ὥραν 11 ½ π. μ.

Α' Τακτικὴ συνέλευσις

Τῇ 30 Ἰανουαρίου 1905 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὥρᾳ 10 ½ π. μ. συνῆλθον οἱ ἑταῖροι εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἵνα κατὰ τὰ ἄρθρα 31 καὶ 32 τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐκλέξωσι τὸ Προεδρεῖον τῆς συνελεύσεως καὶ τὴν τριμελῆ ἐξελεγκτικὴν Ἐπιτροπείαν καὶ ἀκούσωσι τὴν περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ 1904 λογοδοσίαν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Παρῆσαν ἑταῖροι 35.

Διενεμήθη εἰς τοὺς παρόντας ἔντυπος ἀναλυτικὸς ἰσολογισμὸς τῆς χρήσεως 1904.

Γενομένης ψηφοφορίας ἐξελέγησαν ὁμοφώνως Πρόεδρος τῆς συνελεύσεως ὁ κ. Δ. Βικέλας, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Λουδ. Νικολαΐδης, Α' Γραμματεὺς ὁ κ. Δημ. Ἀντωνιάδης καὶ Β' Γραμματεὺς ὁ κ. Κ. Κουρουνιώτης.

Ἀκολούθως ἐξελέγησαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας μέλη τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας οἱ κ. κ. Δ. Ἀνέζης, Π. Βαρβαρέσος καὶ Β. Θεοδωρόπουλος.

Τούτων γενομένων ὁ Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου κ. Π. Καββαδίας ἀνέγνω τὴν ἐν σελ. 9—19 ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὸ ἔτος 1904.

Β' Τακτικὴ συνέλευσις.

Τῇ 13 Φεβρουαρίου 1905 ἡμέρᾳ Κυριακῇ ὥρᾳ 10 ½ π. μ. συνῆλθον τὸ δεύ-

τερον οἱ ἑταῖροι. Τῆς συνελεύσεως προήδρευσεν ὁ Πρόεδρος κ. Δ. Βικέλας. Παρῆσαν ἑταῖροι 25.

Ὁ κ. Δ. Ἀντωνιάδης, Α΄ Γραμματεὺς τῆς συνελεύσεως ἀνέγνω τὴν ἐν σελ. 21—25 ἔκθεσιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπείας περὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τοῦ ἔτους 1904.

Ἡ συνέλευσις ἐνέκρινεν ὁμοθύμως τὴν γενομένην διαχείρισιν κατὰ τὸ ἔτος 1904 καὶ ἐξέφρασε τὸν ἔπαινον αὐτῆς πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συνάμα δὲ καὶ τὴν εὐαρέσκειαν αὐτῆς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἑταιρείας.

Ἀκολούθως ἐξελέγη πενταμελὴς ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Ν. Καλογεροπούλου, Ἰ Πεσματζόγλου, Ε. Καλλιοντζῆ, Γ. Δυοβουνιώτου καὶ Δ. Ἀντωνιάδου.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας

Ἀποδεχθέντες τὴν τιμήν, δι' ἧς μᾶς περιέβαλεν ἡ ἀπὸ 30 παρελθόντος μηνὸς ἀπόφασις τῆς συνελεύσεως τῶν Ἑταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, προέβημεν, κατὰ τὰ νενομισμένα, εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς διαχειρίσεως τῶν τῆς Ἑταιρείας τοῦ λήξαντος ἔτους 1904, ἥτις ἔχει ὡς ἕπεται.

Α΄ Χρηματικη Διαχειρησις

Ταμεῖον.

α΄ Χρέωσις

Τὸ ἀπολειφθὲν ὑπόλοιπον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903. . . .	Δρ.	3,121.36
Εἰσπραχθέντα ἀπὸ ἔσοδα Προϋπολογισμοῦ	»	23,084,50
» » προκαταβολάς	»	36,786.40
» » Τράπεζαν Γ. Σχουζέ	»	428,045.95
» » διαφόρους χρεώστας	»	292.50
» » ἐγγυοδοσίας	»	10,300.—
» » παρακαταθήκας	»	3,200.—
» » τόκους ἐγγυήσεως Π. Χρυσανθοπούλου .	»	135.—
» » εἰδικὸν Προϋπολογισμὸν Λαχείου . . .	»	527,980.—
Τὸ ὅλον	Δρ.	1.032.945 71

β' Πίστωσις

Ἐπληρώθησαν εἰς	ἔξοδα Προϋπολογισμοῦ	Δρ.	319,455.54
»	» προκαταβολάς	»	19,100.—
»	» Τράπεζαν Γ. Σχουζέ	»	371,239.30
»	» διαφόρους πιστωτάς	»	58,336.85
»	» παρακαταθήκας	»	3,200.—
»	» τόκους ἐγγυήσεως Π. Χρυσανθοπούλου	»	135.—
»	» ἐγγυοδοσίας	»	15,000.—
»	» ἐπιστροφὰς χρημάτων	»	500.—
»	» διάφορα ἔξοδα Λαχείου	»	219,498.50
Ὑπόλοιπον ἐν τῷ Ταμείῳ τῇ 31 Δεκεμβρίου 1904		»	26,480,52
	Τὸ ὅλον	Δρ.	1.032,945.71

Β' Εσοδα και Εξοδα

α' Χρέωσις

Εἰσπράξεις

1)	ἀπὸ εἰσφορὰς τακτικῶν ἑταίρων καὶ δικαιώματα ἐγγραφῆς	Δρ.	2,475.—
2)	» τόκους καὶ μερίσματα	»	15,704.50
3)	» ἔσοδα ἀκινήτων κτημάτων	»	75.—
4)	» » ἐκ δημοσιευμάτων	»	3,499.—
5)	» » » κεκλεισμένων χρήσεων	»	318.—
6)	» » διάφορα	»	513.—
7)	» » ἐκ τοῦ Λαχείου	»	300,381.50
8)	» » ἀπρόοπτα Λαχείου	»	10,239.45
9)	» » ποσὸν ληφθὲν ἐκ τοῦ κεφαλαίου πρὸς ἐξίσωσιν	»	5,122,80
	Τὸ ὅλον	Δρ.	338,328 25

β' Πίστωσις

Πληρωμαί.

1)	εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τῶν γραφείων	Δρ.	11,717.40
2)	» » » » ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων	»	32,689.05
3)	» ἔξοδα γραφείων καὶ διαχειρίσεως	»	3,861.80
4)	» » βιβλιοθήκης	»	8,392.10
5)	» ἀνασκαφὰς καὶ συντήρησιν ἀρχαίων μνημείων	»	181,299,30
6)	» ἀνασκαφικὰ καὶ μουσειακὰ ἔργα ἐν Ἀθήναις	»	53,300.35
7)	» δημοσιεύματα	»	14,458.20
8)	» ἐκτάκτους δαπάνας καὶ διάφορα ἔξοδα	»	3,414.10
9)	» συνδρομὰς δι' ἐπιστημονικοὺς σκοπούς	»	27,700.—
10)	» ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων	»	1,495,95
	Τὸ ὅλον	Δρ.	338.328.25

Γ' ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1904

α' Ἐνεργητικόν

Ὑπόλοιπον Ταμείου 31 Δεκεμβρίου 1904	Δρ.	26,480.52
Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης	»	131,320.—
Ὁμολογίαι Ἐθνικοῦ Δανείου Ἑνοποιήσεως	»	71,837.75
» Πατριωτικοῦ Δανείου τῶν 30,000,000 . . .	»	45.—
» Ἐθνικοῦ Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως	»	640.—
Προκαταβολαὶ	»	2,231.50
Τράπεζα Γ. Σχουζέ (ἔντοκος κατάθεσις)	»	16,193.35
Χρεῶσται ἐκ γραμματίων Λαχείου 1897—1900. . . .	»	1,331.60
» ἐξ ἀκυρώσεως ἐνταλμάτων	»	160.15
Ἀκίνητα κτήματα	»	65,170.24
Κατάστημα τῆς Ἑταιρείας	»	259,863.80
Τὸ ὅλον	Δρ.	575,273.91

β' Παθητικόν

1) Ἐγγυοδοσίαι	Δρ.	1,800.—
2) Παρακαταθῆκαι δι' ἀρχαιολογικὰ ἔργα ἐν Ἀθήναις . .	»	116,464.16
3) Πιστωταὶ διάφοροι	»	7,045,45
4) Κεφάλαιον	»	449,964,30
Τὸ ὅλον	Δρ.	575,273.91

Δ' ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904 ἀνήρχετο εἰς . . . . Δρ. 575,273.91

Ἀπετελεῖτο δὲ ἐκ τῶν ἑξῆς.

1)	ἀπὸ μετρητὰ ἐν τῷ Ταμείῳ	Δρ.	26,480,52
2)	» 56 Μετοχὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀξίας . .	»	131,320.—
3)	» 754 Ὁμολογίας Ἐθνικοῦ Δανείου Ἑνοποιήσεως ἔτους 1898 ἀξίας	»	71,837.75
4)	» 36 Ὁμολογίας Πατριωτικοῦ Δανείου 30,000,000.	»	45.—
5)	» μίαν ἀπόδειξιν καὶ ἕνα ὁριστικὸν τίτλον Ἐθνικοῦ δανείου Κεφαλαιοποιήσεως	»	640.—
6)	» προκαταβολάς	»	2,231.50
7)	» ἔντοκον κατάθεσιν παρὰ τῇ Τραπέζῃ Γ. Π. Σχουζέ	»	16,193.35
8)	» χρεώστας γραμματίων Λαχείου 1897—1900 . .	»	1,331.60
9)	» » ἐξ ἀκυρώσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων .	»	160.15
10)	» ἀκίνητα κτήματα ἀξίας	»	65,170.24
11)	» Κατάστημα τῆς Ἑταιρείας ἀξίας	»	259,863.91
	Τὸ ὅλον	Δρ.	575,273.91

ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων τῶν ὀφειλομένων

1)	εἰς ἐγγυοδοσίαν ἐργολάβου Ν. Μοσχοῦ	Δρ.	1,500.—
2)	» » » Ἰ. Τσισμενάκη	»	300.—
3)	» ἀρχαιολογικὰ ἔργα ἐκτελεστέα ἐν Ἀθήναις . . .	»	116,464,16
4)	» μισθοὺς φυλάκων καὶ ἐπιμελητῶν τοῦ 1904 . . .	»	1,670.—
5)	» ἀνεκκαθαρίστους λογαριασμοὺς 1904	»	175,45
6)	» ὀφειλομένας ἀμοιβὰς Λαχείου γ′ τριμηνίας 1904. .	»	500.—
7)	» » » » δ′ » » . .	»	4,700.—
	Τὸ ὅλον	Δρ.	125,309.61

Ὑπολείπεται καθαρὰ περιουσία κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904 . . . . Δρ. 449,964.30

Ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ἡ διαχείρισις τῶν τῆς Ἑταιρείας τοῦ λήξαντος ἔτους ὑπῆρξε τελεία καὶ ἄψογος καθ' ὅλα αὐτῆς τὰ μέρη, καὶ ὀφείλεται εὐαρέσκεια εἴς τε τὸν κ. λογιστὴν καὶ λοιποὺς ὑπαλλήλους διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ ἐπιμέλειαν, μεθ' ἧς διεξήγαγον τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διαχειρίσεως ταύτης, ἥτις δέον νὰ κηρυχθῇ ὀρθῶς ἔχουσα καὶ ἐπικυρωθῇ ὅ τε ἰσολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ λήξαντος ἔτους 1904.

Μετὰ ταῦτα δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐξάρωμεν τὴν περίνοιαν, τὸν ζῆλον καὶ τὴν φειδὼ μεθ' ἧς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διεχειρίσατο τὰ τῆς Ἑταιρείας, πρὸς ὃ ἀμέριστος ὀφείλεται ἔπαινος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου 1905

Τὰ μέλη τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς.

Β. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ
Δ. ΑΝΕΖΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ

ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΑΜΦΙΑΡΕΙΟΥ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Αἱ ἐφ' ἔτος ἐνεργηθεῖσαι ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο τῇ 19ῃ Ἰουλίου, διεκόπησαν δὲ Νοεμβρίου μεσοῦντος. Ἐργασίαι ἐγένοντο ἐπί τε τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ χειμάρρου. Καὶ ἐκεῖ μὲν ἠρευνήθησαν τὰ κατὰ τὴν πηγὴν τοῦ Ἀμφιαράου, ἧς καὶ πέρυσιν ἐγένετο μνεία. Ἐνταῦθα ηὑρέθη ἐπιγεγραμμένη στήλη περιέχουσα συγγραφὰς περὶ ἐπισκευῆς τῆς κρήνης καὶ τῶν λουτρώνων (πρβ. κρήνην καινὴν ἐν τῷ περὶ Πυθέου τοῦ Σωσιδήμου ψηφίσματι τοῦ 333/2 π. Χρ. καὶ λουτρῶνα ἀνδρεῖον καὶ λουτρῶνα γυναικεῖον ἐν ἄλλῃ ἐκδεδομένῃ ἐπιγραφῇ ἐν ᾗ μισθωτὴς Φρῦνος Ἀλωπεκῆσι οἰκῶν)· τὸ ἔργον κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν ἐκδίδοται ἐνακοσίων δραχμῶν, ὧν τὸ τριτημόριον (ἀκριβῶς εἰπεῖν 325 δραχ.) προκαταβάλλεται ἐκ τοῦ θησαυροῦ καὶ τῶν καπηλείων τῷ μισθωτῇ, ὅστις τὸ ἔργον ἐξεργάσεται ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἂν λάβῃ τὸ ἀργύριον· ὁ ἐργώνης εἶνε Χολαργεὺς τὸν δῆμον, ὁ δὲ ἐγγυητὴς Ἀχαρνεύς, ὁ δὲ ἱερεὺς Δεκελεύς· ἐκ τούτων δῆλον γίγνεται ὅτι ἡ στήλη αὕτη ἀνάγεται εἰς χρόνους, καθ' οὓς ὁ Ὠρωπὸς ἦν ὑπὸ τοῖς Ἀθηναίοις. Τῶν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ συμμνημονευομένων λουτρώνων μέρος τι, ὡς φαίνεται, εἶνε τὰ παρὰ τὴν κρήνην ἀποκαλυφθέντα λείψανα, ὧν ἡ ἀνασκαφὴ δὲν ἐπερατώθη.

Παρὰ τὴν κρήνην ηὑρέθη καὶ ἄλλη στήλη, ἐφ' ἧς ἔγλυπται τὸ ὄνομα τῆς Ἑστίας κατ' Ἐρετρικὸν (Ἰωνικὸν) τύπον· προέρχεται δέ, ὡς καὶ ἡ παρεμφερὴς γνωστὴ στήλη ἡ φέρουσα τὰ ὀνόματα τοῦ Ἀμφιαράου καὶ τοῦ Ἀμφιλόχου πιθανῶς δὲ καὶ τοῦ Ἑρμοῦ, ἐκ τοῦ βωμοῦ ὃν ὡς πεντέμοιρον περιγράφει ὁ Παυσανίας.

Ἔτι δὲ μνημονευτέον βάθρον ἐπιγεγραμμένον, ὅπερ ἔφερε δύο, ὡς εἰκάζω, χαλκᾶ ἀγάλματα, ἀνδρὸς καὶ παιδός, ἔργα τοῦ γνωστοῦ ἀνδριαντοποιοῦ Λεωχάρους. Ἄλλο βάθρον ἔφερεν ἄγαλμα ἀνδρός, ἔργον τοῦ γνωστοῦ Ἀθηναίου τεχνίτου Ἡροδώρου· τὸ

ὀρθὸν ὄνομα, ὡς γνωστόν, κατ' ἐπιγραφὰς τοῦ Ἀμφιαρείου εἶνε Ἡρόδωρος καὶ οὐχὶ τὸ ἄλλοθεν κακῶς παραδεδομένον Ἡρόδοτος. Πέρας δὲ παρὰ τὴν κρήνην ηὑρέθησαν δύο ἀγαλμάτια μαρμάρινα, ὧν τὸ μὲν ἀκέφαλον, τοῦ Ἀμφιαράου, τὸ δὲ τριμόρφου Ἑκάτης, πρὸς δὲ καὶ τεμάχιον μεγάλου (ὑπὲρ τὸ φυσικὸν) μαρμαρίνου ἀνδριάντος θωρακοφόρου (πρβ. τὸ πέρυσιν εὑρεθὲν σκέλος)· τὸ τεμάχιον τοῦτο εἶνε μέρος τοῦ θώρακος, παρίσταται δ' ἐπ' αὐτοῦ ἐν ἀναγλύφῳ ἆθλος τοῦ Ἡρακλέους, ὁ Νέμειος λέων πνιγόμενος, καὶ Τρίτων φέρων ἐπὶ τῶν νώτων Νηρηίδα.

Ἐπὶ δὲ τῆς δεξιᾶς τοῦ χειμάρρου ὄχθης ἐργασίαι ἐγένοντο ὅπου καὶ πέρυσι. Τὰ ἐνταῦθα οἰκοδομήματα εἰσχωροῦσι καὶ εἰς τοὺς παρακειμένους ἰδιωτικοὺς ἀγρούς, διὰ τῆς σκαφικῆς δὲ ἐρεύνης ἐπεκταθησομένης καὶ εἰς αὐτοὺς θὰ ἀποδειχθῇ ἂν ἐπὶ τῆς ὄχθης ταύτης ὑπῆρχον μετὰ καταλυμάτων τῶν προσερχομένων ἀνθρώπων καὶ τὰ ἐν τῇ προειρημένῃ ἐπιγραφῇ ἀναφερόμενα καπηλεῖα. Ἐνταῦθα ἀξιόλογον εὕρημα εἶνε ἐπιγεγραμμένη στήλη τοῦ 328/7 π. Χρ., ἧς ἡ ἀρχὴ ἔχει ὧδε· «οἵδε ἐπέδοσαν εἰς τὸ ἀνάθημα ὃ ἀνέθηκεν ἡ βουλὴ ἐπ' Εὐθυκρίτου ἄρχοντος»· μετὰ τοῦτο ἕπονται ὀνόματα 24 βουλευτῶν Ἀθηναίων καὶ ἄλλα 10 καὶ ψήφισμα δι' οὗ στεφανοῦνται τρεῖς τῶν βουλευτῶν, ὁρίζεται δὲ νὰ σταθῇ ἡ στήλη ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου· τινὲς τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν εἶνε γνωστοὶ ἐξ ἀρχαίων συγγραμμάτων καὶ ἄλλων ἐπιγραφῶν. Τῶν δὲ λοιπῶν εὑρημάτων μνημονευθήτω δακτύλιος ἀργυροῦς φέρων ἐπὶ τῆς σφενδόνης ὡσεὶ ἐμβεβλημένην στήλην, ἴσως χαλκῆν ἐπίχρυσον, μετὰ δύο κιόνων καὶ ἀετώματος τρόπον ναΐσκου, ἐν ᾧ φαίνεται ἔκτυπος γυνή, πιθανῶς ἡ Κυβέλη, καθημένη μετὰ τυμπάνου ἐν τῇ ἀριστερᾷ καὶ παρ' αὐτῇ ζῷον, ἴσως λέων (πρβ. *Pollak* Goldschmiedearbeiten 483). Προστεθήτω ἔτι δακτύλιος χαλκοῦς ἐπίχρυσος φέρων ἐπὶ τῆς σφενδόνης γυναῖκα καὶ σφενδόνη μεγάλη δακτυλίου χαλκοῦ ἐλλιπὴς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ἧς σῴζονται τὰ κάτω Ἀθηνᾶς μετ' ἀσπίδος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΥΒΟΙᾼ

Κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος ἐπεχειρήσαμεν δοκιμαστικὰς ἀνασκαφὰς ἐν Εὐβοίᾳ παρὰ τὴν Χαλκίδα, ἐν ταῖς ἀρχαίαις Ταμύναις (νῦν Ἀλιβερίῳ) καὶ ἐν Αἰδηψῷ.

Καὶ αἱ μὲν παρὰ τὴν Χαλκίδα ἀνασκαφαὶ τάφων οὐδὲν ἄξιον λόγου ἀπήνεγκον, διότι εὑρέθησαν μὲν πολλοὶ τάφοι, ἀλλὰ πτωχότατοι καὶ οὐδὲν ἄξιον λόγου κτέρισμα περιέχοντες. Ἐπειδὴ ἐγινώσκομεν ὅτι ἐπὶ τοῦ πλησίον ὄρους, ὅπερ καλεῖται Γιαμήνα, ὑπῆρχε κτίσμα τι ἀρχαῖον, κοινῶς Δρακόσπιτο καλούμενον, ἐκρίναμεν καλὸν νὰ ἴδωμεν αὐτό. Ἀναβάντες λοιπὸν ἐπὶ τὴν κορυφὴν εὕρομεν τετράγωνον κτίσμα κατεσκευασμένον ἐξ ἐγχωρίου μέλανος λίθου. Οἱ λίθοι ἦσαν τετράγωνοι λελεασμένοι κατὰ τὰς γωνίας, ἐξέχοντες δὲ κατὰ τὸ μέσον καὶ ἀκατέργαστοι. Τοῦ κτίσματος τούτου σωζομένου εἰς ὕψος 1,50 μ. ἑκάστη πλευρὰ ἔχει μῆκος ἓξ μέτρων. Ἐπειδὴ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ κτίσματος εἶνε κεκαλυμμένον ὑπὸ λίθων μικρῶν καὶ μεγάλων καὶ οὐχὶ κενόν, εἰκάζομεν ὅτι ἦτο βωμὸς μέγας ἴσως τῷ Διὶ ἀνατεθειμένος. Ἐκ τοῦ Ἀθηναίου γινώσκομεν ὅτι παρὰ τὴν Χαλκίδα ἐδεικνύετο τόπος, ὅθεν ἀνηρπάγη ὁ Γανυμήδης ὑπὸ τοῦ Διός, Ἁρπάγιον καλούμενος (XIII 601). Ἐκ τῆς θέσεως τεκμαιρόμενοι φρονοῦμεν ὅτι ὁ τόπος, ὅθεν ἀνηρπάγη ὁ Γανυμήδης, ὡς ἐπίστευον οἱ Χαλκιδεῖς, οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ εἶνε ἢ οὗτος. Ἴσως δὲ καὶ τὸ ὄνομα Γιαμήνα εἶνε παραφθορὰ τοῦ Γανυμήδειον.

Κατόπιν ἐσκάψαμεν ἐν Ἀλιβερίῳ ἐπὶ τῶν λόφων Τροχάλων, Ἀσμίλακος, Ἀναθώνης πρὸς ἀνεύρεσιν τάφων. Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Τροχάλων εὕρομεν φρούριον, ἔνθα, ὡς φαίνεται, διέμενε φρουρά. Τὸ φρούριον τοῦτο σύγκειται ἐκ τριῶν δωματίων, ἅτινα οὔτε ὅμοια τὴν κατασκευήν εἰσιν οὔτε σύγχρονα. Τὸ πρῶτον δωμάτιον, οὗ σώζεται ἡ Β. καὶ Ἀ. πλευρά, τῆς δὲ Μ. μόνον μ. 1,50, ἔχει σχῆμα πύργου ὁμοίου κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἄλλους δύο κειμένους τὸν μὲν ἐπὶ τοῦ πετρώδους παρὰ τὴν θάλασσαν λόφου, ὅστις καλεῖται Ῥίφι, τὸν δὲ ἐπὶ τοῦ ὄρους τοῦ κει-

μένου ἐν ἀριστερᾷ τῆς ἐκ Χαλκίδος ὁδοῦ. Τῶν σωζομένων πλευρῶν ἡ μὲν πρὸς ἀνατολὰς ἔχει μῆκος 6.85, ἡ δὲ πρὸς Β. 5,95. Τὸ σωζόμενον ὕψος τοῦ τοίχου εἶνε 0,70, τὸ δὲ πάχος 0,95 τοῦ μέτρου, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ δύο λίθων, ὧν ὁ μὲν ἔξωθεν εἶνε τετράγωνος λελεασμένος κατὰ τὰς γωνίας, ἐξέχων δὲ κατὰ τὰ ἄλλα μέρη καὶ οἱονεὶ ἀκατέργαστος, ὁ δὲ ἔσωθεν εἶνε οὐχὶ τετράγωνος τὸ σχῆμα πάντοτε καὶ μεγέθους οὐχὶ τοῦ αὐτοῦ, ἐξεσμένος ὅμως καὶ λεῖος. Ἐν τούτῳ εὕρομεν συντρίμματα πίθων μεγάλων μολίβδῳ συνδεδεμένων, ὧν ἐν τῷ πυθμένι ὑπῆρχον σῦκα ἀπηνθρακωμένα. Παρὰ τὸν πύργον τοῦτον ἐν τῇ ἀνατ. πλευρᾷ εὑρέθησαν τρία δωμάτια, ὧν τὸ μὲν πρῶτον εἶχε μῆκος τριῶν μέτρων, τὸ δεύτερον 2,76, τὸ τρίτον 2,96. Τὸ πάχος τοῦ τοίχου καὶ τῶν τριῶν δωματίων μ. 0,45. Τὰ δύο πρῶτα δωμάτια ἐχωρίζοντο ἀπ' ἀλλήλων διὰ σανιδώματος, ὡς τεκμαιρόμεθα ἐκ τοῦ ὅτι ἐπὶ τοῦ βορείου τοίχου παρατηρεῖται μόνον εἰσοχή τις πλ. 0,45, τοῦ δὲ τελευταίου δωματίου σώζεται ὁ πρῶτος λίθος ἔχων 0,20 μ.

Ἐν δὲ τῷ Ἀσμίλακι ἀνεύρομεν οὐκ ὀλίγους τάφους Ῥωμαϊκῶν χρόνων. Ἐν ἑνὶ τούτων ὁ νεκρὸς ἦτο κεκαυμένος ἐντὸς τοῦ χώματος, ἐκαλύπτετο δὲ διὰ τριῶν πλακῶν ἐγχωρίου λίθου ἀκατεργάστων. Ὁμοίως ὁ νεκρὸς ἄλλου ἦτο κεκαυμένος, ἔκειτο δὲ ὑπὸ ἡμίπιθον μαρμάρινον ἀνεστραμμένον ἐπὶ τοῦ χώματος. Τέσσαρες ἄλλοι νεκροὶ ἦσαν ἐντὸς λαρνάκων μαρμαρίνων κεκαλυμμένων διὰ πωμάτων, ὧν τὰ μὲν ἄλλα ἦσαν ἐπίπεδα, ἓν δὲ ἀετωματοειδές. Ἐν τῷ τάφῳ τῷ ἔχοντι τὸ ἀετωματοειδὲς κάλυμμα εὑρέθη μικρὸν ἀγγεῖον ἔχον κοσμήματα ἐρυθρὰ ῥομβοειδῆ διὰ μελανῶν γραμμῶν χωριζόμενα. Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λόφου εὕρομεν καὶ δύο κάλπας χαλκᾶς, ὧν μία ἔκειτο ἐντὸς ἡμιπίθου ἔχοντος πῶμα, ἡ δὲ ἄλλη ἐντὸς περιβλήματος τετραγώνων κεράμων. Τούτων ἡ μὲν πρώτη ἦτο διαβεβρωμένη ἐπὶ τοῦ μέρους ἔνθα ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ λίθου, ἡ δὲ ἑτέρα ἐξήχθη εἰς τεμάχια. Τῆς τελευταίας ἡ λαβὴ ἔφερεν, ἔνθα ἦτο κεκολλημένη ἐπὶ τῆς γαστρός, κεφαλὴν γυναικὸς καλήν.

Ἐν δὲ Ἀναθώνῃ εὕρομεν τάφους ἑπτά, ὧν οἱ μὲν ἦσαν καλυβῖται, κεκαλυμμένοι δὲ ἄνωθεν διὰ πλακῶν ἐγχωρίου λίθου,

οἱ δὲ ἦσαν ἐσκαμμένοι ἐντὸς τοῦ πώρου ἀλλὰ μὴ ἐπενδεδυμένοι ἔσωθεν διὰ κεράμων. Ἐν δυσὶ τούτων εὑρέθησαν 4 οἰνοχόαι μικραὶ μέλαιναι καὶ μία κόρη καθημένη ἄτεχνος. Πάντων οἱ νεκροὶ πλὴν ἑνὸς βλέποντος πρὸς ἀνατολὰς ἔβλεπον πρὸς δυσμάς. Ἐπί τινος δὲ λοφου εὕρομεν λάρνακα, ἐν ᾗ ἦσαν ἑπτὰ νεκρῶν κεφαλαὶ καὶ ὀστᾶ.

Ἐν δὲ Αἰδηψῷ ἐσκάψαμεν ἐν τῷ κτήματι Ζωντανοῦ, ἔνθα πρὸ ἐτῶν εἶχον εὑρεθῆ ἐπιγραφαὶ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Ἀδριανόν, πρὸς τὸν Σεπτίμιον Σευῆρον Περτίνακα καὶ πρὸς τὸν Αὔγουστον Κωνσταντῖνον καὶ εἰκὼν Ῥωμαίας δεσποίνης καὶ ἀνδριὰς Ἀντινόου ἐν σχήματι Διονύσου. Ἠρξάμεθα σκάπτοντες ἐκ τοῦ μέρους ἔνθα εἶχεν εὑρεθῆ ἡ Ῥωμαία δέσποινα, ἐνεπέσομεν δὲ εἰς τὸν περίβολον Ῥωμαϊκοῦ βαλανείου κυκλοτεροῦς, ᾧ ἀκολουθήσαντες ἀπεκαλύψαμεν πάντα τὸν περιβάλλοντα τὸ οἰκοδόμημα κυκλοτερῆ τοῖχον. Κατόπιν εἰσήλθομεν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν αὐτοῦ. Ἡ διάμετρος τοῦ κύκλου τούτου ἦτο μέτρα 20,88. Ἡ πρόσοψις τοῦ οἰκοδομήματος βλέπουσα πρὸς τὴν θάλασσαν ἔκειτο ἐπὶ τοίχου, ἀποτελοῦντος τρόπον τινὰ χορδὴν τοῦ κύκλου, ἧς τὸ μῆκος εἶνε 5 μέτρα. Παραλλήλως τοῦ περιβάλλοντος κυκλοτεροῦς τοίχου ἔκειτο ἕτερος ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ τοίχου τῆς προσόψεως καὶ λήγων ὀλίγα μέτρα ἄνωθεν ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς. Μεταξὺ δὲ τοῦ τοίχου τῆς προσόψεως καὶ τοῦ παραλλήλου τοίχου πρὸς τὸν κυκλοτερῆ ἔκειντο 4 δωμάτια, ὧν τὰ μὲν τρία κατὰ μῆκος τῆς προσόψεως τὸ δ' ἕτερον ὄπισθεν τοῦ ἐν μέσῳ τῶν τριῶν εὑρισκομένου καὶ ἔχοντος σχῆμα πολυγωνικὸν (ἀκριβῆ περιγραφὴν ποιησόμεθα, ὅταν κατασκευασθῇ τὸ σχέδιον). Ἐν τῇ πρὸς ἀνατολὰς πλευρᾷ ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῷ ὁρῶντι πρὸς τὴν θάλασσαν, ἔνθα ἦν αἴθουσα διαμονῆς, εὑρέθη κατὰ χώραν κείμενος κίων ἔχων ῥαβδώσεις τριγωνικάς. Αἱ ῥαβδώσεις ἀρχόμεναι ἐκ δεξιῶν καὶ προχωροῦσαι λοξῶς μέχρι τοῦ μέσου κατόπιν λαμβάνουσιν ἐναντίαν διεύθυνσιν, ὥστε μακρόθεν ὁ κίων ὁρώμενος φαίνεται συγκείμενος ἐκ δύο τεμαχίων. Ὁμοίου κίονος εὕρομεν μόνον τὸ κιονόκρανον, ὡς δὲ εἶπεν ἡμῖν ὁ ἐνοικιαστὴς τοῦ κτήματος τὸν ἕτερον τῶν κιόνων, οὗ ἡμεῖς εὕρομεν τὸ κιονόκρανον, ἐδωρήσατο τῷ ἀξιωματικῷ τοῦ ἱππικοῦ κ. Ῥαγκαβῇ Ἐν τῷ

δωματίῳ τούτῳ ὡς καὶ ἔξωθεν ἐπὶ τῆς προσόψεως ὑπάρχουσι κόγχαι. Τὸ κεντρικὸν δωμάτιον εἶνε πολυγωνικόν. Ἡ εἰς αὐτὸ εἴσοδος ἐγένετο ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ διαδρόμου διὰ διόδου θολωτῆς, ἀποληγούσης εἰς προθάλαμον μικρόν. Ἐν τῷ βαλανείῳ τούτῳ ἐγένετο χρῆσις ὕδατος θερμοῦ τῶν πηγῶν, καὶ ἰδίως τῆς νῦν λεγομένης πηγῆς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, οὗ τὸ ὑδραγωγεῖον εὕρομεν ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ λόφου, ὅστις ὑπέρκειται τῷ βαλανείῳ. Ὅτι δὲ τοιούτου ὕδατος χρῆσις ἐγίνετο δεικνύουσι αἱ ἐν τοῖς σωλῆσι φαινόμεναι καὶ νῦν ἀπολιθώσεις. Ἐσκάψαμεν αὐτὸ μέχρι τῶν θεμελίων, ἐν οὐδενὶ τῶν δωματίων εὕρομεν στρῶσιν. Εἰκάζομεν ἄρα ὅτι ἦτο ἐπεστρωμένον σανίσιν. Ἐν αὐτῷ εὕρομεν στηθαῖον φέρον ἐφθαρμένα τρία προσωπεῖα, βραχίονα μεγάλου παιδός, χεῖρα μικροῦ καὶ προτομὴν παιδίου μικροῦ ἐξ ἀναγλύφου ἀποκεκομμένην. Τὸ σπουδαιότερον τῶν εὑρημάτων εἶνε κεφαλὴ Ῥωμαίου· αὕτη ἡ κεφαλὴ εὑρέθη ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου τοίχου ἐν ᾧ εἶχεν εὑρεθῇ ἡ Ῥωμαία δέσποινα, δηλ. ἐν τῇ ἀνατ. πλευρᾷ. Ὅσον δύναταί τις νὰ κρίνῃ ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν ἐπὶ τῶν νομισμάτων ἀπεικονιζομένων προσώπων, ἡ μὲν Ῥωμαία δέσποινα ὁμοία φαίνεται πρὸς τὴν σύζυγον τοῦ Σευήρου Ἰουλίαν Δόμναν, ἡ δὲ κεφαλὴ πρὸς τὴν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Καρακάλλα. Ἐκ λύχνου δέ, ὃς εὑρέθη ἐντὸς τῶν λίθων φέρων σταυρόν, ἐξάγεται ὅτι τὸ βαλανεῖον ἦν ἐν χρήσει καὶ ἐπὶ τῶν Χριστιανικῶν χρόνων.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Ἰανουαρίου 1905.

Γ. Α. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΝΑΣΚΑΦΗ ΛΥΚΑΙΟΥ

Καὶ κατὰ τὸ 1904 ἐγένοντο ἐπὶ δύο καὶ ἥμισυν περίπου μῆνας ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου μέχρι τῶν μέσων Ὀκτωβρίου ἀνασκαφαὶ ἐπὶ τοῦ Λυκαίου.

Ἐν πρώτοις ἀνεσκάφη ὁ πλησίον τοῦ τεμένους τοῦ Λυκαίου Διὸς

χῶρος πλησίον τῶν κατὰ τὰς παρελθόντων ἐτῶν ἀνασκαφὰς ἀνευρεθεισῶν βάσεων τῶν κιόνων τοῦ Παυσανίου.

Πλησίον τῶν κιόνων ἀνευρέθησαν καὶ ἄλλαι βάσεις ἀναθημάτων καὶ στηλῶν.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων ἄξια λόγου εὑρήματα εἶνε ὀκτὼ χαλκᾶ ἀγαλμάτια ἄριστα διατηρούμενα, ὧν τὰ τέσσαρα παριστῶσιν αὐτὸν τὸν Δία τὸν Λύκαιον, τὰ δ' ἄλλα τὸν Ἑρμῆν ἢ ἄλλους ἀνθρώπους.

Ἓν τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Διός εἶνε τοῦ μέσου τοῦ 6 αἰῶνος καὶ παριστᾷ τὸν Θεόν καθήμενον καὶ κρατοῦντα ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸν κεραυνόν, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἀντικείμενόν τι ὁμοιάζον πρὸς τὴν μαντικὴν ῥάβδον τῶν Ῥωμαίων, ὅμοιον πρὸς τὸ ὁποῖον πρῶτον νῦν ἀπαντᾷ ἐν παραστάσει τοῦ Διός. Τοῦ ἀγαλματίου τούτου ἡ ἐργασία εἶνε πολὺ ἐπιμεμελημένη· εἶνε δ' ἐν γένει τοῦτο ἀριστούργημα τῶν ἀρχαϊκῶν τῆς τέχνης χρόνων.

Τὸ τέμενος περιωρίζετο διὰ σειρᾶς μεγάλων ἀκατεργάστων λίθων καὶ εἶχεν μῆκος 120 μέτρων καὶ πλάτος περίπου 55 μέτρων.

Διὰ τῶν ἀνασκαφῶν ἡμῶν ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ ἱερὸν τοῦ Λυκαίου Διὸς εἶχε τὴν συνήθη μορφὴν Ἑλληνικοῦ ἱεροῦ ἀποτελουμένου ἐκ περιωρισμένου τινὸς χώρου ἀφιερωμένου εἰς τὸν Δία, τοῦ τεμένους καὶ ἐκ τοῦ βωμοῦ, περὶ οὗ ὡμιλήσαμεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Ὅπως καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἑλληνικὰ ἱερά, προσεφέροντο καὶ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Λυκαίου Διὸς μικρὰ καὶ μεγάλα ἀναθήματα καὶ ἀναμνηστικαὶ στῆλαι.

Ἐξηκολούθησαν πρὸς τούτοις καὶ ἐφέτος αἱ ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ τοῦ Λυκαίου Διός.

Ἐν τούτῳ ἀνεκαλύφθη ἐφέτος κατὰ τὸ νότιον ἄκρον μακρὰ στοὰ μὴ ἀνασκαφεῖσα εἰσέτι ἐξ ὁλοκλήρου. Αὕτη ἔχει βαθμῖδας ἐκ λίθου πώρου καὶ μαρμαρίνους κίονας, ὧν δύο εὑρέθησαν καταπεπτωκότες πλησίον τοῦ ἀνασκαφέντος μέρους ταύτης.

Εἰς ἀπόστασιν 40 περίπου μέτρων πρὸ τῆς στοᾶς ταύτης ὑπάρχουσι παράλληλοι πρὸς ταύτην τέσσαρες σειραὶ λιθίνων βαθμίδων, αἵτινες ἐχρησίμευον ὡς καθίσματα. Εἰς ἀπόστασιν 15 μέτρων ἀπὸ τῶν βαθμίδων τούτων ἐπὶ χαμηλοτέρου ἐπιπέδου, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ ἱπποδρόμου ὑπῆρχεν ἀκόμη μία σειρὰ πολυτι-

μοτέρων καθισμάτων, τῶν ὁποίων μόνον ἡ ἀνατολικὴ ἄκρα ἀνεσκάφη.

Εἰς ἀπόστασιν 265 μέτρων ἀπὸ τῶν τελευταίων τούτων καθισμάτων σῴζονται εἰσέτι αἱ δύο νύσσαι, αἵτινες εἶνε λίαν χαμηλοὶ στρογγύλοι κίονες ἀπέχοντες ἀπ' ἀλλήλων μὲν μέτρα 60 καὶ ἑκάτερος ἀπὸ τῆς ἀντιστοιχούσης αὐτῷ πλευρᾶς τοῦ ἱπποδρόμου περὶ τὰ 30 μέτρα.

Περὶ τὸ μέσον τῆς πλατείας τοῦ ἱπποδρόμου ἀνευρέθησαν καὶ πολλοὶ λίθοι μετ' αὐλάκων, ὅμοιοι πρὸς τοὺς συνήθως σημειοῦντας τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὸ τέρμα τῶν σταδίων ὡς π. χ. τοῦ τῆς Ἐπιδαύρου καὶ Ὀλυμπίας, ἐξ οὗ φαίνεται, ὅτι τὸ στάδιον, ὅπερ ὁ Παυσανίας λέγει, ὅτι εὑρίσκετο πρὸ τοῦ Ἱπποδρόμου, ἔκειτο κυρίως ἐν αὐτῷ, κατὰ τὸ πρόσθιον αὐτοῦ μέρος.

Πλησίον τοῦ ΝΔ ἄκρου τοῦ Ἱπποδρόμου ἀνεσκάφη μέγα μέρος πολὺ μεγάλου ὀρθογωνίου κτιρίου ἀποτελουμένου, ὡς φαίνεται, ἐκ δωματίων κειμένων πέριξ κεντρικῆς αὐλῆς.

Ἡ πύλη τοῦ κτιρίου τούτου, οὗτινος ὁ προορισμὸς εἶνε εἰσέτι ἄγνωστος, εὑρίσκεται κατὰ τὴν νοτίαν αὐτοῦ πλευράν. Οἱ τοῖχοι σῳζόμενοι εἰς ἀρκετὸν ὕψος δεικνύουσι τὸν κατὰ τοὺς πρώτους Μακεδονικοὺς χρόνους συνήθη τρόπον οἰκοδομίας.

Ἡ πρὸ τοῦ κτιρίου τούτου πλατεῖα εἶνε πλακόστρωτος, ἀλλὰ μόνον ἐλάχιστον μέρος ταύτης ἀνεσκάφη.

Γλυπτὰ καὶ ἐφέτος δὲν εὑρέθησαν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ Ἱπποδρόμου, ἔχω ὅμως πολλὰς ἐλπίδας, ὅτι ἐν μελλούσῃ ἀνασκαφῇ, καὶ πρὸ πάντων ἐν τῇ τελευταίᾳ πλακοστρώτῳ πλατείᾳ θὰ ἀνευρεθῶσι πολλὰ τοιαῦτα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904.

Κ. ΚΟΥΡΟΥΝΙΩΤΗΣ

ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΧΑΙΡΩΝΕΙΑΝ, ΤΟΝ ΟΡΧΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΑΤΕΙΑΝ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ (1)

Αἱ ἐν Βοιωτίᾳ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνασκαφαί, τὰς ὁποίας ἤρχισα τὴν 1 Ἰουλίου καὶ μέχρι τῆς 9 Ὀκτωβρίου ἐξηκολούθησα, ἀπέβλεψαν εἰς τὰ ἑξῆς σημεῖα:

1) εἰς τὸν νοτίως καὶ ὀλίγον ἔξω τοῦ Ὀρχομενοῦ, ἐντὸς τῶν ἀμπελώνων κείμενον τύμβον·

2) εἰς συστάδα γεωμετρικῶν τάφων περὶ τὴν μίαν ὥραν νοτίως τοῦ Ὀρχομενοῦ, παρὰ τὸ χωρίον Βρανέζι·

3) εἰς τὸν παρὰ τὸν Κηφισόν, ἀντικρὺ τῆς Χαιρωνείας προϊστορικὸν συνοικισμόν·

4) εἰς ἀρχαῖον ἑλληνικὸν ἱερὸν καὶ βυζαντηνὸν ναόν, νοτίως τοῦ Λέοντος τῆς Χαιρωνείας κείμενον.

5) εἰς τὸν κατὰ τὴν Χαιρώνειαν τύμβον τῶν Μακεδόνων·

6) εἰς δύο προϊστορικοὺς συνοικισμοὺς παρὰ τὸ χωρίον Μάνεσι, τοῦ δήμου Ἐλατείας, ἐν τῇ Φωκικῇ πεδιάδι·

7) εἰς τύμβον ἑλληνικῶν χρόνων, ὀλίγον ἔξω τοῦ χωρίου Δραχμανίου, τοῦ δήμου Ἐλατείας, κείμενον·

8) εἰς προϊστορικὸν συνοικισμόν, ὡσαύτως ἐγγὺς τοῦ αὐτοῦ χωρίου κείμενον.

1) Ὁ παρὰ τὸν Ὀρχομενὸν τύμβος

Τὴν πρώτην ἀπόπειραν πρὸς ἀνασκαφὴν τοῦ τύμβου τούτου ἔκαμεν ὁ Σλεῖμαν ἐν ἔτει 1881 ὡς με ἐβεβαίωσεν ὁ ἔφορος κ. Βαλέριος Στάης, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματός τινος. Ἀνεσκάφη τότε ἐν τῷ κέντρῳ ὄρυγμα εἰς βάθος μικρόν, ἀλλ' ἡ ἐργασία ἐγκατελείφθη ἀμέσως. Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1903, καθ' ὃν χρόνον ὁ κ. Φουρτβαῖγγλερ μετὰ τῶν κ.κ. Μποῦλε καὶ Ρίτσελ ἔσκαπτον ἐν Ὀρχομενῷ, ἐπεχείρησα τὴν τελειωτικὴν ἀνασκαφὴν τοῦ τύμβου τούτου (ἴδε Πρακτικὰ τοῦ 1903 σελ. 41). Ἀλλ' ἐνῷ ἐπλησίαζα ἤδη κατὰ τὸ κέντρον, ὡς ὑπέθετα, τὸ στερεὸν ἔδαφος

(1) Πρβλ. *Untersuchungen in Boiotien und Phokis* ἐν Athen. Mitteilungen 1905 σελ. 113-140.

καὶ ἡ σκαπάνη προσέκρουεν εἰς ὀγκώδεις λίθους σωρευμένους, ὡς εἴκαζον, ἐπ' αὐτοῦ, ῥαγδαῖαι ἐπανειλημμέναι βροχαί, πληρώσασαι τὸ ἀνοιγόμενον ὄρυγμα δι' ὑδάτων, κατέστησαν ἀδύνατον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐργασίας. Τὸν Ἰούλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀνέλαβον αὐτὴν πάλιν μετὰ πολὺ μεγαλειτέρας ἐλπίδος ἐπιτυχίας, διὰ τὸ ξηρὸν τῆς ἐποχῆς, καὶ ἐπὶ τέσσαρας ἑβδομάδας ἐξηκολούθησα, ἐπασχολῶν τριάκοντα ἐργάτας.

Εὐρύνας εἰς δεκαπέντε περίπου μέτρων πλάτος καὶ μῆκος τὸ κεντρικὸν ὄρυγμα ἐπροχώρησα πρὸς τὸ βάθος, ἀνασκάπτων τὸ ἀμμῶδες, ἐν ἀρχῇ μόνον σκληρότατον καὶ ξηρόν, κατόπιν δὲ μαλακὸν καὶ ὑγρὸν χῶμα. Τὸ 1903 εἶχα συλλέξει ἐν αὐτῷ εὐάριθμά τινα μόνον θραύσματα ἀγγείων, τὰ μὲν μονόχρωμα, μηχανικῶς στιλβωμένα χειροποίητα, τὰ δὲ πόδας κυπέλλων μυκηνοβοιωτικῶν. Ὀλίγιστα ἐκ τῶν τελευταίων τούτων ἀνεῦρον καὶ φέτος· ἐν γένει τὸ χῶμα δὲν περιεῖχε οὔτε λίθους οὔτε χάλικας οὔτε θραύσματα ἄλλα ἀγγείων.

Μόνον εἰς βάθος πέντε μέτρων εὑρέθη χονδροειδὴς χύτρα καὶ εὐθὺς κατωτέρω σκελετὸς εὐδιάκριτος νεαροῦ, ὡς ἐδείκνυον οἱ ὀδόντες, ἀνθρώπου ἐν τῇ γνωστῇ θέσει τῆς ταφῆς προϊστορικῶν χρόνων, ἤτοι ἐπὶ τῆς πλευρᾶς κειμένου καὶ τὰ γόνατα πρὸς τὸ στῆθος συστέλλοντος. Ἡ κεφαλὴ φαίνεται κλίνουσα πλαγίως πρὸς λίθον.

Εἰς βάθος ἓξ περίπου μέτρων ἤρχισεν ἀποκαλυπτόμενος κολοσσιαῖος σωρὸς λίθων, βεβαίως λατομημένων ἐκ τοῦ πλησίον βουνοῦ τοῦ Ὀρχομενοῦ, τῶν μὲν ὀγκωδῶν, τῶν δὲ καὶ ὀγκωδεστάτων, σχηματίζων κῶνον διαμέτρου ἓξ περίπου μέτρων καὶ ὕψους δύο μέτρων. Ἐπὶ τοῦ ἀρχικοῦ στερεοῦ ἔδαφος, ὅπερ κεῖται ὀκτὼ μέτρα κατωτέρω τῆς νῦν ἀπημβλυμένης κορυφῆς τοῦ τύμβου, περιφερικῶς ἐστήθησαν μετ' ἐπιμελείας οἱ ὀγκωδέστατοι τῶν λίθων τούτων κλίνοντες πρὸς τὰ ἔνδον, κατόπιν δὲ ἐρρίφθησαν ἐντὸς οἱ παμπληθεῖς λίθοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰσέδυσε τὸ ἄνωθεν κατόπιν σωρευθὲν χῶμα τοῦ τύμβου.

Τὸ πέριξ τοῦ κώνου τούτου τῶν λίθων στερεὸν ἔδαφος εἶνε μαλακόν, γλοιῶδες, παχύ, ἄνευ λιθαρίου ἢ χάλικος, ὁποῖον εἶνε ὅλον τὸ ἔδαφος τῆς ἀχανοῦς πεδιάδος τῆς Κωπαΐδος. Ἀλλ'

ἡ ἐπιφάνεια τῆς πεδιάδος ταύτης περὶ τὸν τύμβον εἶνε σήμερον κατὰ τρία μέτρα ὑψηλοτέρα τοῦ στερεοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἀνηγέρθη ὁ τύμβος· τοῦτο σημαίνει ὅτι εἰς τὸ διαρρεῦσαν ἔκτοτε χρονικὸν διάστημα τῶν χιλιετηρίδων — διότι τόσον ἀρχαῖος βεβαίως εἶνε ὁ τύμβος — αἱ προσχώσεις τοῦ Κηφισοῦ ποταμοῦ ἀνύψωσαν τὴν πεδιάδα κατὰ τρία μέτρα, οὕτως ὥστε ὁ ἀρχικῶς ὀκτὼ τοὐλάχιστον μέτρα ὑψηλὸς τύμβος, φαίνεται σήμερον ἔξωθεν πέντε μόνον περίπου μέτρα ἔχων ὕψος.

Τοὺς λίθους τοῦ κώνου ἤρχισα μετὰ μεγάλων δυσκολιῶν ἀπομακρύνων ἀπὸ τοῦ κέντρου, πρὸς τὰ πλευρὰ τοῦ ὀρύγματος, διότι νὰ ἀναβιβασθῶσιν ἐπάνω ἦτο ἀδύνατον διὰ τὸ πλῆθος καὶ τὸν ὄγκον των. Ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐξετάσω τί οὗτοι ἐκάλυπτον· διότι ἀσκόπως βεβαίως δὲν ἐσωρεύθησαν ἐκεῖ, μεταφερθέντες ἐκ τῶν χιλιόμετρον τοὐλάχιστον ἀπεχόντων λατομείων τοῦ βουνοῦ. Τὸ ὅλον αὐτῶν ποσὸν ὑπελόγισα ἀποτελοῦν πεντήκοντα περίπου κάρρων φορτίον.

Μεταξὺ τῶν λίθων, οἵτινες ὡς εἶπον εἶχον ἀτάκτως ῥιφθῇ εἰς τὸν σωρόν, ὑπῆρχον ὡς εἰκὸς κενά, τὰ ὁποῖα μόλις ἐπλήρου τὸ ἄνωθεν εἰσχωρῆσαν χῶμα. Εἰς τὰ κενὰ ταῦτα εὕρισκον συχνάκις τεμάχια ἀγγείων μυκηναϊκῶν, ἐξ ὧν εὐδιάκριτα παντελῶς ἦσαν τὰ τῶν μυκηναϊκῶν πρόχων, ἤτοι τῶν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν κληθέντων Bügelkannen.

Ἀφοῦ ἀπεμάκρυνα μέχρι τοῦ στερεοῦ ἐδάφους τοὺς λίθους εἰς ἓν σημεῖον, παρετήρησα πρῶτον ὅτι ἐκ τῆς νοτίου πλευρᾶς ἐσχηματίζετο εἶδος δρόμου μυκηναϊκοῦ τάφου, διότι ἑκατέρωθεν οἱ λίθοι εἰς εὐθυγραμίαν ἦσαν ἐμπηγμένοι ὀρθοὶ εἰς τὸ ἔδαφος· δεύτερον ὅτι ὁ οἱονεὶ «δρόμος» οὗτος ἦτο στρωμένος μὲ μικρὰ λιθάρια, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπῆρχε ὀλίγη στάκτη καὶ ἄνθρακες καὶ ὀστᾶ τινα ζώων· ἐσχηματίζετο δηλονότι ἐκεῖ εἶδος ἑστίας. Ἀλλ' εἰς τὸ λοιπὸν μέρος ἀντὶ νὰ εὕρω ἐξακολουθοῦν τὸ περὶ τὸν κῶνον ἀρχικὸν ἔδαφος τῆς πεδιάδος, παρετήρησα ὅτι ὑπῆρχε κατακεχυμένη καθαρὰ ἄμμος, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐσωρεύθησαν οἱ λίθοι.

Τί ἄλλο πλέον ἠδυνάμην νὰ ὑποθέσω, ἢ ὅτι εἶχεν ἀνασκαφῆ αὐτοῦ τὸ ἔδαφος διὰ νὰ ταφῶσι νεκροὶ πιθανῶς, κατόπιν δὲ ἐρρίφθη ἐπ' αὐτῶν ἄμμος καὶ κατόπιν, διὰ νὰ καταστῇ ἀδύνατος πᾶσα

τυμβωρυχία, ἐσωρεύθη ὁ κολοσσιαῖος κῶνος τῶν λίθων, ἐφ' ὧν τέλος ἀνηγέρθη ὁ χωμάτινος τύμβος εἰς ὕψος ὀκτὼ μέτρων.

Δὲν ἔμεινε πλέον ἢ νὰ ἀνασκάψω καὶ τὴν ἄμμον ταύτην. Ἀλλὰ μόλις ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν ἡ σκαπάνη, καὶ τὸ ὕδωρ ἤρχισεν ἀναβλύζον ὡς ἀπὸ πηγῆς ἢ φρέατος ἄφθονον, καθιστῶν ἀδύνατον τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐργασίας.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ ὕδατος τοῦ ὕδατος εἶνε εὐεξήγητος. Σήμερον τὰ ὑπόγεια ὕδατα τῆς πεδιάδος ἐμφανίζονται κατὰ τὸ θέρος εἰς βάθος τριῶν περίπου μέτρων κατὰ τὴν ἀνόρυξιν φρεάτων. Ἀλλὰ τὸ ἀρχικὸν ἔδαφος αὐτῆς κεῖται ὡς εἶπον τρία μέτρα βαθύτερον τῆς σημερινῆς ἐπιφανείας τῆς πεδιάδος. Ἀκριβῶς λοιπὸν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐνεφανίσθη ἐν τῷ τύμβῳ τὸ ὕδωρ. Τοῦτο κατέρχεται ἔτι βαθύτερα, μόνον κατὰ Σεπτέμβριον καὶ Ὀκτώβριον μῆνα, ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον συμπέσῃ διαρκὴς ἀνομβρία· διότι τότε κόπτονται καὶ τὰ νερὰ τῶν περὶ τὸν τύμβον μεγάλων ποτιστικῶν αὐλάκων τῆς πεδιάδος, τῶν ὁποίων ἡ στάθμη κειμένη τρία μέτρα ὑψηλότερα τῆς παμπαλαίας ἀρχικῆς ἐπιφανείας αὐτῆς προκαλεῖ πρόσθετον πίεσιν ἀναβιβάζουσαν τὸ ὑπόγειον ὕδωρ μέχρι ταύτης.

Διέκοψα τότε κατ' ἀνάγκην τὴν ἐργασίαν, μὲ σκοπὸν νὰ ἀνα λάβω αὐτὴν μετὰ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου, ἐὰν ἤθελε διαρκέσῃ μέχρι τότε ἡ θερινὴ ἀνομβρία, ὡς κατὰ τὸ ἔτος 1902 ὁπότε αἱ βροχαὶ κατέκλυσαν τὴν πεδιάδα μόλις κατὰ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου. Ἀλλ' ἤδη ἐν ἀρχῇ Σεπτεμβρίου, πρὶν ἔτι διακοπῶσι τὰ νερὰ τῶν αὐλάκων καὶ διοχετευθῶσι εἰς τὴν βαθεῖαν περιφερικὴν τῆς νῦν πεδιάδος Κωπαΐδος διώρυγα, ἥτις συνάγει τὰ ὕδατα τοῦ Κηφισοῦ καὶ ἄλλων ῥευμάτων, ἤρχισαν αἱ ῥαγδαῖαι φθινοπωριναὶ βροχαί, ματαιοῦσαι πᾶσαν ἀπόπειραν περαιτέρω ἐξετάσεως τοῦ τύμβου.

Μοὶ φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ κῶνος τῶν λίθων καὶ ὁ ἐπ' αὐτοῦ τύμβος χώματος κρύπτει μινυείους τάφους τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς. Ὁ σκελετὸς περὶ οὗ ἀνέφερα, ἀνήκει ἴσως εἴς τινα τῶν ἐργατῶν, ὅστις ἀποθανὼν κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ τύμβου ἐτάφη ἐπὶ τόπου. Ἴσως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀνασκαφὴ τῆς ἄμμου ὑπὸ τὸν κῶνον τῶν λίθων καὶ ἡ τελεία ἐξέτα-

σις τοῦ χώρου αὐτόθι. Ὁ τρόπος ὅμως οὗτος τῆς ταφῆς Μινύου τινὸς δυνάστου ἐνθυμίζει τὴν ταφὴν τοῦ Ἀλαρίχου ὑπὸ τῶν Γότθων αὐτοῦ ἐν κοίτῃ ποταμοῦ μετοχετευθέντος ἐπίτηδες καὶ πάλιν εἰς αὐτὴν ἀπολυθέντος. Πάντως ἦτο ἀσφαλέστερος, ἂν μὴ τούτου τοῦ γοτθικοῦ, τοὐλάχιστον ὅμως τῆς ταφῆς εἰς θαλαμοειδεῖς τάφους ἢ εἰς τοὺς λεγομένους θησαυρούς, οἵτινες διὰ τοῦτο καὶ ἐνωρὶς ἤδη ἐλῃστεύθησαν.

2) **Γεωμετρικοὶ τάφοι παρὰ τὸ χωρίον Βρανέζι.**

Ἀπωτέρω τοῦ ἀνωτέρω τύμβου ὑψοῦνται ἐν τῇ πεδιάδι καὶ ἄλλοι μικροὶ τύμβοι, πολὺ χαμηλότεροι, οἵτινες ἀναμφιβόλως εἶνε νεκροταφεῖα ἀρχαῖα, τινὲς ὡς παρετήρησα ἐκ τῶν θραυσμάτων ἀγγείων, τῶν μετ' Ἀλέξανδρον χρόνων ἢ τῶν ῥωμαϊκῶν.

Εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος ἐνταῦθα, κωνοειδὴς χαμηλὸς τρία περίπου μέτρα, γεωργούμενος, ἀπεδείχθη περιέχων τάφους γεωμετρικῆς ἐποχῆς. Οἱ τάφοι οὗτοι ἔκειντο διεσπαρμένοι εἰς διάφορα βάθη ἄνωθεν μέχρι τοῦ ἀρχικοῦ ἐδάφους. Ἦσαν κτιστοὶ διὰ λίθων κοινῶν καὶ σκεπασμένοι ὁμοίως διὰ τοιούτων. Οἱ νεκροὶ ἦσαν τεθαμμένοι, τινὲς ὅμως καὶ κεκαυμένοι. Εὗρηκα αὐτοὺς (περὶ τοὺς πέντε) σκάψας τάφρον διερχομένην διὰ τοῦ κέντρου. Εἰς τὸ στερεὸν ἔδαφος, χαμηλότερα κείμενον τοῦ σημερινοῦ, τὸ ἀναβλύζον ὕδωρ ὡς ἐκ τῆς παραρρεούσης μεγάλης ποτιστικῆς αὔλακος, ἥτις ἐκχειλίζει καὶ κατακλύζει τοὺς ἀγρούς, δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἐξέτασιν τῶν βαθύτερα κειμένων τάφων. Καὶ εἰς τούτου τοῦ τύμβου τὸ κέντρον παρετήρησα μικρὸν σωρὸν λίθων μεγάλων, συνηγμένων ὄχι ἐκ τῆς πεδιάδος, ἡ ὁποία οὐδαμοῦ ἔχει λίθους ἢ καὶ χάλικας ἁπλῶς, ἀλλὰ μεταφερθέντων ἐκ μακρυνῶν λατομείων, καὶ ὑπ' αὐτοὺς ἄμμον καθαράν. Ἀλλ' οὐδ' ἐνταῦθα ἦτο δυνατὸν νὰ σκάψω βαθύτερα ἕνεκα τοῦ κατακλύζοντος νεροῦ.

Τὰ ὀστᾶ τῶν σκελετῶν ἦσαν σχεδὸν πάντα κόνις. Εὑρέθησαν μικρὰ καὶ μεγάλα γεωμετρικὰ ἀγγεῖα, ἀκέραια καὶ τεθραυσμένα, καθόσον λίθοι σκεπάζοντες τοὺς τάφους κατέπεσαν εἰς αὐτούς, χαλκᾶ τινα ξίφη καὶ τεμάχια ἀγγείων χαλκῶν, ταῦτα ἐντελῶς ἐφθαρμένα, δύο χρυσᾶ ἐνώτια (ἁπλοῖ κρίκοι μικροί), δύο χρυσᾶ

διαδήματα κόμης, καὶ ἀκόνη λιθίνη. Ὡς ὑποθέτω, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι τάφοι ἐν τῷ τύμβῳ ἢ γηλόφῳ τούτῳ, σχηματισθέντι κατὰ μικρόν, καθόσον νεκροὶ ἐθάπτοντο καὶ χῶμα ἐπὶ τῶν τάφων ἐσωρεύετο. Παλαιοτέρους τῶν γεωμετρικῶν τάφους εἰς τὸ κατώτερον στρῶμα τοῦ τύμβου δὲν εὑρῆκα. Ἀλλ' εἰς παντελῶς ξηρὰν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, ὅτε κόπτονται καὶ τῶν ποτιστικῶν αὐλάκων τὰ νερά, πρέπει νὰ ἐξετασθῇ ὁλόκληρος καὶ ὁ τύμβος οὗτος, καὶ εἰς μεγαλείτερον βάθος.

3) Ὁ παρὰ τὴν Χαιρώνειαν προϊστορικὸς συνοικισμός.

Εἶνε γνωστὰ τὰ ἐκ τῆς πρώτης δοκιμαστικῆς ἐνταῦθα ἀνασκαφῆς κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1902 εὑρήματα (ἴδε Πρακτικὰ τοῦ 1902 σελ. 53 ἑ.). Φέτος ἐξέτεινα τὴν ἔρευναν καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα καὶ εἰς τὸ κέντρον.

Καὶ ἐνταῦθα τὸ ἀρχικὸν ἔδαφος κεῖται βαθύτερα τῆς σημερινῆς ἐπιφανείας τῆς πέριξ πεδιάδος. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα τὰ ὑπόγεια νερὰ καθιστῶσι σχεδὸν ἀδύνατον τὴν ἐξέτασιν. Τοῦτο μόνον παρετήρησα, ὅτι εἰς τὸ ἔδαφος τοῦτο, δύο σχεδὸν μέτρα βαθύτερα τῆς σημερινῆς ἐπιφανείας τῆς πεδιάδος, εὑρίσκονται ἔτι μικρὰ θραύσματα ἀγγείων μελανῶν χειροποιήτων.

Τὰ φετεινὰ εὑρήματα δὲν παρουσιάζουσι τὶ τὸ νέον. Εἶνε τὰ αὐτὰ καὶ κατὰ τὸ 1902 εὑρεθέντα θραύσματα ἀγγείων ἢ λιθίνων ἐργαλείων, περὶ ὧν διέλαβον ἐν τοῖς πρακτικοῖς τοῦ ἔτους ἐκείνου. Εἰδώλια ἄλλα δὲν εὗρον οὔτε ἀκέραια ὁπωσδήποτε ἀγγεῖα.

Ἀλλ' ἐκ τῆς ὅλης ἀνασκαφῆς μοῦ ἐγεννήθησαν πολλαὶ ἀμφιβολίαι, ἂν πρόκειται ὄντως περὶ συνοικισμοῦ προϊστορικοῦ ἀναλόγου πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ τεχνητοῦ τούτου χωματίνου ὑψώματος.

Τῷ ὄντι καλύβην εὐμεγέθη προϊστορικὴν κτισμένην μὲ καλάμους καὶ χρισμένην μὲ πηλὸν παρετήρησα μόνον κατὰ τὸ κέντρον ἤτοι κατὰ τὸ ὑψηλότερον σημεῖον τοῦ ὑψώματος. Τὰ λείψανα αὐτῆς εἶνε μεγάλα καὶ βεβαιότατα. Διότι στρῶμα παχὺ ἐρυθρᾶς ἐκ τῆς ὀπτήσεως γῆς διὰ τὴν ὑπὸ πυρὸς καταστροφὴν τῆς καλύβης σκεπάζει ἀρκετὴν ἐπιφάνειαν, διαχυθὲν πρὸς τὴν

περιφέρειαν κατηφορικῶς μέχρις ὀλίγων μέτρων ἀπὸ τοῦ κέντρου. Οἱ μεγάλοι βῶλοι τῆς γῆς ταύτης δεικνύουσι αὐλοειδῆ ἀποτυπώματα τῶν καλάμων, ὁ δὲ σκληρυνθεὶς πηλὸς περιέχει παμπληθῆ ἀχύρων ἴχνη. Εἰς τὸ κέντρον σχεδὸν τῆς καλύβης ταύτης εὑρῆκα ἑστίαν διατηροῦσαν ἱκανῶς μέγαν σωρὸν καθαρᾶς τέφρας. Τὰ εἰδώλια καὶ τὸ ἓν καὶ μόνον σῶον εὑρεθὲν ἀγγεῖον ἐκρύπτοντο ὁμοίως εἰς τὸ πυρακτωμένον, ἐρυθρὸν τοῦτο στρῶμα.

Ἀλλὰ καθόσον ἀπομακρυνόμεθα τοῦ πυρακτωμένου τούτου ἔξω τῆς περιφερείας τῆς καλύβης, εὑρίσκομεν παχύτατον στρῶμα, ἑνὸς μέχρι δύο μέτρων, τέφρας, ὀλίγων ἀναμὶξ ἀνθράκων, μετὰ θραυσμάτων ἀγγείων. Ἐπὶ αὐτοῦ δὲ ὅπως καὶ ἐπὶ τοῦ πυρακτωμένου στρώματος κατὰ τὸ κέντρον ὑψοῦται χῶμα φυτικόν, ὡσαύτως προϊστορικῆς ἐποχῆς, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ παμπληθῶν θραυσμάτων ἀγγείων τῆς ἐποχῆς ταύτης.

Σημεῖον ὅμως ἄλλης καλύβης οὐδὲν οὐδαμοῦ ἀλλοῦ εὑρῆκα. Παρετήρησα τειχία τινὰ μόνον, τὰ ὁποῖα δὲν δύναμαι ἀκόμη νὰ βεβαιώσω ἂν ἀποτελοῦν σχῆμά τι. Μόνον πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος παρετήρησα τετράγωνον περιτειχισμένον. ἀλλ' ἐδῶ δὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω, ἂν τοῦτο εἶνε προϊστορικόν, διότι πάντα τὰ περὶ αὐτὸ εἶνε κτίσματα ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, οἷον δύο μικραὶ δεξαμεναί, ἓν δωμάτιον καὶ ὁ μακρὸς διὰ τοῦ κέντρου διήκων τοῖχος.

Καὶ ὑποκάτω τοῦ πυρακτωμένου στρώματος, τοῦ ἐκ τῶν τοίχων τῆς διὰ πυρὸς καταστραφείσης καλύβης, δὲν εὑρίσκω κανὲν σημεῖον κατοικίας. Διακρίνονται ἐναλλὰξ λεπτὰ μόνον στρώματα ἀνθράκων καὶ παχύτατα χώματος, καταχυθέντος ἐπίτηδες, μὲ πλῆθος θραυσμάτων ἀγγείων καὶ ὀστῶν ζῴων. Εἰς τὰ στρώματα ταῦτα 2,75 μ. ὑπὸ τὴν νῦν κορυφὴν εὑρέθησαν καὶ οἱ δύο σκελετοὶ οὓς ἀναφέρω εἰς τὰ Πρακτικὰ τοῦ 1902 (ὁ εἷς ἡλικιωμένου ἀνθρώπου, ὁ ἄλλος μειρακίου) Ἀλλ' οὔτε λίθος εὑρέθη ἐνταῦθα οὔτε ἐργαλεῖόν τι λίθινον οὔτε οἱονδήποτε σημεῖον ἄλλο ἀνθρωπίνης κατοικίας. Ἐδῶ καὶ ἐκεῖ μικραί τινες ἑστίαι διακρίνονται μὲ ὀλιγίστην τέφραν, ὅση σχηματίζεται καὶ ἂν ἅπαξ τις μόνον ἀνάψῃ μικρὰν πυράν.

Ἀλλ' εἰς ὕψωμα γῆς διαμέτρου ἑκατὸν εἴκοσι μέτρων περίπου μία μόνη λοιπὸν ὑπῆρχε κατοικία, τουτέστι καλύβη μὲ τοιχώ-

ματα σχηματισμένα ἐκ καλαμωτῆς χρισμένης μὲ πηλόν; Ἢ κατὰ περίεργον σύμπτωσιν πᾶσαι αἱ λοιπαὶ κατοικίαι ἦσαν τόσον εὐτελεῖς. ἐξ ἀχύρων ἴσως μόνον, ὥστε νὰ μὴ ἀφήσωσι μηδὲν ἴχνος τῆς ὑπάρξεώς των; Ἀλλά τότε διατί δὲν εὑρέθησαν ἕως τώρα ἐργαλεῖα καὶ εἰδώλια διεσκορπισμένα παντοῦ, ἀλλὰ κατὰ περίεργον σύμπτωσιν μόνον κατὰ τὸ κέντρον ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς μόνης ὁρατῆς καλύβης; Καὶ διατί πέριξ τῆς περιοχῆς ταύτης ἐκτείνεται εἰς ἀπόστασιν μεγάλην παχύτατον στρῶμα στάκτης, τὸ ὁποῖον ἐκ τῆς ἑστίας μιᾶς καλύβης δὲν σχηματίζεται τόσον εὐκόλως; Καὶ τέλος, ποῦ νὰ τοποθετήσω ἐντὸς τοῦ σωροῦ τούτου τῆς τέφρας τὰς ἄλλας κατοικίας; Ἀλλ' οὐδὲ σκελετοὺς εὗρῆκα ἄλλους μέχρι τοῦδε ἢ τοὺς ἐντὸς τῆς κεντρικῆς καλύβης, ἐνῷ ἂν ὑπῆρχον καὶ ἄλλαι κατοικίαι δὲν θὰ ἔλειπαν καὶ ἄλλων νεκρῶν λείψανα.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται, ὁμολογῶ, τότε μόνον θὰ συμπληρωθῶσι. ὅταν ἀνασκαφῇ ὁλόκληρος ὁ ἡμέτερος γήλοφος· ἀλλὰ μέχρι τοῦδε τοὐλάχιστον δὲν ἠδυνήθην νὰ πεισθῶ, ὅτι ὄντως πρόκειται περὶ συνοικισμοῦ, τουτέστι περὶ ἀριθμοῦ τινος κατοικιῶν προϊστορικῶν. Καὶ τείνω μᾶλλον νὰ πιστεύσω, ὅτι ἡ κεντρικὴ καλύβη δὲν ἦτο κατοικία ἀλλ' ἴσως βωμός τις ἢ τοιοῦτόν τι ἱερόν, παρὰ τὴν κοίτην αὐτὴν τοῦ τὴν χώραν ἀρδεύοντος καὶ πλουσίαν καθιστῶντος Κηφισοῦ ποταμοῦ. Ἡ μακροχρονία χρῆσις τοιούτου βωμοῦ θὰ ἐξήγει τότε καὶ τὸ παχύτατον τῆς τέφρας στρῶμα. τὸ ὁποῖον πέριξ αὐτοῦ ἐκτείνεται Καὶ τῶν ζῴων τὰ ὀστᾶ, τὰ ὁποῖα συνέλεξα ἐκ τῆς τέφρας ἢ τοῦ χώματος, τοῦτο ἔχουσι τὸ ἀξιοσημείωτον ὅτι δὲν εἶνε λευκά, ὅπως θὰ ἦσαν ἂν προήρχοντο ἁπλῶς ἐκ τῶν λειψάνων τροφῶν, τὰ ὁποῖα ῥίπτονται ἔξω τῶν οἰκιῶν. Εἶνε πάντα μαῦρα, κεκαυμένα· σημεῖον ἴσως ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὰς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καυθείσας σάρκας θυμάτων.

Τὸ ἀρχικὸν στερεὸν ἔδαφος τοῦ τόπου πρέπει νὰ ἔκειτο, ὡς εἶπον, δύο τοὐλάχιστον μέτρα βαθύτερα τῆς σημερινῆς ἐπιφανείας τῆς πεδιάδος. Ὁ Κηφισὸς παρέρρεε τότε τὸν προϊστορικὸν συνοικισμόν· τοῦτο ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἀνορύξεως φρέατος καὶ θεμελίων οἰκίας, διότι ἀμέσως παρὰ τὸν τύμβον (ἤτοι βορείως αὐτοῦ) εὑ-

ρέθη στρῶμα μέγα χαλίκων τῆς πάλαι ποτὲ κοίτης τοῦ ποταμοῦ, ἐνῷ νοτιώτερον οὐδὲν τοιοῦτον σημεῖον παρετηρήθη.

Κατὰ τὴν παμπαλαίαν ἐκείνην, εἰς ἀρκετὰς βεβαιως χιλιετηρίδας πρὸ Χριστοῦ ἀνερχομένην ἐποχήν, ὁλόκληρος ἡ βορεία ζωνη τῆς πεδιάδος παρὰ τὸ Ἀκόντιον καὶ Ἡδύλιον ὄρος θὰ ἦτο ἕλος ἢ λίμνη· καὶ σήμερον λιμνάζουν συχνότατα ἐνταῦθα τὰ νερὰ καὶ εἰς λίμνην σχεδὸν μεταβάλλουσι τὸν τόπον κατὰ τὰς πλημμύρας τοῦ Κηφισοῦ. Καὶ ἡ Κωπαῒς λίμνη τότε — ἡ πρὸ τῆς ὑπὸ τῶν Μινυῶν ἀποξηράνσεως ὑπάρχουσα — ἀνύψωνε τὰ νερά της πολὺ ὑψηλότερα ἢ κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους· τοῦτο πρέπει νὰ εἰκάσωμεν ἐκ τῶν φυσικῶν προϊστορικῶν καταβοθρῶν παρὰ τὰς Κώπας π.χ., αἵτινες κεῖνται πολὺ ὑψηλότερον τῶν ἱστορικῶν καὶ σημερινῶν ἑπομένως. Καὶ ἡ πεδιὰς λοιπὸν τῆς Χαιρωνείας τότε, τοὐλάχιστον εἰς τὸ χαμηλότερον αὐτῆς βόρειον μέρος θὰ ἀπετέλει κόλπον τρόπον τινὰ τῆς παμμεγίστης ταύτης λίμνης. Πρὸς τὸν κόλπον τοῦτον ἢ τοὐλάχιστον λιμνάζοντα τόπον ἐπλησίαζαν οἱ προϊστορικοὶ συνοικισμοί, οἵτινες βεβαίως δὲν ἔλειπον καὶ ἐκ τῆς ξηροτέρας νοτίας ζώνης τῆς πεδιάδος, εἰς τοὺς πρόποδας τῶν βουνῶν· διότι καὶ πράγματι εὗρον τοιούτους εἰς τὰς ὑψηλοτέρας ταύτας θέσεις. Παρὰ τὰ ἕλη, διὰ βαθμιαίας ἐπιχωματώσεως κατηρτίσθησαν μικροὶ συνοικισμοὶ τῶν ἀγροτῶν, ὁποίους εὗρῆκα καὶ εἰς ἐντελῶς ξηρὰ μέρη, ἐντὸς τῆς Φωκικῆς πεδιάδος εἴτε ἐγγὺς ὁπωσδήποτε τοῦ Κηφισοῦ εἴτε παρὰ τοὺς πρόποδας τῶν βουνῶν. Τοὺς συνοικισμοὺς τούτους δὲν εἶνε διόλου ἀνάγκη, ἢ μᾶλλον δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φαντασθῶμεν ὡς ἐπὶ πασσάλων κτισμένους· ὄχι μόνον οὐδὲν ἀπολύτως ἴχνος τοιούτων κατοικιῶν εὑρέθη, ἀλλὰ καὶ φανερὰ εἶνε ἡ ἐπίτηδες ἐκ τοῦ παρακειμένου τόπου ἐκσκαφὴ καὶ συσσώρευσις χώματος πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἑλώδους ἢ καὶ ξηροῦ ἐδάφους. Παρὰ τὸ Μάνεσι, εἰς τὸν ἐκεῖ προϊστορικὸν συνοικισμόν, φαίνεται κάλλιστα ὅτι ἐκ τοῦ παρακειμένου ἀγροῦ ἐκσκαπτόμενον τὸ χῶμα ἐσωρεύθη πλησίον διὰ νὰ κτισθῶσιν ἐπὶ τοιούτου μικροῦ ὑψώματος, ἐν τῇ ὁμαλῇ ἄλλως πεδιάδι, αἱ καλύβαι ἢ ὅ,τι ἄλλο κτίσμα τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων.

Κατὰ τοιοῦτον τρόπον βεβαίως ἐσχηματίσθη καὶ ὁ ἡμέτερος

παρὰ τὴν Χαιρώνειαν γήλοφος. Ὅταν μάλιστα δεχθῶ, ὅτι οὗτος εἶνε μᾶλλον ἱερός τις τόπος, τόπος θυσιῶν ἢ λατρείας, τότε νομίζω ὅτι ἐξηγῶ ἀποχρώντως καὶ τὸν ἰδιάζοντα σχηματισμόν του.

Εἰς τοῦτον δηλαδὴ παρατηρεῖται ἐναλλὰξ σχηματισμὸς στρωμάτων, ὅπως προεῖπα, ἑνὸς μὲν παχέος ἐκ χώματος, ἐπ' αὐτοῦ δὲ λεπτοῦ ἄλλου ἐξ ἀνθράκων ὀλίγων—φλεβὸς μᾶλλον ἢ στρώματος—καὶ κατόπιν πάλιν ἐκ χώματος καὶ πάλιν φλεβὸς τοιαύτης καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τοῦ στρώματος τῆς πυρακτωμένης γῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας τέλος κεῖται τὸ φυτικόν, προϊστορικὸν ὅμως χῶμα.

Τὰς λεπτὰς λοιπὸν ταύτας φλέβας τῶν ἀνθράκων θεωρῶ ὡς τὰ λείψανα τῆς πυρᾶς τῆς ἑστίας ἢ τοῦ βωμοῦ, τὰ ὁποῖα κατὰ μικρὸν καταρρέοντα ἢ σκορπιζόμενα πέριξ ἐσχημάτισαν αὐτάς. Φαίνεται δὲ ὅτι ἑκάστοτε ἐρρίπτετο νέον χῶμα πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἱεροῦ σημείου, καθόσον ἴσως καὶ αἱ πλημμύραι τοῦ ποταμοῦ ἢ ἄλλος τις λόγος καθίστων ἀναγκαίαν τὴν ἐργασίαν ταύτην. Ὁ βωμὸς ἢ τὸ ἱερὸν τοῦτο σημεῖον ἦτο ἐπὶ πολὺ ἐν ὑπαίθρῳ διόλου, κατόπιν δέ ποτε ἐκτίσθη περὶ αὐτὸ καὶ ἡ καλύβη, ἢ τὸ περίφραγμα, τὸ ὁποῖον μετὰ πυρπόλησιν μετεβλήθη εἰς τὴν νῦν πυρακτωμένην γῆν.

Κατὰ διαφόρους τὴν μίαν τῆς ἄλλης ἐποχὰς δὲν φαίνεται ὅτι κατῳκήθη ὁ γήλοφος, διότι εἰς πᾶσαν στρῶσιν ἀπαντῶσι τὰ αὐτὰ ἀγγείων θραύσματα. Ταῦτα εἶνε ἢ μονόχροα, ἄνευ κοσμημάτων μηχανικῶς στιλβωμένα, ἢ φέρουσι κοσμήματα γεωμετρικὰ τρίγωνα καὶ ῥόμβους ἐν σχήματι κιγκλιδωτοῦ ἢ ζατρικίου μὲ χρῶμα πλινθοκόκκινον, στιλπνόν, παχύρρευστον πολλάκις, ἐπὶ τοῦ λευκοκιτρίνου ἐπιχρίσματος τῶν ἀγγείων (ἴδε Πρακτικὰ τοῦ 1902 σελ. 56-57). Οὐδὲν θραῦσμα ἀγγείου μὲ κοσμήματα θαμποῦ χρώματος εὑρέθη. Πολλὰ μικρὰ τεμάχια στεατίτου λίθου μαύρου χρώματος εὑρέθησαν ἀκατέργαστα· ἓν κατειργασμένον, συντετριμμένον ὅμως, φέρει δύο ὀχετίσκους, ὡς νὰ ἦτο μήτρα. Λεπίδες ὀψιανοῦ εὑρίσκονται πολλαί.

Ὅ,τι ἐσημείωσα ἐν Πρακτικοῖς τοῦ 1902 σελ. 57 ὅτι τὰ ἀγγεῖα δὲν ἔχουσι λαβάς, δὲν ἀληθεύει τώρα· διότι εὑρέθη καὶ

λαβὴ ἀγγείου, κεκοσμημένη μὲ στίγματα πλινθοκοκκίνου χρώματος.

Εὑρέθησαν καὶ ἄλλα τεμάχια πρὸς τοῖς τότε σημειωθεῖσι πήλινα ἐκ μελανοφαίου πηλοῦ, κοσμήματα ἔχοντα ζώνας μὲ ἐγχαράκτους διασταυρουμένας γραμμάς, πεπληρωμένας λευκῆς ὕλης. Ὑποπτεύω μήπως τὰ τεμάχια ταῦτα δὲν εἶνε ἐξ ἀγγείων, διότι οὔτε ἐκ τοιχωμάτων ἀγγείων προέρχονται οὔτε πρὸς πόδας αὐτῶν ὁμοιάζουσι. Ἔχουσι κωνοειδὲς σχεδὸν σχῆμα καὶ πρὸς τὴν κορυφὴν τοῦ κώνου τελειώνουν εἰς λείαν σφραγιδοειδῆ κεφαλην.

Ἡ περίοδος τοῦ νεολιθίνου αἰῶνος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ γήλοφος, πρέπει νὰ εἶνε μία τῶν παλαιοτέρων. Εἶνε παλαιοτέρα ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐμφανίζονται (ὅπως εἰς τὸν παρὰ τὸ Δραχμάνι ἱστορικὸν συνοικισμόν) τὰ μὲ κόσμημα θαμποῦ χρώματος ἀγγεῖα, τὰ ὁποῖα δεικνύουν τοιαύτην πρόοδον, ὥστε φαίνονται μᾶλλον ὡς νὰ προηγοῦνται τῶν θαμποῦ χρώματος (τροχοποιήτων ἐννοεῖται) προμυκηναϊκῶν, ὁποῖα εὑρέθησαν ἐν Αἰγίνῃ καὶ πολλαχοῦ ἀλλαχοῦ.

4. Ἀρχαῖον ἑλληνικὸν ἱερὸν καὶ βυζαντηνὸς ναὸς παρὰ τὸν Λέοντα τῆς Χαιρωνείας.

Εἰς τὰς πλησίον τῆς ἀρχαίας πόλεως Χαιρωνείας ἀνασκαφὰς σκοπόν μου ἔθεσα τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Πλουτάρχου ἀναφερομένου Ἡρακλείου (Πλατ. Δημοσθ. XIX: ἡμεῖς δὲ νῦν μὲν οὐδὲν οὕτω τῶν ῥευμάτων ἴσμεν ὀνομαζόμενον (τουτέστι Θερμώδοντα—ἐν Χαιρωνείᾳ ποτάμιον μικρὸν εἰς τὸν Κηφισὸν ἐμβάλλον), εἰκάζομεν δὲ τὸν καλούμενον Αἵμονα Θερμώδοντα λέγεσθαι τότε· καὶ γὰρ παραρρεῖ παρὰ τὸ Ἡράκλειον, ὅπου κατεστρατοπέδευον οἱ Ἕλληνες).

Τὸ Ἡράκλειον λοιπὸν ἔκειτο παρὰ τὸν Αἵμονα. Ἀλλὰ ποῖον τῶν παρὰ τὴν Χαιρώνειαν ποταμίων ἐκαλεῖτο Αἵμων;

Παρ' ἄλλων ὑπετέθη ὅτι ἡ πηγή, ἥτις πηγάζει σήμερον ἐκ τοῦ βράχου ὑπὸ τὸ θέατρον καὶ τῆς ὁποίας τὸ νερὸν διοχετεύεται ὀλίγα μέτρα κατωτέρω εἰς τὴν κρήνην τοῦ χωρίου, αὐτὴ εἶνε τὸ ποτάμιον Αἵμων.

Ἀλλ' ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶνε ἐντελῶς ἀπίθανος. Τῆς πηγῆς τοῦ θεάτρου τὸ νερὸν διοχετεύεται δι' ἀρχαίου ὑδραγωγείου, εἰσήρχετο ἄρα καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα εἰς Κρήνην, ἥτις ἔκειτο ἀναμφιβόλως ἐντὸς τῆς ἀρχαίας πόλεως καὶ δὴ ἐκεῖ ἀκριβῶς, ἢ περίπου ἐκεῖ, ὅπου ῥέει καὶ σήμερον διὰ πολλῶν κρουνῶν, ἀρκετὰ ἄφθονον καὶ κατὰ τὸ θέρος. Τὸ ἔδαφος καὶ ἡ περιοχὴ τῆς ἀρχαίας πόλεως μᾶς βεβαιώνει περὶ τούτου τελείως. Ἐκ τῆς κρήνης ταύτης ἐκρέον ἠδύνατο τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς νὰ ῥέῃ καὶ κατωτέρω εἰς τὴν πεδιάδα, ἀλλ' ὄχι βέβαια διὰ νὰ σχηματίσῃ κοίτην ποταμίου, ἀλλὰ διὰ νὰ ποτίσῃ κηπάρια ἢ εἰσέλθῃ εἰς δεξαμενὰς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν. Διότι ὁ τόπος δὲν ἔχει ἄλλας πηγάς, εἰς δὲ τὴν πολὺ πολυανθρωποτέραν τοῦ σημερικοῦ χωρίου Κάπραινας ἀρχαίαν πόλιν βεβαίως θὰ ἐχρησίμευε τὸ νερὸν τῆς κρήνης πρὸς τόσας χρήσεις, ὥστε νὰ μὴν περισσεύῃ διὰ να προχωρήσῃ εἰς ποτάμιον οὐδὲ ἑκατοστὺν μέτρων κατωτέρω τῆς κρήνης. Καὶ σήμερον εἰσέρχεται εἰς τὸν παρακείμενον κῆπον, ὅπου ἐξαφανίζεται. Ἂν εἰς τὴν ἀρχαιότητα οἱ κῆποι ἦσαν περισσότεροι — καὶ θὰ ἦσαν βεβαίως — τότε οὔτε πρὸς ἄρδευσιν αὐτῶν θὰ ἐξήρκει ἄλλως παρὰ συναζόμενον εἰς δεξαμενάς, ἔστω καὶ ἂν τότε τὸ ποσὸν αὐτοῦ ἦτο διπλάσιον καὶ τριπλάσιον τοῦ σημερινοῦ. Τὸ νερὸν ὅμως πηγῆς διοχετευομένης εἰς κρήνην καὶ κατόπιν ἀμέσως δι' ὀχετῶν βεβαίως χρησιμοποιούμενον εἰς πλήρωσιν δεξαμενῶν καὶ πότισμα κήπων ἢ πρὸς τοιαύτας χρήσεις δὲν ὀνομάζεται ποτάμιον.

Ἄλλως πρέπει νὰ προσθέσω ὅτι κατωτέρω τῆς κρήνης οὐδὲν οὐδαμοῦ ἴχνος ἀρχαίου κτιρίου παρατηρεῖται. Ἐκεῖ ἀρχίζουν ἀμέσως οἱ ἔξω τῆς ἀρχαίας πόλεως τάφοι. Τὸ Ἡράκλειον λοιπὸν δὲν θὰ εἶχε οὐδεμίαν θέσιν ἐνταῦθα, ἥκιστα δὲ ἐκεῖ ὅπου ἐζητήθη καὶ ὑπετέθη κείμενον, δηλονότι περὶ τὰ 500 μέτρα μακρὰν ὅπου οὐδέποτε ἦτο δυνατὸν νὰ φθάσῃ τὸ νερὸν τῆς κρήνης.

Ποτάμιον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ῥέῃ διὰ τῆς στενῆς κοιλάδος, ἀνατολικῶς καὶ κάτωθεν τῆς ἀκροπόλεως, ὅπου κεῖνται αἱ παλαιότεραι οἰκίαι τῆς Κάπραινας καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ χωρίου. Σήμερον μόνον ἐκ τῶν βροχῶν σχηματίζεται ἐκεῖ χείμαρρος, ἐφόσον διαρκεῖ ἡ βροχή. Καὶ ἂν ὑπῆρχε δὲ ἐκεῖ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα

περισσότερον νερόν, τοῦτο ἢ θὰ διέρρεε τὴν πόλιν, ἥτις ἐξετείνετο ἀνατολικώτερα τῆς σημερινῆς ἀκροπόλεως πρὸς τὴν παρακειμένην ῥάχιν, ἢ θὰ παρέρρεε τὰ τείχη αὐτῆς, ἂν ταῦτα περιωρίζοντο εἰς τοὺς ἀνατολικοὺς πρόποδας τῆς ἀκροπόλεως. Ὁ δὲ Πλούταρχος τότε κάθε λόγον θὰ εἶχε νὰ ὁρίσῃ τὸν Αἵμονα ὡς διαρρέοντα τὴν πόλιν ἢ παραρρέοντα αὐτήν, διότι τὸ Ἡράκλειον καὶ ἂν ἔκειτό που παρὰ τὴν κοίτην τοῦ χειμάρρου, θὰ εὑρίσκετο ἔξω τῆς πόλεως κατὰ τὴν πεδιάδα. Ὁ ἐγγύτερος ἑπομένως ὁρισμὸς τῆς θέσεως τοῦ ποταμίου δὲν θὰ ἦτο τοῦτο τὸ ἱερόν, ἀλλ' ὡς εἶπον ἡ πόλις. Ἀλλ' εὐθὺς παρὰ τὴν πόλιν ἀνατολικῶς καὶ βορείως αὐτῆς κεῖται πάλιν τὸ ἀρχαῖον νεκροταφεῖον καὶ δὲν ὑπάρχει θέσις διὰ τὸ ἱερόν, τοῦ ὁποίου ὡσαύτως οὐδὲν ἴχνος παρατηρεῖται ἐνταῦθά που.

Παρὰ τὴν Χαιρώνειαν, καὶ δὴ μόνον ἀνατολικῶς αὐτῆς, διὰ τῶν μικρῶν κοιλάδων τῶν παρ' αὐτὴν χωματοβούνων ῥέουσι σήμερον μόνον δύο ποτάμια.

Τὸ ἓν ῥέει διὰ τῆς κοιλάδος τοῦ μοναστηρίου Λυκούρεσης κα ἡ κοίτη του εὑρίσκεται παρὰ τὸν Λέοντα. Ἄλλοτε μάλιστα πρέπει ἐπὶ πολὺ νὰ ἔρρευσε διὰ τοῦ χώρου ὅπου ἐγείρεται οὗτος, διότι διὰ τῆς ἄμμου καὶ τῶν χαλίκων του ἐσκεπάσθη εἰς ὕψος δύο μέτρων τὸ πολυάνδριον τῶν Θηβαίων. Τὸ νερόν του ἀρκετὰ ἄφθονον καὶ κατὰ τοὺς ξηροτέρους μῆνας τοῦ θέρους, καταπίνεται εἰς τὴν ἄμμον καὶ τοὺς χάλικας τῆς κοίτης, ὀλίγον ἀνωτέρω τοῦ Λέοντος. Ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτοὺς ἀκόμη τοὺς μῆνας διοχετευόμενον καταλλήλως δύναται νὰ ποτίσῃ τοὺς παρὰ τὸν Λέοντα ἀγρούς. Κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἄνοιξιν ῥέει μέχρι τῆς πεδιάδος ὡς ῥυάκιον διαρκῶς σχεδόν.

Τὸ ἄλλο ῥέει δύο χιλιόμετρα σχεδὸν ἀνατολικῶς τῆς Χαιρωνείας διὰ τῆς κοιλάδος Καραμέτ (ὑποθέτω ἐξ ὑποστατικοῦ Τούρκου Καρὰ-Ἀχμέτ, ὅπως τὸ Καράμσα προῆλθε βεβαίως ἐκ τοῦ Καρὰ-Μουσὰ) καὶ παραρρέει τὴν δυτικὴν προεκβολὴν τοῦ βραχώδους βουνοῦ Θουρίου παρὰ τὸν Ὀρθόπαγον καὶ τὸ στενὸν Κέρατα. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ γνωρίζομεν ἐκ τοῦ Πλουτάρχου (ἐν βίῳ Σύλλα XIX)· ὠνομάζετο Μόλος.

Τί λοιπὸν φυσικώτερον ἢ νὰ δεχθῶμεν ὅτι τὸ πρῶτον τῶν δύο

τούτων ποταμίων, τὸ τῆς Λυκούρεσης, εἶνε ὁ Αἵμων τοῦ Πλουτάρχου, ἀφοῦ τὸ τρίτον ῥεῦμα, τὸ ἀνατολικῶς τῆς ἀκροπόλεως, εἶνε ἁπλοῦς χείμαρρος, ἄλλο δὲ δὲν ὑπάρχει ἐγγύς που;

Παρὰ τὴν κοίτην δὲ αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ ποταμίου ὑπάρχει καὶ χῶρος διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ Ἡρακλείου

Ἡ κοιλὰς αὕτη εἶνε πλατεῖα. Ἔχει ὡραῖα ὑψώματα, ταῦτα δὲ καὶ τὰ πλάγια τῶν ἑκατέρωθεν ῥάχεων διὰ τοῦ ποτιστικοῦ νεροῦ θὰ ἠδύναντο νὰ μεταβληθῶσιν εἰς γραφικοὺς χλωροὺς καὶ συνδένδρους τόπους. Τὸ μοναστήριον, παρὰ τὸ ὁποῖον ῥέει τὸ ποτάμιον, ἔχει καὶ πηγὴν ἀφθόνου νεροῦ. Ἤδη ἐνταῦθα ἠγείρετο ἀρχαῖόν τι ἱερόν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν λειψάνων ἐρειπίων τινῶν. Ἀλλὰ κατωτέρω ἔτι μᾶλλον ἐγγὺς πρὸς τὸν Λέοντα τρία παρεκκλήσια, ἠρειπιωμένα τὰ δύο, εἶνε κτισμένα ἐπὶ ἐρειπίων ἀρχαίων ἱερῶν, τὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τὸ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ τὸ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Προκειμένου δὲ περὶ Ἡρακλείου ἰδίως, εἰς τὸ ὁποῖον πιθανώτατα θὰ ἦτο προσηρτημένον καὶ γυμνάσιον καὶ εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο διὰ τοῦτο νὰ λείπῃ τὸ ὕδωρ, δὲν ὑπάρχει κανεὶς καταλληλότερος παρὰ τὴν Χαιρώνειαν τόπος. Γνωρίζομεν πρὸς τούτοις ὅτι οἱ Ἕλληνες κατὰ τὰς πρὸ τῆς μάχης τοῦ 338 πρὸ Χρ. ἡμέρας εἰς τὴν Χαιρώνειαν συνεκέντρωσαν τὰς δυναμεις, τὰς ὁποίας ἀπέσυραν ἐκ τῆς φωκικῆς πεδιάδος, καὶ τὰς βοηθείας, τὰς ὁποίας ἴσως τότε μόνον ἔλαβον διὰ τὴν ἐπικειμένην μάχην. Καὶ ὁ Πλούταρχος μαρτυρεῖ ὅτι τὸ στρατόπεδόν των ἔστησαν οἱ σύμμαχοι παρὰ τὸ Ἡράκλειον (1).

Ἀλλὰ τοιοῦτος καταλληλότατος πρὸς στρατοπεδείαν τόπος, ἔξω τῆς πόλεως Χαιρωνείας, καὶ διὰ τὴν ὑγιεινὴν θέσιν καὶ διὰ τὴν ἀφθονίαν τοῦ νεροῦ, δὲν ὑπάρχει ἄλλος παρὰ τὴν Χαιρώνειαν, εἰ μὴ ἡ κοιλὰς τοῦ ποταμίου τῆς Λυκούρεσης. Εἶνε καὶ ἀμέσως παρὰ τὴν πόλιν, καὶ τὸ στρατόπεδον θὰ κατεῖχε ἀσφαλῆ θέσιν

(1) Ἀνάλογόν τι εὑρίσκω π. χ. εἰς Ξενοφ. Ἑλληνικὰ I 3, 7: ἅμα δὲ καὶ Φαρνάβαζος—ἀπεχώρησεν εἰς τὸ Ἡράκλειον τὸ τῶν Καλχηδονίων, οὗ ἦν αὐτῷ τὸ στρατόπεδον.— Εἰς τὸ τέμενος τοῦ Ἡρακλείου ἦσαν τεταγμένοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐν Μαραθῶνι πρὸ τῆς μάχης. Ἡροδ. VI 108.

μόνον ἐνταῦθα. Κατωτέρω εἰς τὴν πεδιάδα λείπουν ὅλοι οἱ ὅροι καλῆς στρατοπεδείας.

Τοιουτοτρόπως ἐπεχείρησα ἐνταῦθα ν' ἀναζητήσω τὸ Ἡράκλειον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ καταλληλοτάτη πρὸς τοιοῦτο ἱερὸν θέσις εἶνε τὸ παρεκκλήσιον ἡ Ἁγία Παρασκευή, εἰς τοὺς τοίχους τοῦ ὁποίου παρετήρησα λίθους τινὰς ἀρχαίους ἐντειχισμένους, ἔσκαψα ἐνταῦθα.

Μετ' ὀλίγον ἀνεκάλυψα εἰς τὰ θεμέλια τοῦ παρεκκλησίου καὶ ἀμέσως παρ' αὐτὸ συντρίμματα ἐνεπιγράφων λίθων ἐκ τῆς ἐποχῆς τῆς δευτέρας βοιωτικῆς ὁμοσπονδίας καὶ μέγαν βυζαντηνὸν ναόν, τοῦ ὁποίου μόνον ἓν μικρότατον μέρος παρὰ τὴν ἁγίαν τράπεζαν κατέχει τὸ σημερινὸν παρεκκλήσιον. Εἰς τὸν βυζαντηνὸν τοῦτον ναὸν ἐχρησιμοποιήθη τὸ ὑλικὸν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ναοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνῆκον καὶ αἱ ἐπιγραφαί. Μεγάλοι λίθοι ἐκ τῶν τοίχων αὐτοῦ πώρινοι, τεμάχια ἐπιστυλίων καὶ κιονοκράνων πωρίνων, σπονδύλων δωρικῶν ἐχρησιμοποιήθησαν εἰς τὴν οἰκοδομὴν τοῦ βυζαντηνοῦ ναοῦ. Τὸ δάπεδον τοῦτο, ψηφιδωτὸν δίχρουν καὶ ἐνιαχοῦ τρίχρουν μὲ ποικίλα κοσμήματα, οἷον ἀνθέμια, πλέγματα, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα σώζεται ἀρκετά. Ὁμοίως ἐξ αὐτοῦ προέρχονται κίονες μονόλιθοι ἐκ γρανίτου μήκους 3,50 μ. καὶ κιονόκρανα μὲ γλυφάς. Ἡ βυζαντηνὴ αὕτη ἐκκλησία ἔχει σχῆμα βασιλικῆς, μήκους 35 μ. περίπου, πλάτους 14 μ. Ἐκ τῶν τοίχων της πολὺ ὀλίγα ἴχνη σώζονται. Τὰ θεμέλια αὐτῶν συγκειvται ὅλα ἐκ λίθων τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ ἱεροῦ. Ἔχει νάρθηκα, ἐξ οὗ κλῖμαξ ἔφερε εἰς τὸν γυναικωνίτην, μεσαῖον σηκὸν καὶ τοὺς δύο παραπλεύρους. Τὸ ἅγιον βῆμα ἦτο στρωμένον μὲ μικρὰ πολύχρωμα πλακίδια. Κατὰ διαφόρους ἀπ' ἀλλήλων μεμακρυσμένας ἐποχὰς μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς ἐκκλησίας ὁ τόπος ἐχρησίμευσεν ὡς νεκροταφεῖον χριστιανικόν. Οὐδεμία ἐπιγραφὴ βυζαντηνὴ εὑρέθη. Ἡ οἰκοδόμησις τῆς ἐκκλησίας ἴσως ἀνήκει εἰς τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἐκτίσθη τὸ μοναστήριον τῆς Σκριποῦς (Ὀρχομενοῦ) ἢ τὸ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ παρὰ τὸ Στεῖρι καὶ ὁ Ἅγιος Νικόλαος παρὰ τὴν Σκριποὺ ἢ τὸ παρὰ τὴν Δαύλειαν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὸ νῦν ἐξάρτημα αὐτοῦ Λυκούρεση παρὰ τὴν Χαιρώνειαν.

Αἱ ἀρχαῖαι ἑλληνικαὶ ἐπιγραφαὶ ἀναφέρονται εἰς ψηφίσματα προξενίας, εἰς ἀπελευθερώσεις δούλων καὶ εἰς καταλόγους στρατευσίμων.

Ἀλλ' ἐξ αὐτῶν δὲν γίνεται φανερὸν ποῖον ἦτο τὸ ἱερόν, εἰς ὃ αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται ἐστήθησαν. Πάντως ἦτο ὀνομαστόν τι. Ἀλλὰ τὰ δύο ἄλλα ἀρχαῖα ἱερὰ εἰς τὴν θέσιν Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ Ἅγιοι Ἀνάργυροι ἦσαν μικρότατα, ὡς δῆλον ἐκ τῶ σωζομένων λειψάνων, καὶ εἰς θέσεις δευτερευούσας, τὸ δὲ μοναστήριον ὅπου ἠγείρετο ἱερόν τι, κεῖται πολὺ ὑψηλότερα εἰς ἀπομεμακρυσμένον στενὸν καὶ ἀπότομον μέρος τῆς κοιλάδος, οὐδὲ παρουσιάζει λείψανα σπουδαῖα ἀρχαῖα. Ἂν λοιπὸν ἅπαξ ὑποτεθῇ ὅτι ἐνταῦθά που ἔκειτο τὸ Ἡράκλειον, τότε ἡ μόνη εἰς αὐτὸ ἁρμόζουσα θέσις εἶνε ἡ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς. Τότε δὲ καὶ τὰ παρ' αὐτὴν ἀρχαῖα ἐρείπια κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀνήκουσιν εἰς αὐτὸ καὶ μόνον, ἀφοῦ τὸ μὲν Ἡράκλειον βεβαίως ἦτο ἀξιόλογόν τι ἱερόν, δευτέρου δὲ τοιούτου λείψανα δὲν ὑπάρχουσιν εἰς τὰ πέριξ.

5. Ὁ παρὰ τὴν Χαιρώνειαν τύμβος τῶν Μακεδόνων.

Ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ τύμβου τούτου συνετελέσθη κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1903. (Πρβλ. Πρακτικὰ τοῦ 1902 σελ. 58—59 καὶ τοῦ 1903 σελ. 40). Ἀλλ' ἡ τέφρα καὶ οἱ ἄνθρακες τῆς ἀνασκαφείσης πυρᾶς παρέχουσιν εἰς πᾶσαν νέαν ἀναζήτησιν πλῆθος ὀστῶν τῶν καέντων νεκρῶν καὶ σιδηρᾶ τεμάχια τῶν ὅπλων αὐτῶν. Εὑρέθησαν καὶ φέτος χαλκᾶ τινα νομίσματα, ἑλληνικὰ μὲν προδήλως, ἀλλ' ἐντελῶς ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς σκωρίας φθαρέντα. Ἐκτὸς τοῦ ἐκ τῆς πυρᾶς ἐξαχθέντος σωροῦ τῆς τέφρας καὶ τῶν ἀνθράκων, ὅστις δὲν ἐκοσκινίσθη ἀκόμη ἐντελῶς, ἀπομένει καὶ μέρος ἀρκετὸν ἐκ τοῦ τύμβου νὰ ἐξετασθῇ, ἐκεῖ ὅπου ἐκ τῆς μεγάλης πυρᾶς κατέρρευσαν τέφρα καὶ ἄνθρακες καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν.

Ὀλίγον ἀπωτέρω τοῦ τύμβου εἰς τὴν τάφρον τὴν παρὰ τὴν γραμμὴν τοῦ σιδηροδρόμου ἐργάται ἐργαζόμενοι εἰς κατασκευὴν αὐτοῦ εὗρον ἱκανὸν πλῆθος κανθάρων καὶ ὀστᾶ τινα, ὄχι κεκαυ-

μένα. Ὡς φαίνεται, καὶ ἐνταῦθα ἦσαν θαμμένοι ἀρκετοὶ νεκροὶ ὁμοῦ. Δυστυχῶς ὅμως ὑπὸ τῶν ἐργατῶν ἀνεσκάφη ὁ χῶρος, χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ ἐξετάσω προηγουμένως αὐτόν. Παράδοξον δὲν θὰ ἦτο, ἂν εὑρίσκομεν καὶ ἐνταῦθα πολυάνδριόν τι τῶν ἄλλων ἐν τῇ μάχῃ πεσόντων Ἑλλήνων, ἴσως μάλιστα αὐτῶν τῶν Θηβαίων καὶ Βοιωτῶν, οἵτινες μόνον τοὺς νεκροὺς τοῦ ἱεροῦ λόχου μετέφεραν εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῆς Χαιρωνείας καὶ αὐτοῦ ἔθαψαν. Ἀλλ' ἡ εἰκασία μου αὕτη εἶνε ἁπλῆ ὑπόθεσις.

6) **Προϊστορικοὶ συνοικισμοὶ παρὰ τὸ χωρίον Μάνεσι ἐν τῇ φωκικῇ πεδιάδι.**

Ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἡ ὁποία ἀποχωριζομένη ἐκ τῆς ἁμαξιτῆς παρὰ τὴν γέφυραν τοῦ Κηφισοῦ φέρει κατ' εὐθεῖαν εἰς Δραχμάνι, εὐκόλως ἀναγνωρίζονται ὄχι μακρὰν τοῦ χωρίου Μάνεσι, δύο ὑψώματα ἀρκετὰ μακρὰ καὶ ὀλίγον ὑψηλά. Πρόχειρος ἐξέτασις μὲ ἔπεισεν ὅτι ἀμφότερα περιέχουσι λείψανα συνοικισμῶν τοῦ νεολιθίνου αἰῶνος.

Ὁ εἷς ἐκ τῶν συνοικισμῶν τούτων κεῖται ἀκριβῶς εἰς τὴν διακλάδωσιν τῆς ἀνωτέρω ὁδοῦ πρὸς τὸ χωρίον Μάνεσι, ὁ δὲ ἄλλος ἓν περίπου χιλιόμετρον ἔτι ἀπωτέρω καὶ πλησιέστερα πρὸς τὸ Δραχμάνι

Ἔσκαψα εἰς τὸν δεύτερον τοῦτον τάφρον κατὰ τὸ κέντρον καὶ εὗρῆκα πλὴν λεπίδων ὀψιανοῦ πλεῖστα θραύσματα εὐτελεστέρων μονοχρώμων χειροποιήτων ἀγγείων, ἓν δὲ μόνον μὲ γραμμὰς πλινθοκοκκίνου χρώματος, ὅμοιον κάπως πρὸς τὰ τῆς Χαιρωνείας, ἓν ἄλλο μὲ χαρακτὰς γραμμὰς μαύρου χρώματος. Τὸ χῶμα ἦτο ἀνάμικτον μὲ πολλὴν τέφραν, ὀστᾶ τινα ζῴων καὶ ὀλίγα τεμάχια ἀνθράκων. Εἰς δύο-τρία σημεῖα ἐφαίνοντο καὶ ἴχνη ἑστίας. Κατοικίας οὐδὲν ἴχνος παρετήρησα.

Ἐπειδὴ καὶ ὁ Κηφισὸς ἀπέχει πολὺ ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐκ τῶν βουνῶν τῆς Ἐλατείας ῥεύματα δὲν φθάνουσιν ἕως ἐδῶ, ἡ παλαιοτάτη ἐπιφάνεια τῆς πεδιάδος ταυτίζεται σχεδὸν μὲ τὴν σημερινήν. Παρὰ τὸ ὕψωμα τοῦ πενιχροῦ βεβαίως συνοικισμοῦ φαίνεται ἀρκετὴ κοιλότης, ἐκ τῆς ὁποίας κατὰ πᾶσαν πιθανότητα

27128

ἀνεσκάφη τὸ χῶμα ὑπὸ τῶν προϊστορικῶν ἐκείνων ἀνθρώπων, διὰ νὰ ὑψωθῇ ὁ χῶρος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔστησαν τὰς καλύβας των.

Καὶ ἔξω τοῦ χωρίου Μάνεσι καὶ κατωτέρω παρὰ τὸν Κηφισὸν δὲν λείπουσι θραύσματα μονοχρώμων προϊστορικῶν ἀγγείων, σημεῖα βεβαίως τῶν ἀνὰ τὴν πεδιάδα διεσκορπισμένων κατοικιῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸν λίθινον αἰῶνα.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν κάμνει μέγα τι καὶ πολὺ μακρὸν ὕψωμα παρὰ τὸ χωρίον Κηφισοχῶρι, τεχνητὸν βεβαίως. Ἴσως καὶ τοῦτο εἶνε μέγας τις προϊστορικὸς συνοικισμός. Ἀλλὰ λείψανα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοὐλάχιστον δὲν παρετήρησα.

7) Τύμβος ἑλληνικῶν χρόνων παρὰ τὸ Δραχμάνι.

Κατὰ τὴν αὐτὴν πρὸς τὸ Δραχμάνι ὁδὸν καὶ παρὰ τὸ νεκροταφεῖον αὐτοῦ κεῖνται δύο κωνικοῦ σχήματος τύμβοι ὕψους 7 περίπου μέτρων. Ἀνέσκαψα τὸν ἕνα ἐξ αὐτῶν τὸν δεξιόθεν τῆς ὁδοῦ, ἀνοίξας τάφρον πρὸς τὸ κέντρον. Τὰ παμπληθῆ θραύσματα ἀγγείων, τὰ ὁποῖα εὑρέθησαν ἀπὸ τῆς κορυφῆς μέχρι τοῦ βάθους, εἶνε ἑλληνικὰ καὶ δὴ πολλὰ βεβαίως τοῦ τετάρτου πρὸ Χρ. αἰῶνος. Εὑρέθησαν καὶ χαλκᾶ τινα τεμάχια ἐξ ἀγγείων ὡς φαίνεται καὶ σιδηραῖ δοράτων αἰχμαὶ ὡς καὶ χαλκᾶ ἑλληνικὰ νομίσματα ἐφθαρμένα. Ἀλλ' οὔτε πυρὰν νεκρῶν εὑρῆκα κατὰ τὸ κέντρον οὔτε τάφους. Καὶ κατὰ τὴν περιφέρειαν σκάψας τάφρους ὁμοίως οὐδὲν σημεῖον τάφων εὑρῆκα. Εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπιφάνειαν τῆς πεδιάδος ὑπὸ τὸν τύμβον εὑρέθησαν μικρά τινα θραύσματα ἀγγείων εὐτελῶν καὶ λεπίδες ὀψιανοῦ. Καὶ τοῦτο σημεῖον πόσαι πανταχοῦ τῆς πεδιάδος ἦσαν διεσπαρμέναι κατοικίαι ἀνθρώπων κατὰ τὸν λίθινον αἰῶνα.

Τοὺς δύο τύμβους δὲν δύναμαι νὰ ἐξηγήσω ἄλλως ἢ ὡς κρύπτοντας τάφους. Ἕνεκα τῶν πολλῶν τεμαχίων ἀγγείων καὶ ἰδίως τῶν αἰχμῶν δοράτων ἴσως πρέπει νὰ ἀποδοθῇ ὁ ἀνασκαφεὶς τύμβος εἰς στρατόν, ὅστις ἔθαψεν ἐνταῦθα τοὺς νεκρούς του. Ἴσως μάλιστα ἡ ἀνέγερσίς του ἔχει σχέσιν πρὸς τὰς συμπλοκὰς τῶν Μακεδόνων πρὸς τοὺς συμμάχους Ἕλληνας, ὅτε ὁ μὲν Φίλιππος ἐστρατοπέδευεν ἐν Ἐλατείᾳ ἀπὸ τοῦ φθινοπώρου τοῦ 339 μέχρι

τοῦ Αὐγούστου περίπου τοῦ 338, οἱ δὲ σύμμαχοι Ἕλληνες κατεῖχον τὴν ὀλίγον ἀπωτέρω κειμένην πόλιν Παραποτάμιοι καὶ τὴν ἐντεῦθεν διὰ τῶν προπόδων τοῦ Παρνασσοῦ μέχρι Γραβιᾶς ἀμυντικὴν γραμμήν. Ὁ Δημοσθένης (περὶ τοῦ στεφάνου § 216) ἀναφέρει δύο τοιαύτας συμπλοκὰς ἢ μάχας, τὴν «ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ» καὶ τὴν «χειμερινήν». Ἐλπίζω ὅτι ἡ πληρεστέρα ἐξέτασις τοῦ τύμβου καὶ ἡ ἀνασκαφὴ τοῦ ἀπέναντι ἰσομεγέθους πρὸς αὐτὸν θὰ μᾶς διαφωτίσῃ περὶ τῆς σημασίας ἀμφοτέρων.

8) **Ὁ παρὰ τὸ Δραχμάνι προϊστορικὸς συνοικισμός.**

Ἀνωτέρω τοῦ μνημονευθέντος τύμβου καὶ μᾶλλον ἐγγὺς πρὸς τὴν ὑπώρειαν τοῦ βουνοῦ διακρίνεται μεγάλη περιοχὴ ὑψηλοτέρα κατά τι τῶν πέριξ ἀγρῶν. Τὸ πλῆθος τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας θραυσμάτων προϊστορικῶν ἀγγείων καί τινα λίθινα ἐργαλεῖα (διάτρητοι ἀξίναι), χαρακτηρίζουσι καὶ τὸ εἰς διακόσια περίπου μέτρα ἐκτεινόμενον τοῦτο ὕψωμα ὡς προϊστορικὸν συνοικισμόν.

Ἤδη ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας διεσκορπισμένων ἀγγείων βέβαιον καθίσταται ὅτι ὁ συνοικισμὸς οὗτος εἶνε ἀσυγκρίτως πλουσιώτερος εἰς λείψανα προϊστορικὰ παρὰ οἱ δύο παρὰ τὸ Μάνεσι μνημονευθέντες. Τόσον ταῦτα εἶνε πολυάριθμα καὶ ποικίλα, ἄλλα μὲν ἐντελῶς ὅμοια πρὸς τὰ τοῦ προϊστορικοῦ γηλόφου Χαιρωνείας, ἄλλα δὲ πολὺ μᾶλλον προωδευμένης τέχνης.

Τελεία καὶ συστηματικὴ ἀνασκαφὴ τοῦ συνοικισμοῦ τούτου δέν μοι ἦτο δυνατή. Πρῶτον ἀπαιτεῖται μακρὸς χρόνος πρὸς τοῦτο· δεύτερον ἕνεκα τῆς προσεγγιζούσης σπορᾶς μόνον μίαν δοκιμαστικὴν σκαφὴν μοὶ ἐπιτρέπετο νὰ κάμω.

Ἀνέσκαψα λοιπὸν μόνον τρεῖς τάφρους περὶ τὸ ὑψηλότερον μέρος τοῦ ὑψηλώματος, τὰς ὁποίας καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐργασίας συνέχωσα πάλιν, διὰ νὰ μὴν ἐμποδισθῇ ἡ καλλιέργεια.

Ἐκ τῆς σκαφῆς ταύτης συνέλεξα πλῆθος θραυσμάτων ἀγγείων, ἓν ἀκέραιον σφαιροειδές, ὅπως τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ ἄλλοτε εὑρεθὲν μὲ γεωμετρικὸν διάκοσμον (ῥόμβοι) πλινθοκοκκίνου χρώματος, πολλὰς λεπίδας ὀψιανοῦ καὶ ἀξίνας λιθίνας. Τὸ χῶμα εὗρον ὁμοίως ἀνάμικτον μὲ πολλὴν τέφραν, εἰς ἓν μέρος ἐσώζετο καὶ σκελετὸς

ἀνθρώπου εἰς τὴν γνωστὴν θέσιν τοῦ κατακεκλιμένου ἐπὶ τῆς πλευρᾶς καὶ τὰ γόνατα συστέλλοντος. Τὴν ἀρχικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους εὗρον εἰς βάθος τριῶν περίπου μέτρων. Στρώματα ἀλλεπάλληλα δὲν διέκρινα, τὰ δὲ ποικίλα θραύσματα τῶν ἀγγείων καὶ τῶν ἀτελεστέρων καὶ τῶν τελειοτέρων ἀπήντησα ἀναμίξ. Ἀλλ' αἱ παρατηρήσεις αὗται ἐφαρμόζονται μόνον εἰς τὰς ἀνασκαφείσας μικρὰς τάφρους. Ἴσως συστηματικὴ ἐξέτασις θὰ ἀποδείξῃ ὅτι δύνανται νὰ διακριθῶσι καὶ στρώματα διάφορα, ἑπομένως καὶ διάφοροι ἀπ' ἀλλήλων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀπομεμακρυσμέναι ἐποχαὶ τοῦ συνοικισμοῦ. Τοῦτο τοὐλάχιστον ἐνόμισα ὅτι πρέπει νὰ περιμένω, ἕνεκα τῆς μαγάλης διαφορᾶς ὁμάδων θραυσμάτων, ποικίλης διακοσμήσεως καὶ τέχνης προδήλως διαφόρου.

Αἱ παρατηρήσεις μου κατὰ τὸ παρὸν περιορίζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

Αἱ λίθιναι ἀξίναι εἶναι διάτρητοι. Εἰς τὸν ἐν Χαιρωνείᾳ συνοικισμὸν δὲν εὗρον τοιαύτας.

Μία ὁμὰς ἀγγείων γραπτῶν εἶνε ἐντελῶς ὁμοία πρὸς τὰ τῆς τῆς Χαιρωνείας.. Εἶνε σφαιροειδῆ τὸ σχῆμα, μὲ ὀρθοὺς λαιμούς, ἐπίχρισμα λευκοκίτρινον καὶ γεωμετρικὸν διάκοσμον τριγώνων κιγκλιδωτῶν ἢ ζατρικιοειδῶν χρώματος πλινθοκοκκίνου παχέος καὶ στιλπνοῦ. Τὰ τοιχώματα παχέα.

Δευτέρα ὁμὰς ἐκ πηλοῦ φαιοῦ χρώματος ἔχει τρίγωνα χαρακτὰ πεπληρωμένα μὲ στιγμάς. Τὸ σχῆμα θὰ ἦσαν πινάκια ἢ χυτροειδῆ.

Τρίτη ὁμὰς ἐκ πηλοῦ μέλανος φέρει θηλάς. Καὶ αὕτη εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν τῆς Χαιρωνείας. Τὸ σχῆμα κύπελλα βαθέα. Τὰ τοιχώματα λεπτά.

Τετάρτη ὁμὰς ἐκ πηλοῦ μέλανος μὲ χαρακτὰ ἀλλεπάλληλα τρίγωνα ἀνὰ δύο συμπλεκόμενα μὲ διασταυρουμένας γραμμὰς ἐν εἴδει κιγκλιδώματος, πεπληρωμένας λευκῆς ὕλης. Τὰ ἀγγεῖα ταῦτα, ἐξ ὧν σώζονται μόνον κερατοειδεῖς λαβαὶ φαίνονται ἔχοντα σχῆμα ῥυτῶν. Ἀλλ' οὐδὲν ἀσφαλὲς δύναμαι νὰ εἴπω περὶ τοῦ ἀρχικοῦ των σχήματος. Ἓν φέρει ἁπλῶς λεπτότατα χαρακτὰ τρίγωνα μὲ μικρὰ κάθετα ἐπὶ τῶν γραμμῶν χαρακτὰ γραμμίδια.

Ἡ πέμπτη ὁμὰς ἡ δεικνύουσα μεγάλην διαφορὰν καὶ κατὰ

τὴν τέχνην καὶ κατὰ τὸν γραπτὸν διάκοσμον πρὸς πάντα τὰ ἀνωτέρω, προφανῶς ἀτελέστερα ταύτης, ἔχει πολλὰς ποικιλίας. Τὸ σχῆμα αὐτῶν εἶνε δυσδιάγνωστον, ἐπειδὴ τὰ θραύσματα εἶνε πολὺ μικρά. Τινὰ ἦσαν βεβαίως σφαιροειδῆ, μὲ ὑψηλὸν λαιμόν· τινὰ κύπελλα. Ἀλλὰ τὰ λοιπὰ εἶνε ἀβεβαίου σχήματος. Κοινὸν γνώρισμα πάντων εἶνε τὸ θαμπὸν χρῶμα τοῦ διακόσμου. Οὗτος δὲ εἶνε συνήθως μὲν παχεῖαι ὀφιοειδεῖς γραμμαί, ἢ ζῶναι ἀλλεπάλληλοι, ἐνίοτε δὲ τρίγωνα μὲ διχρώμους παχείας γραμμάς, μελαίνας καὶ πορφυρᾶς ἢ καὶ μὲ στιγμὰς κατὰ τὰ ἄκρα κατὰ σειράν. Τινὰ ἔχουσιν ἐπίχρισμα λεῖον, στιλπνὸν καὶ καθαρὸν αἱματόχρουν. Τὰ τοιχώματα τῶν πλείστων εἶνε λεπτά. Ὁ πηλὸς πάντων καθαρός, ἡ ὄπτησις τελεία.

Τινὰ μόνον ἐκ τῶν τῆς πέμπτης ταύτης ὁμάδος ἀγγείων φαίνονται ὡς νὰ κατάγωνται κατὰ τὴν τεχνουργίαν ἐκ τῶν τῆς Χαιρωνείας γραπτῶν μὲ τὸ πλινθοκόκκινον στιλπνὸν χρῶμα, ἂν καὶ τὰ περὶ οὗ ὁ λόγος τοῦ Δραχμανίου ἔχουσι διάκοσμον θαμποῦ χρώματος. Ἀλλὰ τὰ λοιπὰ πάντα, ὡς προεῖπον, ἀποτελοῦσιν ὅλως διόλου χωριστὴν σειράν, οὐδεμίαν ἔχουσαν σχέσιν πρὸς τὰ ἀναμφιβόλως πολὺ παλαιότερα ἐκεῖνα τῆς Χαιρωνείας. Δὲν ὁμοιάζουσιν οὐδὲ πρὸς τὰ τοῦ Σέσκλου τῆς Θεσσαλίας. Πολὺ μᾶλλον εὑρίσκει τις ἀναλογίας τινῶν μὲν πρὸς τὰ προμυκηναϊκὰ Αἰγίνης καὶ ἄλλων τόπων, τινῶν δὲ κατὰ τὸν διπλοῦν χρωματισμόν, πορφυροῦν καὶ μέλανα, τῶν τριγώνων πρός τινα Φυλακοπῆς Μήλου, ἄλλων πάλιν κατὰ τὴν χροιὰν τῆς ἐπιφανείας πρὸς τὰ τῆς πρώτης τεχνοτροπίας μυκηναϊκά.

Τὰ ἀγγεῖα ταῦτα μᾶς ἀπομακρύνουσι πολὺ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοῦ νεολιθικοῦ αἰῶνος, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκουσι τὰ γραπτὰ τῆς Χαιρωνείας. Ἴσως μάλιστα μᾶς καταβιβάζουσι μέχρι τῶν ἐσχάτων ὁρίων τοῦ αἰῶνος τούτου.

Ἂν ὅμως μέχρι τῆς νεωτέρας ταύτης ἐποχῆς ἐξηκολούθουν κατασκευαζόμενα καὶ τὰ τῆς πρώτης ὁμάδος ἢ ἂν ἐκεῖνα ἀνήκουσιν εἰς στρῶμα οἰκισμοῦ προγενεστέρου, τοῦτο δὲν ἠδυνήθην νὰ βεβαιώσω διὰ τῆς σκαφῆς.

Ὁπωσδήποτε εἰς τὸν συνοικισμὸν τοῦτον τοῦ Δραχμανίου ἔχομεν μίαν συνέχειαν κεραμεικῆς τοῦ νεολιθικοῦ αἰῶνος, ἀπὸ παλαι-

οτέρας αὐτοῦ ἐποχῆς μέχρι πολὺ νεωτέρας, ἴσως μέχρι αὐτῶν τῶν ὁρίων τοῦ χαλκοῦ αἰῶνος. Εἰς τὸν συνοικισμὸν τῆς Χαιρωνείας ἡ συνέχεια αὕτη διακόπτεται ἀποτόμως, εἰς δὲ τοὺς παρὰ τὸ Μάνεσι συνοικισμούς, ὅπου κυρίως μόνον τὰ μονόχρωμα μηχανικῶς στιλβωμένα ἀγγεῖα ἐμφανίζονται, ἡ συνέχεια αὕτη δὲν φαίνεται.

Εἰς τοῦτο ἔγκειται καὶ ἡ μεγαλειτέρα σημασία τοῦ συνοικισμοῦ Δραχμανίου.

Τώρα πλέον ἀπομένουσι δύο τινά· πρῶτον μὲν ὁ συνοικισμὸς οὗτος νὰ ἐξετασθῇ διὰ τελείας ἀνασκαφῆς. Εἶνε ἀνάγκη νὰ βεβαιωθῶμεν, ἂν δύνανται νὰ διακριθῶσι διάφορα στρώματα καὶ διάφοροι ἐπομένως ἐποχαὶ οἰκισμοῦ. Διὰ τῆς περαιτέρω σκαφῆς θὰ πολλαπλασιασθῶσι βεβαίως καὶ τὰ εὑρήματα, τὰ ὁποῖα τώρα περιορίζονται εἰς θραύσματα μόνον ἀγγείων, τὰ ὁποῖα μάλιστα εἶνε πολὺ μικρά, ὥστε νὰ ἐπιτρέπωσι βέβαια συμπεράσματα ὡς πρὸς τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος τῶν θαμποῦ χρώματος τοιούτων. Εἰδώλια δὲν εὑρέθησαν ἀκόμη πλὴν ἑνὸς μόνου πηλίνου τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἐκ κεφαλῆς μικρᾶς ζῴου, σκύλου ἢ ἀλώπεκος ἢ τοιούτου τινός, ἄνευ σώματος ἀλλὰ μὲ στυλοειδῆ μικρὸν κορμόν.

Δεύτερον νὰ ἐξετασθῶσι καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς πεδιάδος καὶ τῶν προπόδων τοῦ παρὰ τὸ Δραχμάνι βουνοῦ, ὅπου κατὰ πᾶσαν πιθανότητα κρύπτονται λείψανα προϊστορικῶν συνοικισμῶν. Τοιαῦτα σημεῖα ἰδίως εἶνε δύο κωνοειδῆ ὑψώματα εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ βουνοῦ, εἰς ἱκανὸν ὕψος ἀπὸ τῆς πεδιάδος, πιθανῶς δὲ καὶ ἡ περιοχὴ τοῦ παρεκκλησίου Ἁγίου Νικολάου, ὅπου καὶ ἱερόν τι ἑλληνικῶν χρόνων ὑπῆρξε. Διότι μόνον ἐκ τῆς ἐξετάσεως πολλῶν σημείων καὶ τῆς συγκρίσεως τῶν ἐξαγομένων τῆς ἐργασίας θὰ καταστῇ ἴσως δυνατὸν νὰ ἐξαχθῶσι θετικώτερα καὶ καθολικώτερα συμπεράσματα περὶ τῆς σημασίας τῶν λειψάνων τῶν προϊστορικῶν τούτων συνοικισμῶν καὶ καθ' ἑαυτοὺς καὶ κατὰ τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὰ προϊστορικὰ μνημεῖα τῆς Θεσσαλίας. Θὰ εὑρεθῶσιν ἆρά γε κοινὰ σημεῖα ἐπαφῆς μεταξὺ τῆς προϊστορικῆς ἐθνολογικῆς καὶ πολιτιστικῆς καταστάσεως τῆς Θεσσαλίας ἐξ ἑνὸς καὶ τῆς Βοιωτίας ἐξ ἑτέρου; Καὶ θὰ διακριθῶσιν εἰς τοὺς προϊστορικοὺς συνοικισμοὺς τῆς Βοιωτίας ἀλλεπάλληλοι σταθμοὶ ἀνα-

πτύξεως ἀπὸ ἀρχαιοτέρας τινὸς περιόδου τοῦ νεολιθικοῦ αἰῶνος μέχρι τῶν παλαιοτάτων χρόνων τῆς Μινυείου ἐποχῆς, οἵτινες, ὅπως ἀπέδειξαν αἱ ἐν Ὀρχομενῷ ἀνασκαφαὶ τοῦ κ. Φουρτβαΐγγλερ, ἀνέρχονται μέχρι τῶν ἐσχάτων χρόνων τοῦ νεολιθικοῦ αἰῶνος;

Πρὸς διαφώτισιν τοῦ διπλοῦ τούτου προβλήματος παρέχει, νομίζω, ἀφορμάς τινας ὁ προϊστορικὸς συνοικισμὸς Δραχμανίου. Τὰ εὑρήματα εἶνε ἀλλεπαλλήλων ἐποχῶν ἀπὸ ἀρχαιοτάτων μέχρι νεωτάτων τοῦ αὐτοῦ νεολιθικοῦ αἰῶνος. Καὶ ἐνῷ τὰ τῆς πρώτης ὁμάδος θραύσματα ἔχουσιν ἀναλογίαν πρὸς ὀλίγα τινὰ Θεσσαλικὰ τοῦ Σέσκλου, τὰ τῆς πέμπτης ὁμάδος, τὰ μὲ διάκοσμον θαμποῦ χρώματος, εἶνε πολλάκις ὅμοια πρὸς τὰ προϊστορικὰ τοῦ Ὀρχομενοῦ καὶ ἴσως θ' ἀποδειχθῶσιν ὅτι ἔχουσιν ἀναλογίαν τινὰ πρὸς τὰ Θεσσαλικά.

Δεκέμβριος 1904

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΝΑΞΩ

Κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος θέρους μεταβάντες εἰς Νάξον, ἐσυνεχίσαμεν τὰς ἀνασκαφὰς προϊστορικῶν τάφων πρὸς δυσμὰς τῆς νήσου, ἔναντι τῆς Πάρου, καθ' ἃ πολλὰ μὲν τὰ προσφορώτατα πρὸς οἰκίσεις χωρία, πολλὰ δὲ σημεῖα συστάδων τάφων προμυκηναϊκῶν. Ταχεῖαν δὲ κατὰ τὰ μέρη ταῦτα φροντίδα ἐπέβαλλεν ἥ τε ὁσημέραι ἐπεκτεινομένη καλλιέργεια τῆς ἀμπέλου καὶ ἡ ἐνιαχοῦ ἔλλειψις οἰκοδομικῆς ὕλης, πολλῶν καταστροφῶν παραίτιος γινομένη.

Καίπερ πολλὰς τῶν αὐτόθι συστάδων τάφων εὑρόντες σεσυλημένας, οὐχ ἧττον ἐτύχομεν νεκροταφείου σχεδὸν ἀθίκτου κατὰ τὴν θέσιν Φυρρόγαις, ἐξ ἑκατὸν περίπου τάφων, ἐν χωρίῳ πεδινῷ μεταξὺ τῶν περιοχῶν Ἀθαλάσσου καὶ Ποταμίδων, οὐ μακρὰν τῆς θαλάσσης, ἐγγὺς καὶ ἄλλων προϊστορικῶν λειψάνων τειχῶν καὶ οἰκημάτων. Ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλως σεσυλημένας συστάδας

εὕρομεν τάφους τινὰς ἀσυλήτους (Λοῦρος Ἀθαλάσσου, Μνημούρια Πολιχνίου, Καμένο Μιτᾶτο, Ψαρρᾶ).

Οἱ ἐνταῦθα προμυκηναϊκοὶ τάφοι, παρεμφερεῖς ἐν γένει πρὸς τοὺς τῆς νοτίας Νάξου, εἰσὶ μέν, ὡς ἐκεῖνοι, κατεσκευασμένοι καὶ κεκαλυμμένοι διὰ μεγάλων ἀκατεργάστων πλακῶν, συνήθως σχιστολίθων, ἀλλ' ἡ συναρμογὴ τῶν καθέτων πλακῶν διαφέρει, συγκρατουμένων ἀμοιβαίως κατὰ τὰ ἐφαπτόμενα ἄκρα αὐτῶν.

Τὸ ἔδαφος τῶν τάφων ἀποτελεῖ συνήθως τὸ βραχῶδες ὑπέδαφος (Φυρρόγαις), σπανίως πλὰξ κατέχουσα τὸν τάφον ὅλως ἢ μόνον τὸ μέρος ἐφ' οὗ ἀναπαύεται ὁ νεκρός, ἢ μῖγμα γῆς καὶ μικρῶν λίθων ἢ αὐτὴ ἡ γῆ.

Τὸ μέγεθος τῶν τάφων ποικίλλει λίαν. Οὕτως ἐγγὺς τάφων μετὰ τῶν μεγίστων διαστάσεων τῶν τῆς νοτίας Νάξου, ἀπαντῶμεν ἐνίοτε τάφους μικροτάτους νηπίων, μάλιστα ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῶν Φυρρογῶν. Οἱ τάφοι τοῦ νεκροταφείου τούτου, πυκνότατοι πρὸς ἀλλήλους, ἔχουσι ποικίλην πρὸς τὸν ὁρίζοντα διεύθυνσιν, χρησιμοποιουμένου τοῦ ἑκάστοτε ὑπολειπομένου κενοῦ χώρου.

Εἰς ἕκαστον τάφον εὑρίσκομεν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἑνὸς μόνου νεκροῦ ὀστᾶ, σπανίως δύο καὶ σπανιώτατα πλειόνων. Οἱ νεκροί εἰσι πολλάκις, ὡς ἐν τῇ μεσημβρινῇ Νάξῳ, κατακεκλιμένοι ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ πλευροῦ, μετὰ τῶν κάτω ἄκρων λίαν κεκαμμένων· ἀλλὰ συνηθέστερον τὰ ὀστᾶ εἰσι μὲν μετ' ἐπιμελείας κατατεθειμένα ἐν τῷ τάφῳ, οὐχὶ δὲ ἐν τῇ φυσικῇ αὐτῶν θέσει. Ἅπαξ μόνον ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῶν Φυρρογῶν εὕρομεν δύο ἀλλήλοις ἐπικειμένους τάφους, μετὰ πλειόνων νεκρῶν ἐν ἑκατέρῳ τούτων, ὧν ὁ ἀνώτερος εἶχεν ὡς ἔδαφος τὸ κάλυμμα τοῦ κατωτέρου.

Οἱ πλεῖστοι τῶν τάφων ἐνεῖχον ἓν κτέρισμα, συνήθως πήλινον ἀγγεῖον, ὀλίγιστοι πλείονα. Πολλὰ καὶ σπουδαῖα κτερίσματα, ὅσον ὀλίγοι νησιωτικοὶ τάφοι τῆς περιόδου ταύτης, παρέσχε τάφος ἀσύλητος τῆς σεσυλημένης συστάδος τοῦ Λούρου, ἐγγὺς τοῦ νεκροταφείου τῶν Φυρρογῶν. Τὰ ἐν τῷ τάφῳ τούτῳ εὑρεθέντα εἰσίν: ἑπτὰ εἰδώλια μαρμάρινα, πάντα ὄρθια ἐν κόγχῃ, καὶ κτερίσματα τὸ πλεῖστον καλλωπισμοῦ (ἰδίᾳ πιθανώτατα στίξεως): λεπίδες ὀψιανοῦ μετὰ τοῦ κορμίσκου (nucleus) αὐτῶν, τρεῖς χαλκοῖ ὀπεῖς, ἓξ λίαν μικρὰ πήλινα σφαιρικὰ ἀγγεῖα, ὧν ἓν τεθραυ-

σμένον (τὰ πλεῖστα ἔχοντα λεπτὰ χαρακτὰ σπειροειδῆ κοσμήματα, φέροντα δὲ ἐντός, ὡς ἐφάνη μετὰ τὴν κάθαρσιν αὐτῶν, κυανοῦν χρῶμα), φιάλη μαρμαρίνη λοπαδοειδὴς δίτμητος, μετ' ὀπῶν πρὸς ῥαφὴν αὐτῆς (προωρισμένη πιθανῶς πρὸς λειοτρίβησιν τοῦ χρώματος), δίσκος πήλινος κυλινδρικὸς μεθ' ὑπομέλανος ἐπιχρίσματος, (φέρων δὲ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας κατὰ τὸ μέσον ἥλιον πολυάκτινα, πέριξ αὐτοῦ σπειροειδῆ κοσμήματα καὶ πρὸς τὴν περιφέρειαν τέσσαρας ἰχθῦς, πάντα χαρακτά)· ἔτι μικρὸν σφαιρικὸν εὐρύστομον μαρμάρινον ἀγγεῖον, τέσσαρες πήλιναι σφαιρικαὶ πυξίδες ἄκοσμοι, ὧν μία τεθραυσμένη καὶ εἷς ὅρμος ἐκ διακοσίων περίπου ἀργυρῶν δισκοειδῶν διατρήτων φολιδίων.

Γενικῶς εἰπεῖν ἐκ τῶν ἐν τοῖς τάφοις πηλίνων κτερισμάτων συνηθέστεραι ἦσαν κυλινδρικαὶ ἢ σφαιρικαὶ πυξίδες, μετὰ ἢ ἄνευ πωμάτων, ἄκοσμοι τὸ πολύ, φέρουσαι δὲ ἐπίχρισμα συνήθως ἐρυθρόν, οὐ σπανίως βαθυχρούστερον, ἀπομιμούμενον πως διὰ τῆς στιλβώσεως ἐστιλβωμένα ξύλα ἢ λίθους μετὰ φλεβῶν. Ὀλίγαι τινὲς ἔφερον κεχαραγμένα ἁπλᾶ κοσμήματα, ἀποτελοῦντα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σειρὰς κεκλασμένων γραμμῶν ἐγκαρσίως ἢ καθέτως διατεταγμένων.

Πλὴν τῶν πυξίδων εὑρέθησαν μικρὰ πήλινα ἀγγεῖα ἀπιοειδῆ καὶ σικυοειδῆ, τὰ πλεῖστα μετὰ ποδὸς κωδωνοειδοῦς, τὰ μὲν ἄκοσμα, τὰ δὲ μετὰ γραμμικῶν χαρακτῶν κοσμημάτων τὸ πλεῖστον εὐθυγράμμων, ἓν δὲ μετὰ ἡμικυκλικῶν, συγκεντρικῶν πως, χαρακτῶν ἅμα καὶ ἐγχρόων (καθ' ὑπαμοιβὴν λευκῶν καὶ ἐρυθρῶν) καὶ ἕτερον μεθ' ὁμοίων γραπτῶν ἐρυθρῶν κοσμημάτων μετὰ χειλέων ἑκατέρωθεν λευκῶν. Μία μόνη μικρὰ πρόχους, εὑρεθεῖσα ἐν Φυρρόγαις, φέρει γραπτὰ δρυφρακτοειδῆ κοσμήματα.

Οὐδὲν τῶν ἀγγείων τούτων φέρει ἴχνη χρήσεως τροχοῦ.

Τὰ μαρμάρινα κτερίσματα ἦσαν σπανιώτερα: ἀγγεῖα, ἰδίᾳ φιάλαι λοπαδοειδεῖς, ὧν τινες μετ' ἐρυθροῦ ἐντὸς χρώματος, και εἰδώλια.

Ἐκ τῶν εἰδωλίων, 14 τὸν ἀριθμόν, δύο μόνον μικρὰ ἦσαν ὅλως ἄμορφα. Ἐκ τῶν ἐμμόρφων τὰ μάλιστα ἄξιον λόγου εἰδώλιον γυναικεῖον, ἀνῆκον μὲν καθόλου εἰς τὸν τύπον τῶν μαρμαρίνων γυναικείων εἰδωλίων τῶν προωρισμένων πρὸς ὑπτίαν κατά-

κλισιν, ἀλλὰ παριστῶν ἐναργῶς γυναῖκα ἔγκυον, μετὰ γαστρὸς λίαν προπετοῦς, οὕτω δὲ ἀποτελοῦν μετάβασιν ἀπὸ τῶν συνήθων νησιωτικῶν γυναικείων εἰδωλίων πρὸς τὴν κατηγορίαν τῶν δύο γνωστῶν εἰδωλίων τῆς Πάρου καὶ Ἴου, τῶν παριστώντων μητέρα φέρουσαν τὸ νήπιον αὐτῆς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ([1]). Ἐκ τῶν λοιπῶν εἰδωλίων τὰ μάλιστα ἀξιοσημείωτά εἰσι τὰ ἑπτὰ εἰδώλια, τὰ ἐν κόγχῃ τοῦ τάφου τοῦ Λούρου ἀνακαλυφθέντα ὄρθια, ἐμποιοῦντα δὲ τὴν ἐντύπωσιν ὁμάδος θεῶν ἐν σηκῷ. Τούτων αἱ ἀνατομικαὶ λεπτομέρειαι οὐδαμῶς ἢ ἥκιστα ἐκσημαίνονται (οὕτως ἓν μόνον προφανῶς γυναικεῖον), αἱ χεῖρες παρίστανται δίκην ἐγκαρσίων ἀποφύσεων, τὰ δὲ κάτω ἄκρα εἰσὶν εὐθυτενῆ μετὰ πελμάτων ὁριζοντίων πρὸς στάσιν ὀρθίαν.

Ἐξ ἄλλων λιθίνων κτερισμάτων ἔχομεν ὅρμους τινὰς τὸ πλεῖστον ἀτελεῖς ἐκ λιθίνων ψηφίδων, ἐξ ὧν ἕνα μετὰ ψηφίδων κατὰ μέγα μέρος ἐπίτηδες συντετριμμένων, καὶ μικρά τινα ἐργαλεῖα ἐξ ὀψιανοῦ (λεπίδας καί τινα πλατύτερα).

Ἐκτὸς τῶν τάφων ἐν Φυρρόγαις εὑρέθησαν τεμάχια ἐκ τῶν γνωστῶν λιθίνων τετραπλεύρων τριπτηρίων μεθ' ἑνὸς τριπτῆρος.

Ἐκ μετάλλου, πλὴν τῶν μνημονευθέντων τοῦ τάφου τοῦ Λούρου (ὀπεῖς χαλκοῖ καὶ ὅρμος ἀργυροῦς), τὸ νεκροταφεῖον τῶν Φυρρογῶν παρέσχεν ὡς μόνον μετάλλινον κτέρισμα, ψηφῖδα χρυσῆν ἐν ἀκόσμῳ κυλινδρικῇ πυξίδι, μετά τινων ἄλλων ψηφίδων λιθίνων· εἷς δὲ τάφος τῶν Μνημουρίων μικρὸν τεμάχιον μολύβδου.

Μικρὰ δοκιμαστικὴ σκαφὴ ἐν Πολιχνίῳ ἐν τοῖς ἐρειπίοις τῆς αὐτόθι προϊστορικῆς ἀκροπόλεως Καστράκι, κατεστραμμένης

---

(1) Ὡς πρὸς δὲ τὸ ἀγαλμάτιον τῆς Σύρου (τὸ ἐν τῇ συλλογῇ τοῦ κ. Σ. Σκουλούδη), τὸ παριστῶν γυναῖκα ἐπίτοκον καὶ ἀποδοθέν, κατὰ πληροφορίας χωρικῶν, τῇ προμυκηναϊκῇ νεκροπόλει τῆς Χαλαντριανῆς, ἀνῆκον δὲ ἀναμφιβόλως εἰς ὅλως ὑστερωτέρους χρόνους, ὁ πρῶτος ἐκ τῶν ἐπιζώντων κάτοχος αὐτοῦ, ὃν ἀναζητήσαντες, ἐτύχομεν ἐσχάτως ἐν Χαλαντριανῇ, ὡμολόγησεν ἡμῖν ὅτι εὗρε τοῦτο μεταξὺ τῶν ἀποσκευῶν θανόντος συγγενοῦς αὐτοῦ (ἀνδρὸς πολυκτήμονος ἐν Σύρῳ), ὅτι ἀγνοεῖ ὁλοσχερῶς τὸν τόπον τῆς εὑρέσεως αὐτοῦ καὶ ὅτι αὐτὸς οὗτος ἀφῆκε νὰ πιστευθῇ ὅτι ἀνεκαλύφθη ἐν Χαλαντριανῇ. Σημειωτέον προσέτι ὅτι ἄχρι τοῦδε οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος μεταγενεστέρου ἀρχαίου τάφου εὑρέθη ἐν Χαλαντριανῇ, καθ' ὅσον γνωρίζομεν.

κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ μὲν ὑπὸ τῶν κυμάτων, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν κατοίκων, παρέσχε τεμάχια πίθων καί τινων ἄλλων μικροτέρων ἀγγείων, οὐδὲν φερόντων ἴχνος χρήσεως τροχοῦ, τινῶν δὲ μετὰ κοσμημάτων ἁπλῶν χαρακτῶν· ἔτι δὲ τεμάχια μολύβδινα, χρησιμεύοντα πιθανῶς πρὸς συγκόλλησιν διερρωγότων ἀγγείων. Ἐκ τῶν εὑρεθέντων αὐτόθι ἀξιοσημειώτον ἰδίᾳ σκεῦος λεκανοειδὲς μετὰ εὐρέος ἐπιπέδου πετασοειδοῦς χείλους, φέρον ἐπὶ τῆς πρὸς τὸ κοῖλον ἐπιφανείας αὐτοῦ ἔντυπα κοσμήματα, ἀπομιμούμενα πλέγμα· ἐπὶ δὲ τῆς βάσεως ἀποτύπωμα τῆς ψιάθου ἐφ' ἧς κατεσκευάσθη.

Περὶ τῶν ἀνωτέρω τάφων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐκτίθενται πλείονά τινα συνοπτικῶς ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ ἐν Ἀθήναις Διεθνοῦς ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου, παρατιθεμένων ἅμα σχετικῶν τινων εἰκόνων.

ΚΛΩΝ ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΕΠΙΔΑΥΡΩ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Τὸ Ὠδεῖον (πίναξ Α΄).

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀνεσκάφη καθ' ὁλοκληρίαν ὁ πρὸς βορρᾶν τῆς εἰσόδου τοῦ σταδίου χῶρος, ἐν ᾧ ἀπεκαλύφθη στωϊκὸν οἰκοδόμημα, συνεχόμενον τῇ θολωτῇ τοῦ σταδίου εἰσόδῳ, χρησιμεῦον, ὡς φαίνεται, εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ ἀγωνισθῶσιν ἀθλητάς. Ἄλλη ἀνασκαφὴ ἐγένετο πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἀβάτου καὶ πρὸς δυσμὰς τοῦ λουτροῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἐκεῖ χώρου. Ἐδείχθη ὅτι τὸ λουτρὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ δὲν ἐξετείνετο πολὺ πρὸς δυσμάς, ὅτι ὑπὸ τὸ Ἄβατον ὑπάρχει ὑπόγειος δίοδος, ἥτις ἄγνωστον ποῦ ἄγει, διότι δὲν κατωρθώθη εἰσέτι νὰ ἐκκαθαρισθῇ. Πέραν δὲ τοῦ τεμένους ἀνεκαλύφθη μέγα στωϊκὸν οἰκοδόμημα ἔχον μῆκος περὶ τὰ 200 μέτρα. Πρὸς τίνα σκοπὸν ἐχρησίμευε τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο, θέλει ἐξακριβωθῇ ἴσως μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἀποκάλυψιν αὐτοῦ.

Γινομένων δὲ σκαφικῶν ἐργασιῶν πρὸς σύνταξιν τοῦ τοπογραφικοῦ σχεδίου τοῦ Ἱεροῦ, ἐφάνη ὅτι πανταχοῦ τῆς ὅλης πεδιά-

δος τοῦ Ἱεροῦ ὑπάρχουσι πλεῖστα ὅσα ἀρχαῖα οἰκοδομήματα. Ἀπεκαλύφθησαν δὲ πολλαχοῦ καὶ τάφοι, δι' ὧν εἶνε δυνατὸν νὰ καθορισθῇ εἴς τινα μέρη ἡ περιφέρεια τοῦ τεμένους, διότι, ὡς γνωστόν, ἐντὸς τοῦ τεμένους δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον οὔτε νὰ τίκτωσιν αἱ γυναῖκες οὔτε νὰ ἀποθνήσκωσιν οἱ ἀσθενεῖς.

Τῶν ἐκπονουμένων δὲ σχεδίων τῶν ἐν τῷ Ἱερῷ ἀνακαλυφθέντων οἰκοδομημάτων δημοσιεύω ἐνταῦθα τὰ τοῦ Ὠδείου ἐν τῷ Πίνακι Α'.

Τὸ Ὠδεῖον τοῦτο εἶνε ἐκτισμένον, ὡς γνωστόν, ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Γυμνασίου (πρβ. Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1901, σελ. 49 κ.ἑ. πίν. Α'). Θὰ ἐκτίσθη δὲ τοῦτο ἐκεῖ καθ' ὃν χρόνον τὸ Γυμνάσιον ἦτο κατεστραμμένον, διότι δὲν εἶνε εὔλογον νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὑπῆρχε τότε καὶ τὸ Γυμνάσιον ἄθικτον, ἀφ' οὗ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ρωμαϊκῶν χρόνων κτίσμα καλύπτει μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ Γυμνασίου καὶ καταστρέφει καθ' ὁλοκληρίαν τὸ σχέδιον τούτου (πρβ. Πρακτικὰ τοῦ 1901 σελ. 51).

Τὸ προκείμενον οἰκοδόμημα εἶνε, κυρίως εἰπεῖν, θέατρον ἐστεγασμένον, ὁμοιάζον ἀκριβῶς πρὸς τὸ ἐν Πομπηΐᾳ μικρὸν θέατρον, τὸ theatrum tectum. Ὀνομάζω δὲ αὐτὸ Ὠδεῖον οὐχὶ διότι διαφέρει τῶν λοιπῶν θεάτρων ὡς πρὸς τὸν προορισμὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ διότι ὁμοιάζει τῷ ἐν Ἀθήναις Ὠδείῳ τοῦ Ἡρώδου καὶ τῷ ἐν Πάτραις θεατρικῷ οἰκοδομήματι, ὅπερ ὁ Παυσανίας καλεῖ ὡσαύτως Ὠδεῖον.

Διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ οἰκοδομήματος καὶ ἑρμηνείαν τῶν κατ' αὐτὸ παραπέμπω τὸν ἀναγνώστην εἰς τὸ ἐμὸν Ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, σ. 150-154.

Ἐν τῷ προκειμένῳ πίνακι εἰκονίζονται κάτοψις τοῦ Ὠδείου (ἀρ. 1), τομαὶ (ἀρ. 2 καὶ 3) καὶ κάτοψις τοῦ pulpitum καὶ ἰδίως τῆς ὀρχήστρας (ἀρ. 4) μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ ἐγχρωμάτου μωσαϊκοῦ.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Προσάρτημα πρακτικῶν

ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΑ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1904

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1904

ΜΕΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ ΠΙΝΑΚΩΝ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟ-

Προϋπολογισμοῦ Κεφ.	Προϋπολογισμοῦ Ἄρ.	Εἶδος ἐσόδων		Προϋπολογισθέντα		Εἰσπραχθέντα		Εἰσπραχθέντα Ἐπὶ πλέον		Εἰσπραχθέντα Ἐπὶ ἔλαττον	
Α	1	Εἰσφοραὶ................	Δραχ.	3,100	—	2,475	—	—	—	625	—
	2	Τόκοι καὶ μερίσματα	»	14,520	—	15,704	50	1.184	50	—	—
	3	Ἔσοδα ἐξ ἀκινήτων κτημάτων	»	468	—	75	—	—	—	393	—
	4	Ἔσοδα ἐκ δημοσιευμάτων ...	»	3,500	—	3,499	—	—	-	1	—
	5	Ἔσοδα κεκλεισμένων χρήσεων	»	500	—	318	—	—	—	182	—
	6	Ἔσοδα διάφορα	»	212	—	513	—	301	—	—	—
	7	Ἔσοδα ἐκ τοῦ Λαχείου.....	»	328,680	—	300,381	50			28,298	50
		Ἀπρόοπτα ἔσοδα ἐκ τοῦ λαχείου καὶ ἄλλης αἰτίας...	«	6,000	—	10,239	45	4,239	45	—	—
			Δραχ.	356,980	—	333,205	45	5,724	95	29,499	50

Ἐν Ἀθήναις, 31 Δεκεμβρίου 1904

Ὁ Ταμίας

Θ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Ὁ λογιστὴς

Γ. ΚΛΟΝΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1904

Προϋπολογισμού Κεφ.	Προϋπολογισμού Άρθ.	Είδος ἐξόδων	Προϋπολογισθέντα		Ἀναπληρωματικαὶ πιστώσεις		Τὸ ὅλον τῶν πιστώσεων		Ἐνταλθεῖσαι πληρωμαὶ		Ἐπὶ ἔλαττ. Διαφορὰ	
Α		*Προσωπικὸν*										
	1	Μισθοὶ προσωπικοῦ τῶν γραφείων	13,800	-			13,800	—	11,717	40	2,082	60
	2	» » ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτήτων	34,980	–			34,980	—	31,019	05	3,960	95
Β		*Γραφεῖα, Διαχείρισις καὶ Βιβλιοθήκη*										
	1	Ἔξοδα γραφείων καὶ διαχειρίσεως	4,140	—			4,140	—	3,802	70	337	30
	2	Βιβλιοθήκη	12,600	—			12,600	–	8,392	10	4,207	90
Γ		*Ἀνασκαφικὰ ἔργα καὶ δημοσιεύματα*										
	1	Ἀνασκαφαὶ καὶ συντήρησις ἀρχαίων μνημείων.................	161,304	05	20,195	95	181,500	—	181,299	30	200	70
	2	Ἀνασκαφικὰ καὶ Μουσειακὰ ἔργα ἐν Ἀθήναις	80,000	—			80,000	—	36,273	09	43,726	91
	3	Δημοσιεύματα	15,000	—			15,000	-	14,458	20	541	80
Δ		*Ἔκτακτοι δαπάναι καὶ διάφ. ἔξοδα*	5,960	—			5,960	—	3,360	90	2,599	10
Ε		*Συνδρομαὶ δι' ἐπιστημονικοὺς σκοπούς*........................	27,700	—			17,700	—	27,700	—	—	
ΣΤ		*Ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων* ...	1,495	95			1,495	95	1,495	95	—	
			356,980	—	20,195	95	377,175	95	319,518	69	57,657	26

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐχορηγήθησαν πιστώσεις....	Δραχ.	356,980.—
Ἐχορηγήθη ἀναπληρωματικὴ πίστωσις............	»	20,195.95
Τὸ ὅλον τῶν πιστώσεων....	»	377,175.95
Ἐνετάλησαν πληρωμαὶ	»	319,518.69
Ἀδιάθετοι πιστώσεις.......	»	57,657.26

αἵτινες θέλουσι διατεθῇ ἐντὸς τοῦ ἑπομένου ἔτους πρὸς πληρωμὴν ἐξόδων τοῦ 1904, εἰς βάρος τῶν ὁποίων κατελογίσθησαν Δραχ. 24,072.71 καὶ ὧν ἡ πληρωμὴ δὲν ἐνετάλη ἐντὸς τοῦ ἔτους τούτου ἕνεκα τοῦ ἀνεκκαθαρίστου τῶν σχετικῶν λ]σμῶν (ὅρα παθητικὸν τῆς Ἑταιρείας ἐν τῷ Γενικῷ Ἰσολογισμῷ 31 Δβρίου 1904) «Παρακαταθῆκαι δι' ἀρχαιολογικὰ ἔργα κ.λ.π.» καὶ «Πιστωταὶ διάφοροι».

Ἐν Ἀθήναις, 31 Δεκεμβρίου 1904

Ὁ Ταμίας
Θ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Ὁ Λογιστὴς
Γ. ΚΛΟΝΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1904

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἄρθρον 1.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Εἰσπραχθέντα ἐξ εἰσφορῶν τακτικῶν ἑταίρων..	Δρ.	2,370.—		
» ἐκ δικαιωμάτων ἐγγραφῆς νέων ἑταίρων....................	»	105.—	Δρ.	2,475.—

Ἄρθρον 2.

ΤΟΚΟΙ ΚΑΙ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Εἰσπραχθέντα:

Ἀπὸ μέρισμα 56 μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν Β' ἑξαμηνίαν τοῦ ἔτους 1903 καὶ τὴν Α' τοῦ ἔτους 1904..............................	Δρ.	9,800.—		
Ἀπὸ τόκους 754 Ὁμολογιῶν Ἐθνικοῦ Δανείου Ἑνοποιήσεως 1898 διὰ τὴν Β' ἑξαμηνίαν τοῦ ἔτους 1903 καὶ τὴν Α' τοῦ ἔτους 1904....	»	3.635.—		
» τοκομερίδια Ἐθν. Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως	»	30.20		
» τόκους ἐντόκων καταθέσεων παρὰ τῇ Τραπέζῃ Σκουζὲ διὰ τὴν Β' ἑξαμην. 1903 καὶ Α' 1904	»	2,239.30	Δρ.	15,704.50

Ἄρθρον 3.

ΕΣΟΔΑ ΕΞ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Εἰσπραχθέντα:

Ἀπὸ ἐνοίκιον τῆς ἐν Ἐλαιοτριβείοις οἰκίας τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν Α' ἑξαμηνίαν 1904..........	Δρ.	75.—	Δρ.	75.—

Ἄρθρον 4.

ΕΣΟΔΑ ΕΚ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

Εἰσπραχθέντα:

Ἀπὸ ἀντίτιμον πωλουμένων τευχῶν τῆς Ἀρχ. Ἐφημ.	Δρ.	3,328.—	
» ἀντίτιμον πωλουμ. τευχ. τῶν πρακτ. τῆς Ἑταιρ.	»	141.—	
» ἀντίτιμον πωλουμ. τόμων τοῦ ἱεροῦ Ἀσκληπιοῦ	»	30.—	3,499.—

Ἄρθρον 5.

ΕΣΟΔΑ ΚΕΚΛΕΙΣΜΕΝΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ

Ἀπὸ ἐνοίκιον τῆς ἐν Ἐλευσῖνι οἰκίας τῆς Ἑταιρείας διὰ τὸ ἔτος 1903...................	Δρ.	18.—		
» ἐνοίκιον τῆς ἐν Κηφισσίᾳ οἰκίας τῆς Ἑταιρείας διὰ τὸ ἔτος 1903..................	»	300.—	Δρ.	318.—

Ἄρθρον 6.

ΕΣΟΔΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

Εἰσπραχθέντα: ἐκ προστίμων κλπ............	Δρ.	113.—		
» ἐκ πωλήσεως ἀχρήστου ὑλικοῦ.	»	400.—	Δρ.	513.—
Τὸ ὅλον..........			»	22,584.50

Ἄρθρον 7.

ΚΑΘΑΡΑ ΕΣΟΔΑ ΕΚ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Εἰσεπράχθησαν:

Ἐκ τοῦ Λαχείου...........................	Δρ.	300,381.50		
Ἐξ ἀπροόπτων ἐσόδων Λαχείου καὶ ἐξ ἄλλης αἰτίας	»	10,239.45	Δρ.	310,620.95
			»	333,205.45

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1904

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
Προσωπικόν
Ἄρθρον 1.
ΜΙΣΘΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Δαπανηθέντα	Δρ.	11.717.40	Δρ.	11,717.40

Ἄρθρον 2.
ΜΙΣΘΟΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Δαπανηθέντα	Δρ.	31.019.05		
Ὅσα ἐνεγράφησαν εἰς πίστωσιν τῆς μερίδος «Πιστωταὶ Διάφοροι» πρὸς χρέωσιν τοῦ παρόντος Κεφαλαίου	»	1.670.—		
	»	32.689.05	Δρ.	32,689.05

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.
Γραφεῖα, Διαχείρισις καὶ Βιβλιοθήκη
Ἄρθρον 1.
ΕΞΟΔΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ

Δαπανηθέντα	εἰς	ἀξίαν χάρτου καὶ τυπωτικὰ τοῦ Ἰσολογισμοῦ καὶ τῶν σχετικῶν πινάκων τῆς Ἑταιρ. τοῦ ἔτους 1903	Δρ.	400.—	
»	»	θέρμανσιν καὶ φωτισμόν	»	352.70	
»	»	χάρτην καὶ τυπωτικὰ διαφόρων ἐντύπων	»	190.—	
»	»	διάφορα ἔξοδα Γραφείων	»	850.50	
»	»	ἀξίαν χάρτου καὶ γραφικῆς ὕλης	»	120.50	
»	»	καθαρισμὸν τῶν θερμαστρῶν καὶ ἀξίαν ὑαλοπινάκων	»	99.50	
»	»	ἀξίαν ἑνὸς λογιστικοῦ βιβλίου (Καθολικοῦ)	»	35.—	
»	»	κατανάλωσιν ποσίμου ὕδατος 1904	»	116.25	
»	»	καθαρισμὸν τοῦ Καταστήματος	»	23.15	
»	»	ἀξίαν ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ κώδωνος	»	19.10	
»	»	ἐπιχορήγησιν τοῦ Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου	»	1,440.—	
»	»	δημοσιεύσεις εἰς Ἐφημερίδας	»	156	
			»	3,802.70	
Ὅσα ἐνεγράφησαν εἰς πίστωσιν τῆς μερίδος «Πιστωταὶ διάφοροι» πρὸς χρέωσιν τοῦ Κεφαλαίου τούτου διὰ γραφ. ἔξοδα τῶν Γραφ. τῆς Ἑταιρείας			»	59.10	Δρ. 3,861.80

Ἄρθρον 2.
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δαπανηθέντα	εἰς	ἀγορὰν διαφόρων βιβλίων	Δρ.	4,280.40	
»	»	δετικὰ διαφόρων βιβλίων	»	724.60	
»	»	μισθοδοσίαν τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς Βιβλιοθήκης	»	1,800.—	
»	»	ὁμοίαν τοῦ βιβλιοφύλακος τῆς Βιβλιοθήκης	»	1,500.—	
»	»	ἀξίαν 10 φωτογραφιῶν τῶν ἐν τῷ Βρεττανικῷ Μουσείῳ κατατεθειμένων ἀρχαίων τῆς συλλογῆς τοῦ Ἐλγίνου	»	67.45	
»	»	προμήθειαν γραφικῆς ὕλης	»	19.65	Δρ. 8,392.10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἀνασκαφικὰ ἔργα καὶ δημοσιεύματα

Ἄρθρον 1.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΣΙΣ ΑΡΧΑΙΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Ἀνασκαφαὶ Ἀμφιαρείου.

Δαπανηθέντα	εἰς	ἡμερομίσθια ἐργατῶν..........	Δρ.	5,086.80		
»	»	ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ Ἐφόρου Β. Λεονάρδου........	»	1,158.85		
»	»	ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ διαχειριστοῦ Ν. Ῥάπτου......	»	419.50		
»	»	ἀξίαν ζεμπιλίων, τραπέζης καὶ ἐπισκευὴν χειραμαξίων.........	»	157.10		
»	»	ἀξίαν ξυλίνων κιβωτίων, πτύων, μιᾶς σκευοθήκης καὶ ἐπισκευὴν σκαπανῶν..................	»	158.50		
»	»	ὁδοιπορικὰ ἐργατῶν...........	»	30	Δρ.	7,010.75

Ἀνασκαφαὶ Σουνίου.

Δαπανηθέντα	εἰς	ἡμερομίσθια ἐργατῶν..........	Δρ.	1,743.—		
»	»	ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ διαχειριστοῦ Ἰωάννου Μανθοπούλου.....................	»	73.60		
»	»	ὁδοιπορικὰ τοῦ Ἐφόρου Β. Στάη	»	49.30		
»	»	ἀξίαν ζεμπιλίων, σπάγγου, ἀσβέστου κλπ. ὑλικῶν............	»	95.65	Δρ.	1,961.55

Ἀνασκαφαὶ Μυκηνῶν.

Δαπανηθέντα	εἰς	ἡμερομίσθια ἐργατῶν καὶ καραγωγέων	Δρ.	2,322.85		
»	»	μισθοδοσίαν διαχειριστοῦ ἐπιτηρητοῦ Χ. Κτενᾶ	»	501.25		
»	»	ὁδοιπορικὰ ἰδίου μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς	»	21.45		
»	»	ἀξίαν ζεμπιλίων, γραφικῆς ὕλης καὶ ἀγώγια μεταβάσεως αὐτοῦ ὀκτάκις ἐκ Μυκηνῶν εἰς Ἄργος.	»	54,65	Δρ.	2,900.20

Ἀνασκαφαὶ ἐν Εὐβοίᾳ.

Δαπανηθέντα	εἰς	ἡμερομίσθια ἐργατῶν..........	Δρ.	1,353 75		
»	»	ἀποζημίωσιν Συμβούλου Γ. Παπαβασιλείου καὶ ὁδοιπορικὰ αὐτοῦ	»	415.05		
»	»	ἀξίαν μιᾶς σκηνῆς μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς, 10 στυλεῶν πτύων, καὶ στόμωσιν 10 χασμάδων	»	165.65		
»	»	ναύλους καὶ μεταφορικὰ ἀρχαίων	»	63.—		
»	»	ἀξίαν 9 ἀντιτύπων φωτογραφιῶν τριῶν ἀγαλμάτων, καὶ διαφόρων ὑλικῶν	»	33.—	Δρ.	2,030.45

Ἀνασκαφαὶ ἐν Χαιρωνείᾳ καὶ Ὀρχομενῷ.

Δαπανηθέντα	εἰς	ἡμερομίσθια ἐργατῶν..........	Δρ.	7,277.—		
»	»	ἐπιμίσθιον Ἐφόρου Γ. Σωτηριάδου	»	536.10		
»	»	ὁδοιπορικὰ ἔξοδα ἰδίου μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς...........	»	74.25		
»	»	ἀξίαν 60 ζεμπιλίων καὶ μεταφορικὰ αὐτῶν..................	»	79.90		
»	»	ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ ἀρχιεργάτου Ἠλία Καπετανάκη........	»	21.—	»	7.988.25
Εἰς μεταφορὰν					Δρ.	21,891.20

Ἐκ μεταφορᾶς	Δρ.			21,891.20

Ἀνασκαφαὶ Ἐπιδαύρου

Δαπανηθέντα εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν, κτιστῶν καὶ ξυλουργῶν	»	11,831.60		
» » ἀποζημίωσιν καὶ μισθὸν Ν. Ἰωαννίτου, βοηθοῦ τοῦ Νομομηχανικοῦ Ν. Μπαλάνου	»	2,520.—		
» » χορήγημα πρὸς συντήρησιν τῶν Συλλογῶν, ἔξοδα τῶν Μουσείων καὶ φυλακείων καὶ γραφικὴν ὕλην	»	300.—		
» » ὁδοιπορικὰ διαφόρων ἐργατῶν, κτιστῶν καὶ ξυλουργῶν	»	526.70		
» » ἀξίαν διαφόρων σιδηρικῶν, κεράμων, ἀσβέστου, σουρμέδων καὶ ἄλλων ὑλικῶν	»	727.10		
» » ἀξίαν ξυλείας, ὑαλοπινάκων, σχοινίου, χρωμάτων, καὶ μεταφορικὰ αὐτῶν	»	714.80		
» » ἀξίαν 200 ζεμπιλίων, πτύων, σύρματος καὶ μεταφορικὰ αὐτῶν	»	357.90		
» » ὁδοιπορικὰ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποζημίωσιν αὐτοῦ κατὰ τὸν Νόμον περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων, μεταβάντος ἑξάκις πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐργασιῶν	»	580.10		
» » ἐπισκευὴν κασμάδων, προμήθειαν σιδήρου καὶ σπάγγου καὶ μεταφορικὰ ζεμπιλίων	»	155.50		
» » ὁδοιπορικὰ καὶ ἀμοιβὴν τοῦ φωτογράφου Κ. Δημητρίου διὰ φωτογράφησιν 18 πλακῶν	»	136.55		
» » εἰς ἐκρίζωσιν, μεταφορὰν ἐκ τοῦ δάσους καὶ φύτευσιν 130 πεύκων	»	122.—		
» » φωτογράφησιν 3 πλακῶν ὑπὸ τοῦ Γερμ. Ἰνστιτούτου	»	31.70	Δρ.	18,003.95

Ἀνασκαφαὶ ἐν Λυκαίῳ

Δαπανηθέντα εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν	Δρ.	4,423.50		
» » ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν Ἐφόρου Κ. Κουρουνιώτου	»	688.—		
» » ἀξίαν ζεμπιλίων καὶ μεταφορικὰ αὐτῶν	»	78.40		
» » ἀξίαν 10 φωτογραφικῶν πλακῶν, 10 ζεμπιλίων καὶ διαφόρων ἐργαλείων	»	166.90		
» » ὁδοιπορικὰ δύο ἐργατῶν μετὰ τῶν ἀποσκευῶν αὐτῶν	»	35.20		
» » ἐνοίκιον μιᾶς οἰκίας	»	75.—	Δρ.	5,467.00

Ἀνασκαφαὶ Κυκλάδων

Δαπανηθέντα εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν	Δρ.	258.—		
» » ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ διαχειριστοῦ Κ. Στεφάνου	»	231.—		
» » μεταφορικὰ τῶν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς Νάξου εὑρημάτων εἰς Ἀθήνας	»	98.—		
» » ἀξίαν διαφόρων εἰδῶν ὑλικῶν	»	38.35	»	625.35
Εἰς μεταφοράν			Δρ.	45,987.50

Ἐκ μεταφορᾶς	Δρ.			45,987.50
Δαπάναι διὰ τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Ἐρεχθείου.				
Δαπανηθέντα εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν, λιθοξόων καὶ ξυλουργῶν	»	25,149.65		
» » Ἑταιρείαν Marmor Lim. δι' ἀξίαν διαφόρων μαρμάρων κατὰ παραγγελίαν τοῦ Νομομηχανικοῦ Ν. Μπαλάνου	»	1,143.90		
» » ἀξίαν καὶ ἔξοδα παραλαβῆς λιθοκόλλας προερχομένης ἐκ Γερμανίας	»	1,042.50		
» » κατασκευὴν διαφόρων τσινετίων καὶ ἑνὸς κυλίνδρου πρὸς χρῆσιν τῶν μαρμάρων	»	515.—		
» » ἀξίαν μολύβδου	»	500.50		
» » μισθοδοσίαν τοῦ ἀρχιεργάτου Κ. Καμπάνη	»	1,800.—		
» » ὁμοίαν τοῦ ἀρχιεργάτου Ἐ. Καμπάνη	»	1,000.—		
» » ἁμαξαγώγια τοῦ Νομομηχανικοῦ Ν. Μπαλάνου	»	550.—		
» » μισθοδοσίαν Ν. Ἰωαννίτου βοηθοῦ τοῦ Νομομηχανικοῦ Ν. Μπαλάνου	»	600.—		
» » ἀξίαν ξυλείας καὶ μεταφορικὰ αὐτῆς	»	480.85		
» » ἀξίαν 1500 ὀκάδων ἐλαφρόπετρας	»	450.—		
» » μεταφορικὰ 50 σάκκων ὁμοίας	»	30.10		
» » Ν. Μοσχοῦ δι' ἀξίαν μαρμάρων	»	510.70		
» » κατασκευὴν διαφόρων σιδηρικῶν καὶ ἀγορὰν μιᾶς μετροταινίας	»	692.55		
» » ἀξίαν κεράμων, σχοινίου, πορσελάνης, ἀσβέστου, γύψου καὶ ζεμπιλίων	»	269.—		
» » ἀξίαν 4 τεμαχίων σιδηρῶν ἐλασμάτων	»	33.30		
» » δύο ἁμαξαγώγια μεγάλης Ἐπιτροπῆς	»	13.50		
» » ἀξίαν σχιστολίθων	»	516.60		
» » ἀξίαν χάρτου σχεδιάσεως κλπ.	»	39.70	Δρ.	35,337.85
Δαπάναι πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ Θησείου.				
Δαπανηθέντα εἰς ἡμερομίσθια τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν	Δρ.	1.582.50		
» » μισθοδοσίαν ἀρχιεργάτου Ἐλευθ. Καμπάνη	»	400.—		
» » ὁμοίαν ἀρχιεργάτου Κ. Καμπάνη	»	180.—		
» » ἀξίαν 200 ὀκάδ. μολύβδου	»	144.—		
» » κατασκευὴν διαφόρων τσινετίων	»	195.—	Δρ.	2,501.50
Δαπάναι ἀναστηλώσεως τοῦ ἐν Φιγαλίᾳ Ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.				
Δαπανηθέντα εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν, τεχνιτῶν καὶ λιθοξόων	Δρ.	8,749.50		
» » μισθὸν καὶ ἀποζημίωσιν Ν. Ἰωαννίτου βοηθοῦ τοῦ Νομομηχανικοῦ	»	2,070.—		
» » μισθοδοσίαν τοῦ διαχειριστοῦ Π. Παπανδρέου	»	554.50		
» » ὁδοιπορικὰ τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν	»	1,074.95		
» » μεταφορικὰ ξυλείας, τσιμέντου καὶ ἄλλων ὑλικῶν	»	514.90		
» » ἀξίαν ξυλείας καὶ μεταφορικὰ αὐτῆς	»	486.50		
Εἰς μεταφοράν	Δρ.	13.450.35	Δρ.	83,826.85

Ἐκ μεταφορᾶς		Δρ.	13,450.35	Δρ.	83,826.85
Δαπανηθέντα εἰς	ἀξίαν δύο γρύ[illegible] ὑλικῶν καὶ [illegible]	»	514.—		
» »	ἀγορὰν 24 σάκκων τσιμέντου καὶ μεταφορικὰ αὐτοῦ	»	336.60		
» »	ἀξίαν 80 ὀκάδων μολύβδου καὶ μεταφορικὰ αὐτοῦ	»	72.10		
» »	εἰς ἀξίαν σιδήρου κατειργασμένου, χάλυβδος καὶ σανίδων	»	282.15		
» »	ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου	»	108.20		
» »	ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ διαχειριστοῦ Κ. Ῥωμαίου	«	269.30		
» »	ἀγορὰν δικαιώματος λατομήσεως λίθων	»	40.50		
» »	ἀξίαν μελάνης καὶ χάρτου	»	5.25	Δρ.	15,078 45

Ἀναστήλωσις τοῦ Λέοντος τῆς Χαιρωνείας.

Δαπανηθέντα εἰς	ἡμερομίσθια ἐργατῶν, τεχνιτῶν καὶ λιθοξόων	Δρ.	7,479.—		
» »	ἀξίαν 11 κυβ. μέτρων λίθων καὶ ἐπεξεργασίαν 30 μέτρ. λίθων τρεχόντων	»	2,580.—		
» »	ἀξίαν καὶ μεταφορικὰ 26 τεμαχίων μαρμάρων	»	1,531 45		
» »	ἀξίαν δύο δοχείων ὑγροῦ λιθοκόλλας	»	393.—		
» »	ἀξίαν 29,27 κυβ. μέτρων λίθων καὶ ἐπεξεργασίαν αὐτῶν	»	1,100.—		
» »	ἀξίαν διαφόρων τσινετίων γαλβανισμένων καὶ μή	»	1,307.40		
» »	ἀξίαν γύψου, μολύβδου, σιδηρῶν στρωτήρων, ξυλείας, ἐπισκευὴν ἐργαλείων καὶ προμήθειαν διαφόρων ἄλλων ὑλικῶν	»	1.670.10		
» »	μεταφορικὰ ξυλείας καὶ ἄλλων ὑλικῶν	»	1,623.90		
» »	ἀποζημίωσιν διαχειριστοῦ Π. Καλούδη	»	1,188.35		
» »	ὁδοιπορικὰ τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν	»	1,201.55		
» »	ἐνοίκια τριῶν οἰκιῶν	»	880.—		
» »	ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ Γ. Ἐφόρου δὶς μεταβάντος πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐκεῖ ἐργασιῶν	»	125.20		
» »	ἀποζημίωσιν τοῦ ἀρχιεργάτου Κ. Καμπάνη	»	126.—		
» »	εἰς ὁδοιπορικὰ 3 Συμβούλων μετὰ τοῦ Λογιστοῦ καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου	»	220.30	Δρ.	21,426.25

Δαπάναι διὰ τὸ ἐν Χαιρωνείᾳ Μουσεῖον.

Δαπανηθέντα εἰς	ἡμερομίσθια ἐργατῶν	Δρ.	383.—		
» »	ἀξίαν διαφόρων σιδηρικῶν	»	69.70		
» »	ὁδοιπορικὰ διαχειριστοῦ Π. Καλούδη	»	28.—	Δρ.	480.70

Συμπληρωτικαὶ δαπάναι διὰ τὸ ἐν Μυκόνῳ Μουσεῖον.

Δαπανηθέντα, εἰς	ἐργολάβον Κ. Κακαρούχαν δι' ἐκτελεσθεῖσαν ἐργασίαν	»	2,929,58	»	2,929.58
Εἰς μεταφοράν				Δρ.	123,741.83

Ἐκ μεταφορᾶς	Δρ.			123,741.83
Ἀνέγερσις Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου ἐν Δήλῳ.				
Δαπανηθέντα εἰς ἡμερομίσθια ἐργατῶν, τεχνιτῶν καὶ ξυλουργῶν	»	8,613.65		
» » ἀξίαν ἀσβέστου, θηραϊκῆς γῆς καὶ διαφόρων ἐργαλείων	»	3,982.65		
» » Ἀ. Γαυριαλάκην δι' ἀξίαν διαφόρων εἰδῶν ξυλείας	»	2,923,97		
» » κατασκευὴν 17 τζαμιλικίων καὶ μιᾶς θύρας	»	1,076.45		
» » ἀξίαν 34 σιδηρῶν δοκῶν καὶ ἄλλων ὑλικῶν	»	1,512.90		
» » ἀξίαν 6,180 γαλλικῶν κεράμων	»	938.50		
» » μισθοδοσίαν ἀρχιεργάτου Ἐλευθερίου Καμπάνη καὶ ἀποζημίωσιν αὐτοῦ	»	1,332.—		
» » ὁδοιπορικὰ διαφόρων τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν καὶ μεταφορικὰ ὑλικῶν.	»	871.85		
» » ἀξίαν διαφόρων εἰδῶν χρωματισμοῦ	»	185,95		
» » ἀξίαν ὑαλοπινάκων καὶ σύρματος	»	180.30		
» » ὁδοιπορικὰ καὶ ἕξ ἡμεραργίας δύο ἐργατῶν	»	89.20		
» » ὁδοιπορικὰ Κ. Καμπάνη καὶ Δ. Ἀγγελῆ	»	59.85		
» » ἀσφάλιστρα διὰ τὰ ἐν Δήλῳ ἀποσταλέντα ὑλικά	»	30.50		
» » προμήθειαν ἑπτὰ γρύλλων καὶ μιᾶς κλειδαριᾶς	»	26.50		
» » ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν Ν. Ἰωαννίτου	»	60.—	Δρ.	21,884.27
Οἰκοδομὴ Μουσείου Θηβῶν.				
Δαπανηθέντα εἰς ἡμερομίσθια τεχνιτῶν, ἐργατῶν καὶ ξυλουργῶν	Δρ.	10.967.—		
» » ἀξίαν διαφόρων εἰδῶν ξυλείας	»	3,837.75		
» » ἀξίαν ἀσβέστου, ζεμπιλίων, ξυλείας, σιδήρου, σχοινίου κλπ. ὑλικῶν	»	2,595.95		
» » ἀξίαν ἀργῶν λίθων, ζεμπιλίων, γαλλικῶν κεράμων, ξυλείας καὶ μεταφορικὰ αὐτῶν	»	2,270,25		
» » ἀξίαν 179 κυβικῶν μέτρων ἀργῶν λίθων	»	1,206.30		
» » ἀξίαν 21 τζαμιλικίων καὶ δύο θυρῶν	»	810.—		
» » μεταφορικὰ ξυλείας, γωνιολίθων, μαρμάρων, διαφόρων σιδηρικῶν καὶ ἐπισκευὴν ἐργαλείων	»	1,348,45		
» » ἀξίαν 925 γωνιολίθων	»	790.75		
» » ὁδοιπορικά, [illegible] [illegible]ίκιον καὶ ἔξοδα [illegible] τοῦ ἐργοδηγοῦ Α. Ἀγγελίδου	»	820.—		
» » Ν. Μοσχοῦ δι' ἀξίαν μαρμάρων καὶ μιᾶς βαθμίδος	»	639.—		
» » ἀξίαν 297 στατήρων ἀσβέστου	»	594.—		
» » ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ Γραμματέως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸν Νόμον περὶ δημοσίων ὑπαλλήλων μεταβάντος εἰς Θήβας	»	85.—		
Εἰς μεταφοράν	Δρ.	25,964.45	Δρ.	145,626.10

Ἐκ μεταφορᾶς	Δρ.	25,964.45	Δρ.	145,626.10
Δαπανηθέντα εἰς ὁδοιπορικὰ τεχνιτῶν καὶ ἐργατῶν	»	71 60		
» » ἐνοίκιον δύο οἰκιῶν πρὸς κατοικίαν τῶν ἐργατῶν	»	71.50		
» » ἀξίαν ἀσβέστου, ἐπισκευὴν ἐργαλείων καὶ μεταφορικὰ γωνιολίθων	»	988.10		
» » ἀποζημίωσιν Ἀ. Κουτσούμπου διὰ φύλαξιν τοῦ Μουσείου	»	40.—	Δρ.	27,135.65

Εἰσφορὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ κτιρίου τῆς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Διὰ τὰ καταβληθέντα εἰς τὸ Δημοσ. Κεντρικὸν Ταμεῖον δι' εἰσφορὰν τῆς Ἑταιρείας τοῦ ἔτους 1904 κατὰ τὸν Νόμον ΒΩΛΘ'. τῆς 28ης Φεβρουαρίου 1901	Δρ.	5,000.—		5,000

Δαπάναι διὰ τὰ εὑρήματα τῶν ἐν Ρηνείᾳ ἀνασκαφῶν.

Δαπανηθέντα εἰς ἡμερομίσθια διὰ συγκόλλησιν ἀρχαίων	Δρ.	1,132.—		
» » ἐνοίκιον οἰκίας καὶ ἀποθήκης	»	78.—	Δρ.	1,210.—

Δαπάναι πρὸς γενικὴν ἐπιστασίαν τῶν ἐν Ἀθήναις ἐργασιῶν.

Δαπανηθέντα εἰς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα τοῦ εἰσπράκτορος τῆς Ἑταιρείας Δ. Ἀγγελῆ	Δρ.	97.50		
» » ὅμοια τοῦ κλητῆρος τῆς Ἑταιρείας Θ. Παπαϊωάννου	»	60.—	Δρ.	157.50

Διάφοροι ἐργασίαι.

Δαπανηθέντα εἰς ἡμερομίσθια 15 ἐργατῶν καὶ ἀξίαν 10 ζεμπιλίων διὰ τὴν κατεδάφισιν τοῦ Π. Στρατιωτικοῦ Ἀρτοποιείου	Δρ.	670.85		
» » χορήγημα διὰ λυχνοκαΐαν, γραφικὴν ὕλην καὶ διάφορα ἔξοδα διὰ τὴν ἐν Τεγέᾳ Ἀρχαιολογικὴν Συλλογήν	»	320.—		
» » ἡμερομίσθια ἐργατῶν ἐργασθέντων εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Θεάτρου τοῦ Διονύσου	»	145.—		
» » ἡμερομίσθια ἐργατῶν ἐργασθέντων εἰς τὴν ὑποστήρηξιν τοῦ Θεάτρου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ	»	157.50		
» » ἡμερομίσθια ἐργατῶν ἐργασθέντων εἰς τὴν διόρθωσιν καὶ περίφραξιν τοῦ Ὡρολογίου Κυρρήστου	»	262.50		
» » ἀξίαν ἀσβέστου, ἄμμου καὶ πορσελάνης διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Θεάτρου Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ	»	74.—		
» » ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου μεταβάντος εἰς Κέρκυραν πρὸς ἐξέτασιν τῶν ἐκεῖ ἀνασκαπτέων κτημάτων	»	142.50		
» » ἀμοιβὴν Π. Στριγοπούλου διὰ γραφικὴν ἐργασίαν	»	60.—		
Εἰς μεταφοράν	Δρ.	1,832.35	Δρ.	179,129.25

	Ἐκ μεταφορᾶς	Δρ.	1,832 35	Δρ.	179,129.25
Δαπανηθέντα εἰς	ἡμερομίσθια δύο ἐργατῶν ἐργασθέντων εἰς τὰ ἔργα τοῦ Παρθενῶνος	»	37.50		
» »	ἡμερομίσθια 6 ἐργατῶν ἐργασθέντων εἰς τὴν στερέωσιν τῆς Στοᾶς Ἀττάλου	»	77.50		
« »	μισθὸν ἀρχιεργάτου Κ. Καμπάνη ἐργασθέντος εἰς τὴν στερέωσιν τῆς Στοᾶς Ἀττάλου	»	180.—		
» »	ὁδοιπορικὰ φύλακος Γ. Μουτσούλη ἐξ Ἀθηνῶν εἰς ἀρχαίαν Ὀλυμπίαν	»	17.70		
» »	ἔξοδα καθαρισμοῦ τοῦ ἐν Ῥαμνοῦντι Ναοῦ	»	25.—	»	2,170.05
				Δρ.	181,299.30

Ἄρθρον 2.

ΑΝΑΣΚΑΦΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΑΚΑ ΕΡΓΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Δαπανηθέν α εἰς τοὺς ἐργολάβους Ἰωάννην Γουμποῦρον καὶ Κ. Κυταρίολον διὰ τὴν ἀνεγερθεῖσαν πτέρυγα ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ	Δρ.	36,273.09		
Ὅσα ἐνεγράφησαν εἰς πίστωσιν τῆς μερίδος «Παρακαταθῆκαι δι' ἀρχαιολογικὰ ἔργα, ἐκτελεστέα ἐν Ἀθήναις» πρὸς χρέωσιν τοῦ παρόντος Κεφαλαίου, συμφώνως τῷ Β. Διατάγματι ἀπὸ 7 Ἰουλίου 1901 περὶ ἀδείας αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐκδιδομένων καὶ ἐκκυβευομένων γραμματίων τοῦ Λαχείου	Δρ.	17,027.26	Δρ.	53,300.35

Ἄρθρον 3.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Δαπανηθέντα διὰ	τὴν ἔκδοσιν τῶν πρακτικῶν τῆς Ἑταιρείας τοῦ ἔτους 1902	Δρ.	484.75
» »	τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἔτους 1903	»	2,553.60
» »	ὁμοίως τῆς αὐτῆς τοῦ ἔτους 1904	»	4,510.40
» »	τὴν ἔκδοσιν συγγράμματος περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς Ἀκροπόλεως	»	2,063.95
» »	τὴν ἔκδοσιν συγγράμματος περὶ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἀνασκαφῶν	»	1,974.60
» »	ἀποζημίωσιν τοῦ συντάκτου τοῦ Εὑρετηρίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος	»	2,460.—
	Εἰς μεταφοράν	Δρ.	14,047.30

Ἐκ μεταφορᾶς			Δρ.	14,047.30	
»	»	μετάφρασιν μέρους τῆς Ἱστορίας τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας εἰς Γαλλικὴν γλῶσσαν.........	»	275.—	
»	»	ταχυδρομικὰ τέλη	»	135.90	14,458.20

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἔκτακτοι δαπάναι καὶ διάφορα ἔξοδα.

Δαπανηθέντα	εἰς	ἔξοδα κατασκευῆς ξυλίνου διαχωρίσματος ἐν τῷ ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας....	Δρ	432.95	
»	»	Ἀ. Κρητικὸν ἐπιστάτην ἐν Ἐπιδαύρῳ διὰ ζημίαν, ἣν ὑπέστη ἐκ τῆς γενομένης αὐτῷ κλοπῆς τῶν χρημάτων τῆς Ἑταιρείας.......	»	250.—	
»	»	ἀμοιβὴν δικηγόρου καὶ δικαστικὰ ἔξοδα.	»	359.—	
»	»	σύνταξιν πρώην εἰσπράκτορος Θ. Κουτσούλη.................	»	960.—	
»	»	[illegible] τέλη	»	156.85	
»	»	[illegible] Ι. Κ[illegible] ὡς ταμίου τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νόσου τοῦ ἀποβιώσαντος ταμίου τῆς Ἑταιρείας Παναγ. Χρυσανθοπούλου	»	300.—	
»	»	κατασκευὴν καὶ τοποθέτησιν τέντας ἐν τῷ ταμείῳ...........	»	85.—	
»	»	ἔξοδα κηδείας τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπαλλήλου τῆς Γενικῆς Ἐφορίας τῶν Ἀρχαιοτήτων Ἀπ. Κτενᾶ.	»	300.—	
»	»	ἔξοδα κηδείας τοῦ ἀποβιώσαντος φύλακος Γ. Δημητριάδου	»	50.—	
»	»	κατασκευὴν ῥαφίων ἐν τῷ πρώην ταμείῳ τῆς Ἑταιρείας........	»	85.—	
»	»	ὁδοιπορικὰ ἔξοδα φύλακος Σ. Ἀντωνιάδου..................	»	68.10	
»	»	ὅμοια φύλακος Ἀθ. Οἰκονόμου.	»	32.60	
»	»	ὅμοια φύλακος Γ. Μουτσούλη..	»	21.20	
»	»	τόκον τῆς ἐκ δραχ. 5000 ἐγγυήσεως τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρείας Παναγ. Χρυσανθοπούλου.......	»	81.95	
»	»	ἀξίαν τριῶν πίλων διὰ τοὺς δύο κλητῆρας καὶ θυρωρόν.........	»	19.50	
»	»	εἰς ἀξίαν 20 ἀντιτύπων τοῦ ἐκπονηθέντος χάρτου τῆς νήσου Αἰγίνης	»	50.—	
»	»	ἐκτύπωσιν καὶ τοποθέτησιν 75 δελτίων εἰς τὰς θήκας τῶν στελεχῶν τοῦ Λαχείου............	»	15.—	
»	»	διὰ διαφόρους μικρὰς ἐργασίας μετὰ τῶν ὑλικῶν αὐτῶν.......	»	81.—	
»	»	ἀξίαν τριῶν κυλίνδρων........	»	12.75	
Ὅσα ἐνεγράφησαν εἰς πίστωσιν τῆς μερίδος «Πιστωταὶ Διάφοροι» πρὸς χρέωσιν τοῦ παρόντος Κεφαλαίου			Δρ.	53.20 Δρ.	3,414.10

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Συνδρομαὶ πρὸς διάδοσιν ἀρχαιολογικῶν γνώσεων καὶ πρὸς μόρφωσιν ἀρχαιολόγων.

Δαπανηθέντα	εἰς	4 ὑποτρόφους τῆς Ἑταιρείας, Ν. Κυπαρίσσην, Γ. Καρβελᾶν, Γ. Οἰκονόμου καὶ Εὐστρ. Πελεκίδην, σπουδαστὰς ἐν Γερμανίᾳ δι' ἐπιχορήγησιν αὐτῶν 12 μηνῶν πρὸς δραχμὰς 350 μηνιαίως ἑκάστῳ..	Δρ.	16,800.—	
»	»	δύο ἄλλους ὑποτρόφους τῆς Ἑταιρείας, Ν. Παππαδάκην καὶ Κ. Ῥωμαῖον σπουδαστὰς ἐν Γερμανίᾳ, δι' ἐπιχορήγησιν αὐτῶν 8 μηνῶν πρὸς δραχμὰς 350 μηνιαίας ἑκάστῳ, καὶ δι' ὁδοιπορικὰ ἐπανόδου ἀνὰ δραχ. 500 ἑκάστῳ	»	6,600.—	
»	»	συνδρομὴν εἰς τὴν Ἑταιρείαν πρὸς διδασκαλίαν [illegible]	»	3,000.—	
»	»	συνδρομὴν εἰ[illegible] Ἑταιρείαν τοῦ ἔτους 1904 δι' ἐπιστημονικοὺς σκοπούς..........	»	1,000.—	
»	»	συνδρομὴν εἰς τὴν ἐν Ἁλμυρῷ Φιλάρχαιον Ἑταιρείαν «Ὄθρυν».	»	300.—	Δρ. 27,700.—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ϛ'.

Ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων.

Δαπανηθέντα	εἰς	μισθὸν φύλακος Τανάγρας Π. Καραντώνη ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1902 —31 Δεκεμβρίου 1903....	Δρ.	423.—
»	»	Κ. Ζάχον, διὰ προμήθειαν ξυλείας διὰ τὸν Λέοντα τῆς Χαιρωνείας	»	555.15
»	»	φωτισμὸν τοῦ [illegible] Ἑταιρείας [illegible] Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου 1903.	»	129.40
»	»	προμήθειαν ὑλικῶν διὰ καθαρισμὸν τῶν εὑρημάτων Δήλου καὶ Ῥηνείας....................	»	47.75
»	»	μισθώματα οἰκίας καὶ ἀποθήκης ἐν Μυκόνῳ Β' ἑξαμηνίας 1903 διὰ τὰ εὑρήματα τῶν ἀνασκαφῶν Ῥηνείας....................	»	78.—
Εἰς μεταφοράν....................			Δρ.	1,233.30

	Ἐκ μεταφορᾶς........	Δρ.	1,233,30		
Δαπανηθέντα εἰς	ἡμερομίσθια Γ. Πολυκαντριώτου μηνὸς Δεκεμβρίου 1903 ἐργασθέντος εἰς τὸν καθαρισμὸν καὶ τὴν συναρμογὴν τῶν εὑρημάτων Δήλου καὶ Ῥηνείας............	»	116.—		
» »	μισθὸν φύλακος Π. Οἰκονόμου ἀπὸ 20 Νοεμβρίου— 31 Δεκεμβρίου 1903.................	»	26.65		
» »	εἰσπράκτορα τῆς Ἑταιρείας Δημ. Ἀγγελῆν δι' αὔξησιν τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου—31 Δεκεμβρίου 1903..............	»	120.—	Δρ.	1,495.95

ΕΙΔΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1904

Ἔσοδα προϋπολογισθέντα		*Ἔξοδα προϋπολογισθέντα*	
Ἀντίτιμον γραμματίων Λαχείου Α΄. Τριμην. 1904 Δρ.	150,000 —	Ἀμοιβαὶ κληρουμένων γραμματ. Α΄. Τριμην. 1904 Δρ	50,000 —
» » » Β΄. » » »	150,000 —	» » » Β΄. » » »	50,000 —
» » » Γ΄. » » »	150,000 —	» » » Γ΄. » » »	50,000 —
» » » Δ΄. » » »	150.000 —	» » » Δ΄. » » »	50,000 —
		Ποσοστὰ πωλουμένων » Α΄. » » »	15,000 —
		» » » Β΄. » » »	15,000 —
		» » » Γ΄. » » »	15,000 —
		» » » Δ΄. » » »	15,000 —
		Ἔξοδα διαχειρίσεως τοῦ Λαχείου.......... Δρ.	11,320 —
Τὸ ὅλον.......... Δρ.	600,000 —	Τὸ ὅλον........ Δρ.	271,320 —

Α΄. Ἔσοδα. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϋπολογισθέντων ἐσόδων.............. ἐκ Δρ. 600,000.—
εἰσεπράχθησαν.............................. » 527,980.—
ἤτοι εἰσεπράχθησαν ἐπὶ ἔλαττον.................... Δρ. 72,020.—
Τοῦτο δὲ προῆλθεν ἐκ τῆς μὴ ὁλοσχεροῦς διαθέσεως τῶν γραμματίων Λαχείου τῆς Δ΄ κληρώσεως.

Β΄. Ἔξοδα. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϋπολογισθέντων ἐξόδων ἐκ δρ. 271,320
ἐπληρώθησαν δι' ἐνταλμάτων .... Δρ. 219,498.50
καὶ ἐσημειώθησαν εἰς τὸ Παθητικὸν τῆς Ἑταιρείας εἰς τὴν μερίδα «Πιστωταὶ Διάφοροι» .... » 5,200.—
Ἐν ὅλῳ ἔξοδα..... » 224,698,50

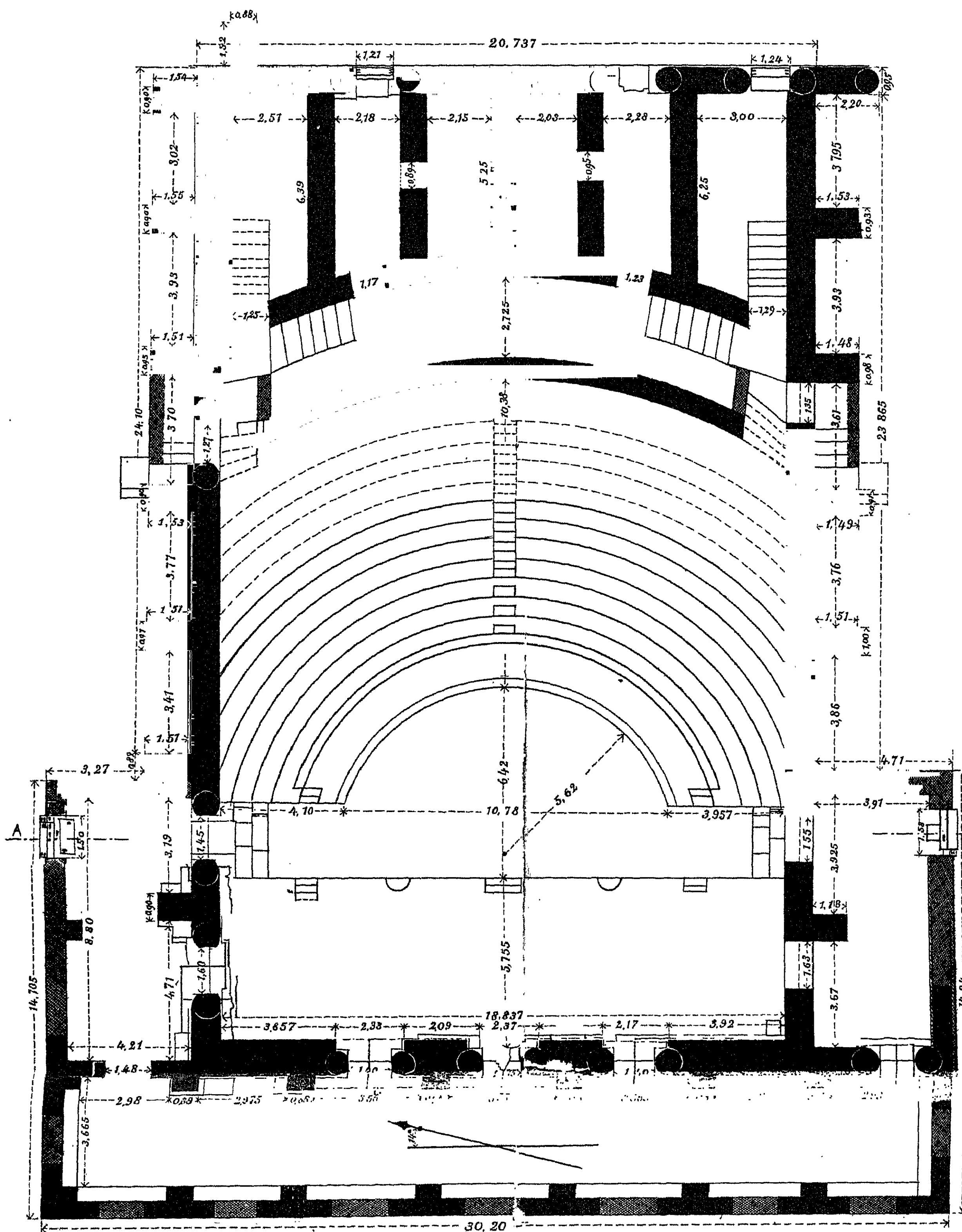
Ἀφαιροῦντες ἀπὸ τὰ πραγματοποιηθέντα ὡς ἄνω ἔσοδα.... Δρ. 527,980.—
τὰ πραγματοποιηθέντα ἔξοδα.......................... » 224,698.50
ἔχομεν καθαρὸν ἔσοδον ἐκ τοῦ Λαχείου.................. » 303,281.50
ἐν αἷς συμπεριλαμβάνονται καὶ Δραχ. 2,900 προερχόμεναι ἐκ παραγραφέντων ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας κληρωθέντων γραμματίων Λαχείου. Τὸ ἔσοδον τοῦτο ἀνεγράφη εἰς τὰ ἔσοδα τῆς Ἑταιρείας Κεφάλαιον Α—7.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ἀβρίου 1904.

Ὁ Ταμίας
Θ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

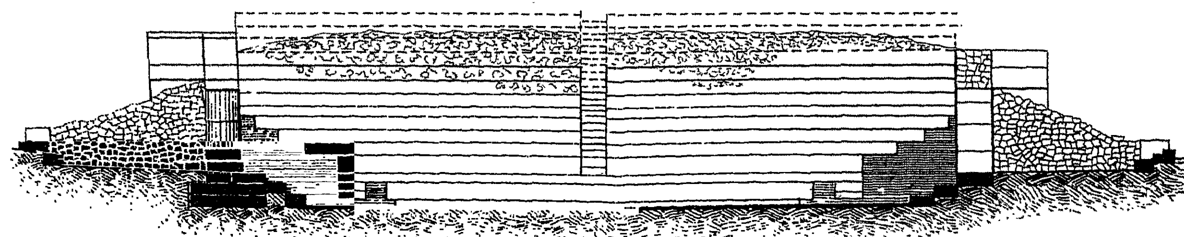
Ὁ Λογιστὴς
Γ. ΚΛΟΝΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΩΔΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΔΑΥΡΟΥ

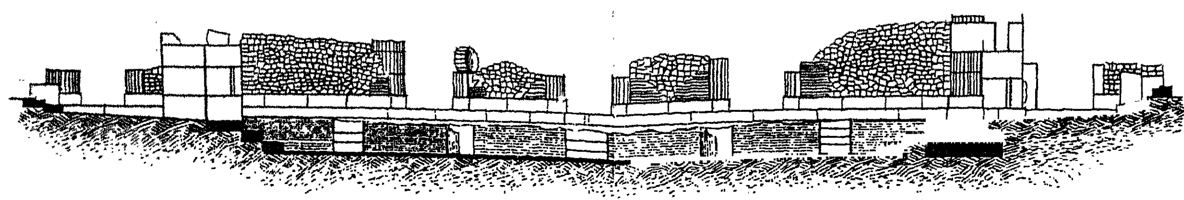

1
ΚΑΤΟΨΙΣ

ΚΛΙΜΑΞ 1: 200

2
ΤΟΜΗ Α-Β

3
ΤΟΜΗ Β-Α

ΥΠΟ Β. ΠΑΠΑΧΡΥΣΑΝΘΟΥ - ΑΘΗΝΗΣΙ

ΚΛΙΜΑΞ 1:50

ΥΠΟ
Α.Ν. ΛΥΚΑΚΗ

4

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1904

Χρέωσις	*Ποσόν*		*Πίστωσις*	*Ποσόν*	
Ὑπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου 1903..........Δρ.	3,121	36	Ἐπληρώθησαν εἰς ἔξοδα Προϋπολογισμοῦ....Δρ.	319,455	54
Εἰσεπράχθ. ἀπὸ ἔσοδα Προϋπολογισμοῦ..... »	23,084	50	» » προκαταβολὰς.......... »	19,100	—
» » προκαταβολὰς............ »	36,786	40	» » Γ. Σκουζὲ (ἐντοκ. κατάθεσις). »	371,239	30
» » Γ. Σκουζὲ (ἔντοκος κατάθεσις). »	428,045	95	» » Πιστωτὰς διαφόρους...... »	58,336	85
» » χρεώστας διαφόρους........ »	292	50	» » Παρακαταθήκας......... »	3,200	—
» » ἐγγυοδοσίας.............. »	10,300	—	» » τόκους ἐγγυήσεως Π. Χρυσανθοπούλου.......... »	135	—
» » παρακαταθήκας............ »	3,200	—	» » ἐγγυοδοσίας............ »	15,000	—
» » τόκους ἐγγυήσεως Π. Χρυσανθοπούλου............. »	135	—	» » ἐπιστροφὰς χρημάτων..... »	500	—
» » Εἰδικὸν προϋπολ. Λαχείου... »	527,980	—	» » Εἰδικὸν προϋπολ. Λαχείου »	219,498	50
			Ὑπόλοιπον ταμείου 31 Δεκεμβρίου 1904......	26,480	52
Δρ.	1,032,945	71	Δρ.	1,032,945	71

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1904.

Ὁ Ταμίας
Θ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Ὁ Λογιστὴς
Γ. ΚΛΟΝΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

ΕΞΟΔΑ

Εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τῶν Γραφείων	Δρ.	11,747	40
» » » » ἐπὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων	»	33,689	05
» ἔξοδα Γραφείων καὶ διαχειρίσεως	»	3,861	80
» » Βιβλιοθήκης	»	8,392	10
» ἀνασκαφὰς καὶ συντήρησιν ἀρχαίων μνημείων	»	181,299	30
» ἀνασκαφικὰ καὶ Μουσειακὰ ἔργα ἐν Ἀθήναις	»	53,300	35
» δημοσιεύματα	»	14,458	20
» ἐκτάκτους δαπάνας καὶ διάφορα ἔξοδα	»	3,414	10
» συνδρομὰς δι' ἐπιστημονικοὺς σκοπούς	»	27,700	—
» ἔξοδα παρελθουσῶν χρήσεων	»	1,495	95
	Δρ.	338,328	25

Ἐν Ἀθήναις 31 Δεκεμβρίου 1904.

Ὁ Ταμίας
Θ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

«ΕΣΟΔΑ ΚΑΙ ΕΞΟΔΑ»

ΕΣΟΔΑ

Ἀπὸ εἰσφορὰς τακτικῶν ἑταίρων καὶ δικαιώματα ἐγγραφῆς	Δρ.	2,475	—
» τόκους καὶ μερίσματα	»	15,704	50
» ἔσοδα ἐξ ἀκινήτων κτημάτων	»	75	—
» ἔσοδα ἐκ δημοσιευμάτων	»	3,499	—
» ἔσοδα κεκλεισμένων χρήσεων	»	398	—
» ἔσοδα διάφορα	»	513	—
» ἔσοδα ἐκ τοῦ Λαχείου	»	300,384	50
» ἀπρόοπτα ἔσοδα Λαχείου καὶ ἐξ ἄλλης αἰτίας	»	10,239	45
		333,205	45
» ποσὸν ληφθὲν ἐκ τοῦ κεφαλαίου πρὸς ἐξίσωσιν	»	5,122	80
	Δρ.	338,328	25

Ὁ Λογιστὴς

Γ. Ν. ΚΛΟΝΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ταμεῖον	Δρ.	26,480	52
Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης	»	131,330	—
Ὁμολογίαι Ἐθν. Δανείου ἑνοποιήσεως 1895	»	71,887	75
» *Πατριωτικοῦ Δανείου τῶν 30,000.000*	»	45	—
» *Ἐθνικοῦ Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως*	»	640	—
Προκαταβολαὶ	»	2,231	50
Τράπεζα Γ. Σκουζὲ (ἔντοκος κατάθεσις)	»	16,493	35
Χρεῶσται ἐκ γραμματίων Λαχείου 1897—1900	»	1,331	60
Χρεῶσται ἐξ ἀκυρώσεως ἐνταλμάτων	»	160	15
Ἀκίνητα κτήματα	»	65,170	24
Κατάστημα τῆς Ἑταιρείας	»	259,863	80
	Δρ.	575,273	91

Ἐν Ἀθήναις 31 Δεκεμβρίου 1904.

Ὁ Ταμίας

Θ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 1904

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Ἐγγυοδοσίαι	»	1,800	—
Παρακαταθῆκαι δι' ἀρχαιολ. ἔργα ἐκτελεστέα ἐν Ἀθήναις ...	»	116,464	16
Πιστωταὶ Διάφοροι	»	7,045	45
Κεφάλαιον	»	449,964	30
		575,273	91

Ὁ Λογιστὴς
Γ. Ν. ΚΛΟΝΤΖΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΛΗΨΟΔΟΣΙΑ

		ΧΡΕΩΣΙΣ					
		Ὑπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1903		*Πράξεις ἐντὸς τοῦ ἔτους 1904*		*Τὸ ὅλον τῆς χρεώσεως*	
Ταμεῖον	Δρ.	3,121	36	1,029,824	35	1,032,945	71
Μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης	»	131,320	—			131,320	—
Ὁμολογίαι Ἐθν. Δανείου Ἑνοποιήσεως 1898	»	71,837	75			71,837	75
Ὁμολογίαι Πατριωτικοῦ Δανείου τῶν δραχ. 30,000,000	»	45	—			45	—
Ὁμολογίαι Ἐθνικ. Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως	»	640	—			640	—
Χρεώγραφα δι' ἐγγύησιν τοῦ Ταμίου τῆς Ἑταιρείας Πέτρου Χρυσανθοπούλου	»			10,000	—	10,000	—
Προκαταβολαί	«	19,917	90	19,100	—	39,017	90
Τράπεζα Γ. Π. Σκουζὲ (ἔντοκος κατάθεσις)	»	73,000	—	371,239	30	444,239	30
Χρεῶσται ἐκ γραμματίων Λαχείου 1897—1900	»	4,331	60			4,331	60
Ἐγγυοδοσίαι	»			15,000	—	15,000	—
Παρακαταθῆκαι δι' ἀρχαιολογικὰ ἔργα ἐν Ἀθήναις	»			36,273	09	36,273	09
Πιστωταὶ διάφοροι	»			65,676	30	65,676	30
Χρεῶσται διάφοροι	»	452	65			452	65
Κεφάλαιον	»			5,122	80	5,122	80
Ἀκίνητα κτήματα	»	65,170	24			65,170	24
Κατάστημα τῆς Ἑταιρείας	»	259,863	80			259,863	80
	»	626,700	30	1,552,235	84	2,478,936	14

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1904

Π Ι Σ Τ Ω Σ Ι Σ						ΥΠΟΛΟΙΠΑ 31 Δεκ. 1904			
Ὑπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1903		Πράξεις ἐντὸς τοῦ ἔτους 1904		Τὸ ὅλον τῆς πιστώσεως		Χρέωσις		Πίστωσις	
		1,006,465	19	1,006,465	19	26,480	52		
						131,320	—		
						71,837	75		
						45	—		
						640	—		
		10,000	—	10,000	—				
		36,786	40	36,786	40	2,231	50		
		428,045	95	428,045	95	16,193	35		
						1,331	60		
6,500	—	10,300	—	16,800	—			1,800	—
99,436	90	53,300	35	152,737	25			116,464	16
65,676	30	7,045	45	72,721	75			7,045	45
		292	50	292	50	160	15		
455,087	10			455,087	10			449,964	30
						65,470	24		
						259,863	80		
626,700	30	1,552,235	84	2,478,936	14	575,273	91	575,273	91

Ἐν Ἀθήναις 31 Δεκεμβρίου 1904

Ὁ Ταμίας
Θ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Ὁ Λογιστής
Γ. ΚΛΟΝΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΛΥΣΙΣ

τῶν Γενικῶν Λογαριασμῶν, ἐφ' ὧν ἐπῆλθε μεταβολὴ ἢ μὴ κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ ἔτους 1904.

Α'. Ἐπὶ τῶν Γενικῶν Λ/σμῶν τοῦ Ἐνεργητικοῦ.

Ταμεῖον

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὑπῆρχεν ὑπόλοιπον..................	Δρ.	3,121.36
ἐχρεώθη ὁ Λογαριασμὸς οὗτος μὲ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1904 ἐνεργηθείσας εἰσπράξεις..........................	»	1,029,824.35
	»	1,032,945.71
καὶ ἐπιστώθη μὲ τὰς κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐνεργηθείσας πληρωμάς...	»	1,006,465.19
καὶ ὑπόλοιπον Ταμείου τῇ 31 Δεκεμβρίου 1904...............	»	26,480.52

Χρηματόγραφα

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὑπῆρχον 56 μετοχαὶ ἀξίας............	Δρ.	131,320.—
τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἐφ' ὧν οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δὲ ἡ ἀξία αὐτῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904.......	»	131,320.—
Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὑπῆρχον 754 ὁμολογίαι Ἐθνικοῦ Δανείου Ἑνοποιήσεως 1898 ἀξίας............................	»	71,837.75
ἐφ' ὧν οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δὲ ἡ ἀξία αὐτῶν κατὰ τὴν 21 Δεκεμβρίου 1904........................	»	71,837.75
Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὑπῆρχον 36 Ὁμολογίαι τοῦ Πατριωτικοῦ Δανείου τῶν 30,000,000 ἀξίας.....................	»	45.—
ἐφ' ὧν οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δὲ ἡ ἀξία αὐτῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904........................	»	45.—
Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὑπῆρχον Ὁμολογίαι τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως ἀξίας..........................	»	640.—
ἐφ' ὧν οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δὲ ἡ ἀξία αὐτῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904........................	»	640.—

Προκαταβολαὶ ἐπὶ ἀποδόσει Λ/σμοῦ εἰς ἐφόρους ἐπιστάτας καὶ λοιπούς.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὠφείλοντο πρὸς τὴν Ἑταιρείαν προκαταβολαί..	Δρ.	19,917.90
ἐχρεώθη ὁ Λ/σμὸς οὗτος μὲ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1904 γενομένας προκαταβολάς..................................	»	19,100.—
	»	39,017.90
καὶ ἐπιστώθη μὲ τὰς γενομένας ἀποδόσεις προκαταβολῶν..........	»	36,786.40
ὑπόλοιπον ἀποδοτέον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904	»	2,231.50

Τράπεζα Γ. Π. Σκουζέ.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 τὸ ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας ὑπόλοιπον ἐντόκων καταθέσεων παρὰ τῇ Τραπέζῃ Γ. Π. Σκουζὲ ἀνήρχετο εἰς	Δρ.	73,000.—
ἐχρεώθη ὁ Λ/σμὸς οὗτος μὲ τὰς καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1904 γενομένας ἐντόκους καταθέσεις..............................	»	371,239.30
	»	444,239.30
καὶ ἐπιστώθη μὲ τὰς γενομένας ἀναλήψεις......................	»	428,045.95
ὑπόλοιπον ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904	»	16,193.35

Χρεῶσται ἐκ Γραμματίων Λαχείου.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 τὸ ὑπόλοιπον τῶν χρεωστῶν ἐκ γραμματίων Λαχείου ἀνήρχετο ἐν συνόλῳ..................	Δρ.	1,331.60
ἐπὶ τοῦ Λ/σμοῦ τούτου οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή. Ὑπόλοιπον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904	»	1,331.60

Χρεῶσται ἐξ ἀκυρώσεως ἐνταλμάτων.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὑπῆρχεν ὑπόλοιπον	Δρ.	452.65
ἐπιστώθη ὁ Λ/σμὸς οὗτος μὲ τὰς γενομένας ἀποδόσεις...........	»	292.50
Ὑπόλοιπον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904.........................	»	160.15

Ἀκίνητα κτήματα.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὑπῆρχεν ὑπόλοιπον..................	Δρ.	65,170.24
ἐφ' οὗ οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, ἑπομένως σημειοῦται ἡ ἀξία αὐτῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904............................	»	65,170.24

Κατάστημα τῆς Ἑταιρείας.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 τὸ ὑπόλοιπον ἀνήρχετο εἰς............	Δρ.	259,863.80
ἐφ' οὗ οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, ἑπομένως σημειοῦται ἡ ἀξία τοῦ Καταστήματος τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904..	»	259,863.80

Β'. Ἐπὶ τῶν Λ/σμῶν τοῦ Παθητικοῦ.

Ἐγγυοδοσίαι.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὑπῆρχεν ὑπόλοιπον....	Δρ.	6,500
ἐπιστώθη ὁ λ/σμὸς οὗτος μὲ τὰς γενομένας καταθέσεις ἐντὸς τοῦ 1904....................	»	10,300
	»	16,800
καὶ ἐχρεώθη μὲ τὰς γενομένας ἀποδόσεις.........	»	15,000
Ὑπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου 1904..............	»	1,800

Παρακαταθῆκαι δι' ἀρχαιολογικὰ ἔργα ἐκτελεστέα ἐν Ἀθήναις.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὑπῆρχεν ὑπόλοιπον.....	Δρ.	99,436.90
ἐπιστώθη ὁ λ/σμὸς οὗτος μὲ...................	»	53,300.35
	»	152,737.25
καὶ ἐχρεώθη μὲ τὰς γενομένας δαπάνας..........	»	36,273.09
Ὑπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου 1904	»	116,464.16

Πιστωταὶ Διάφοροι.

Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὑπῆρχεν ὑπόλοιπον			Δρ.	65,676.30
ἐπιστώθη μὲ τὰ ὀφειλόμενα 31 Δεκεμβρίου 1904...			»	7,045.45
			»	72,721.75
καὶ ἐχρεώθη 1) μὲ τὰς γενομένας πληρωμάς......	Δρ.	58,336.85		
καὶ 2) μὲ τὰ ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας παραγραφέντα ἐκ κληρωθέντων λαχείων καὶ πάσης ἄλλης αἰτίας	»	7,339.45	»	65,676.30
Ὑπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου 1904			»	7,045 45

Πληρωτέα ἐντάλματα.

Καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1904 ἐξεδόθησαν ἐντάλματα 1605 ἀξίας............................	Δρ.	1,006,528.34
ἀκυρωθέντος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1443...................	»	63.15
ὡς μὴ προσαχθέντος ὑπὸ τοῦ δικαιούχου πρὸς ἐξόφλησιν, ὑπελείφθησαν τοιαῦτα 1604 ἀξίας	»	1,006,465.19
ἅτινα καὶ ἐξωφλήθησαν πάντα ὑπὸ τοῦ ταμείου....		

ΠΙΝΑΞ ἐμφαίνων τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904.

Ἡ περιουσία τῆς Ἑταιρείας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ἀνήρχετο εἰς..................			Δρ. 455,087.40
ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἑξῆς:.......			
ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903		Δρ. 3,121.36	
ἐκ 56 μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀξίας.....................		» 131,320.—	
ἐξ 754 ὁμολογιῶν Ἐθνικοῦ Δανείου Ἑνοποιήσεως 1898 ἀξίας		» 71,837.75	
ἐκ 36 ὁμολογιῶν Ἐθνικοῦ Πατριωτ. Δανείου τῶν δρ, 30,000,000		» 45.—	
ἐκ μιᾶς ἀποδείξεως καὶ ἑνὸς ὁριστικοῦ τίτλου τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως		» 640.—	
ἐκ προκαταβολῶν		» 19,947.90	
ἐξ ἐντόκου καταθέσεως παρὰ τῇ Τραπέζῃ Γ. Π. Σκουζέ.........		» 73,000.—	
ἐκ χρεωστῶν ἐκ γραμματίων Λαχείου 1897—1900 ἐν ὅλῳ.........		» 1,331.60	
ἐκ χρεωστῶν ἐξ ἀκυρώσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων		» 452,65	
ἐξ ἀκινήτων κτημάτων ἀξίας......		» 65,170.24	
καὶ ἐκ τοῦ Καταστήματος τῆς Ἑταιρείας ἀξίας		» 259,863.80	
		» 626,700.30	
Ἐκπιπτομένων τῶν ὀφειλομένων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 εἰς ἐγγυοδοσίαν τοῦ Ταμίου Παναγ. Χρυσανθοπούλου...	Δρ. 5,000.—		
» » ἐργολάβου Ν. Μοσχοῦ	» 1,500.—		
» ἀρχαιολογικὰ ἔργα ἐκτελεστέα ἐν Ἀθήναις...............	» 99,436.90		
» ἀνεκκαθαρίστους Λ/σμοὺς τοῦ 1902.....................	» 2,935.45		
» μισθοὺς φυλάκων καὶ ἐπιμελητῶν τοῦ 1903................	» 2,430.—		
» ἀνεκκαθαρίστους Λ/σμοὺς τοῦ 1903	» 8,210.85		
» ὀφειλομένας ἀμοιβὰς 3ης Τριμηνίας 1903	» 2,100.—		
» ὀφειλομένας ἀμοιβὰς 4ης Τριμηνίας 1903	» 50,000.—	Δρ. 171,613.20	Δρ. 455,087.40
Ἐντὸς τοῦ ἔτους 1904 ἐπῆλθον αἱ ἑξῆς αὐξομοιώσεις:			
α) εἰς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1903........		Δρ. 3,121.36	
προσετέθησαν αἱ καθ' ὅλον τὸ ἔτος 1904 ἐνεργηθεῖσαι εἰσπράξεις, κατὰ τὴν ἀναλυτικὴν κατάστασιν τῆς κινήσεως τοῦ ταμείου,		» 1,029,824.35	
τὸ ὅλον		» 1,032,945.71	
Εἰς μεταφοράν.............			Δρ. 1,032,945.71

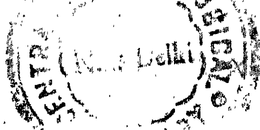
Ἐκ μεταφορᾶς.			Δρ. 1,032,945.71
ἀφαιρουμένων δὲ τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐνεργηθεισῶν πληρωμῶν....................		» 1,006,465.19	
Ἔμεινεν ὑπόλοιπον κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904			» 26,480.52
β) Ἐπὶ τῶν Μετοχῶν τῆς Ἐθν. Τραπέζης, 56 τὸν ἀριθμόν, οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δὲ ἡ ἀξία αὐτῶν.....			» 131,320.00
γ) Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν Ἐθνικοῦ Δανείου Ἑνοποιήσεως 1898, τὸν ἀριθμὸν 754, οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δὲ ἡ ἀξία αὐτῶν			» 71,837.75
δ) Ἐπὶ τῶν Ὁμολογιῶν τοῦ Πατριωτικοῦ Δανείου τῶν 30,000,000 οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολὴ (ἀριθμοὶ 81,885—81,890, 81,892—81,893,— 81,895—81,905, 81,907 — 81,909, 81,911—81,914, 86,886 — 86,889, 128,955. 128,957. 187,052 ἕως 187,053 καὶ 187,055—187,056) σημειοῦται δὲ ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς			» 45.00
ε) Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δὲ ἡ ἀξία αὐτοῦ εἰς..			» 640.00
στ) Ἐκ προκαταβολῶν εἰς ἐφόρους, ἐπιστάτας κλπ. ἐπὶ ἀποδόσει λ/σμοῦ ὠφείλοντο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903	Δρ. 19,917.90		
Ἐδόθησαν ἐντὸς τοῦ 1904 νέαι προκαταβολαὶ	» 19,100.00		
	» 39,017.90		
καὶ ἀπεδόθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος	» 36,786.40		
ἑπομένως ὀφείλονται κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1904	» 2,231.00		» 2,231.50
ζ) Εἰς τὸ κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1903 ὑπόλοιπον ἐντόκων καταθέσεων παρὰ τῇ τραπέζῃ Γ. Π. Σκουζέ....................	» 73,000.00		
προσετέθησαν διὰ νέων καταθέσεων ἐντὸς τοῦ 1904.............	» 371,239.30		
	» 444,239.30		
καὶ ἀνελήφθησαν ἐντὸς τοῦ ἰδίου ἔτους	» 428,045.95		
ἑπομένως ἔμεινεν ὑπόλοιπον καταθέσεων τὴν 31 Δβρίου 1904			» 16,193.35
η) Εἰς τοὺς χρεώστας ἐκ γραμματίων λαχείου οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δὲ τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν			» 1,331,60
θ) Εἰς τοὺς χρεώστας διαφόρους ἐξ ἀκυρώσεως ἐνταλμάτων	» 452,65		
ἀφῃρέθη τὸ εἰσπραχθὲν ἐντὸς τοῦ 1904 ποσὸν	» 292.50		
Εἰς μεταφοράν...			Δρ. 250,079.72

Ἐκ μεταφορᾶς.....		Δρ. 250,079.72
καὶ ἑπομένως ἔμεινεν ὑπόλοιπον 31 Δεκεμβρίου 1904........		» 160.15
ι) Εἰς τὰ ἀκίνητα κτήματα οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δὲ ἡ ἀξία αὐτῶν...........		» 65,170.24
ια) Ἐπὶ τῆς γενομένης δαπάνης μέχρι τῆς 31 Δβρίου 1899 τοῦ ἀνεγερθέντος Καταστήματος τῆς Ἑταιρείας οὐδεμία ἐπῆλθε μεταβολή, σημειοῦται δὲ αὕτη..		» 259,863.80
τὸ ὅλον............		» 575,273.91
Κατὰ τἀνωτέρω ἡ περιουσία τῆς Ἀ[illegible] Ἑταιρείας κατὰ τ[illegible] ἀποτελεῖται		
1) ἀπὸ μετρητὰ ἐν τῷ ταμείῳ ...		» 25,480.52
2) » 56 μετοχὰς τῆς Ἐθν. Τραπέζης ἀξίας.........		» 131,320.00
3) » 754 ὁμολογίας Ἐθν. Δανείου Ἑνοποιήσεως τοῦ 1898 ἔτους............		» 71,837.75
4) » 36 ὁμολογίας πατριωτικοῦ δανείου 30 ἑκατομ..		» 45.00
5) » μίαν ἀπόδειξιν καὶ ἕνα οριστικὸν τίτλον τοῦ Ἐθν. Δανείου Κεφαλαιοποιήσεως		» 640.00
6) » Προκαταβολάς..........		» 2,231.50
7) » ἔντοκον κατάθεσιν παρὰ τῇ Τραπέζῃ Γ. Π. Σκουζέ..		» 16,193.35
8) » χρεώστας γραμματίων λαχείου 1897—1900......		» 1,331.60
9) » χρεώστας ἐξ ἀκυρώσεως χρημ. ἐνταλμάτων		» 160.15
10) » ἀκίνητα κτήματα ἀξίας...		» 65 170.24
11) » Κατάστημα τῆς Ἑταιρείας		» 259,863.80
τὸ ὅλον.....		» 575,273.91
ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων τῶν ὀφειλομένων		
1) εἰς ἐγγυοδοσίαν ἐργολάβου Ν. Μοσχοῦ................	Δρ. 1,500.—	
2) » ὁμοίαν ἐργολάβου Ἰ. Τσισμενάκη	» 300.—	
3) » ἀρχαιολογικὰ ἔργα ἐκτελεστέα ἐν Ἀθήναις.............	» 116,464.16	
4) » μισθοὺς φυλάκων καὶ ἐπιμελητῶν τοῦ ἔτους 1904.....	» 1,670.00	
5) » ἀνεκκαθαρίστους λ/σμοὺς τοῦ 1904	» 175,45	
6) » ὀφειλομένας ἀμοιβὰς λαχείου τρίτης τριμηνίας 1904.....	» 500.00	
7) » ὁμοίας λαχείου τετάρτης τριμηνίας 1904............	» 4,700.00	Δρ. 125,309.61
Ὑπολείπεται καθαρὰ περιουσία τὴν 31 Δβρίου 1904...........		» 449,964.30

Ἐν Ἀθήναις 31 Δβρίου 1904

Ὁ Ταμίας
Θ. ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ

Ὁ Λογιστὴς
Γ. Ν. ΚΛΟΝΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Delhi

"A book that is shut is but a block"

CENTRAL ARCHAEOLOGICAL LIBRARY

GOVT. OF INDIA
Department of Archaeology
NEW DELHI.

Please help us to keep the book clean and moving.

S. B., 148. N. DELHI.